

SMERNICE

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2022/2464

zo 14. decembra 2022,

ktorou sa mení nariadenie (EÚ) č. 537/2014, smernica 2004/109/ES, smernica 2006/43/ES a smernica 2013/34/EÚ, pokiaľ ide o vykazovanie informácií o udržateľnosti podnikov

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej články 50 a 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Komisia sa vo svojom oznámení z 11. decembra 2019 s názvom „Európska zelená dohoda“ (ďalej len „zelená dohoda“) zaviazala preskúmať ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ ⁽³⁾ týkajúce sa vykazovania nefinančných informácií. Zelená dohoda je novou stratégiou rastu Únie. Jej cieľom je transformovať Úniu na moderné, zdrojovo efektívne a konkurencieschopné hospodárstvo, ktoré efektívne využíva zdroje, kde budú do roku 2050 čisté emisie skleníkových plynov na nule. Jej cieľom je takisto ochraňovať, šetriť a zveľaďovať prírodný kapitál Únie a chrániť zdravie a kvalitu životných podmienok občanov Únie pred environmentálnymi rizikami a vplyvmi. Cieľom zelenej dohody je oddeliť hospodársky rast od využívania zdrojov a zabezpečiť, aby sa všetky regióny a občania Únie zapojili do sociálne spravodlivého prechodu na udržateľný hospodársky systém, pričom by sa nemalo zabudnúť na nikoho ani na žiadne miesto. Prispeje k cieľu vybudovať hospodárstvo, ktoré pracuje pre ľudí, posilní sociálne trhové hospodárstvo Únie, pomôcť zabezpečiť, aby bolo pripravené na budúcnosť a aby prinášalo stabilitu, pracovné miesta, rast a udržateľné investície.

Tieto ciele sú obzvlášť dôležité vzhľadom na sociálno-ekonomické škody spôsobené pandemiou ochorenia COVID-19 a potrebu udržateľnej, inkluzívnej a spravodlivej obnovy. Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2021/1119 ⁽⁴⁾ sa cieľ dosiahnuť do roku 2050 klimatickú neutralitu stáva v Únii záväzný. Okrem toho sa Komisia vo svojom oznámení z 20. mája 2020 s názvom „Stratégia EÚ v oblasti biodiverzity do roku 2030: Prinavrátanie prírody do našich životov“ zaväzuje zabezpečiť, aby boli do roku 2050 všetky svetové ekosystémy obnovené, odolné a primerane chránené. Cieľom uvedenej stratégie je nasmerovať biodiverzitu Európy na cestu k obnove do roku 2030.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 517, 22.12.2021, s. 51.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 10. novembra 2022 (zatiaľ neuvverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 28. novembra 2022.

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ z 26. júna 2013 o ročných účtovných závierkach, konsolidovaných účtovných závierkach a súvisiacich správach určitých druhov podnikov, ktorou sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES a zrušujú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Ú. v. EÚ L 182, 29.6.2013, s. 19).

⁽⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2021/1119 z 30. júna 2021, ktorým sa stanovuje rámec na dosiahnutie klimatickej neutrality a menia nariadenia (ES) č. 401/2009 a (EÚ) 2018/1999 (európsky právny predpis v oblasti klímy) (Ú. v. EÚ L 243, 9.7.2021, s. 1).

- (2) Komisia vo svojom oznámení z 8. marca 2018 s názvom „Akčný plán: Financovanie udržateľného rastu“ (ďalej len „akčný plán o financovaní udržateľného rastu“) stanovila opatrenia na dosiahnutie týchto cieľov: presmerovať toky kapitálu do udržateľných investícií s cieľom dosiahnuť udržateľný a inkluzívny rast, riadiť finančné riziká vyplývajúce zo zmeny klímy, z vyčerpania zdrojov, zo zhoršovania životného prostredia a sociálnych otázok a podporovať transparentnosť a dlhodobý výhľad vo finančnej a hospodárskej činnosti. Nevyhnutným predpokladom na dosiahnutie uvedených cieľov je to, aby určité kategórie podnikov zverejňovali relevantné, porovnateľné a spoľahlivé informácie o udržateľnosti. V rámci vykonávania akčného plánu o financovaní udržateľného rastu Európsky parlament a Rada prijali niekoľko legislatívnych aktov. Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2088⁽⁷⁾ sa upravuje spôsob, akým majú účastníci finančného trhu a finanční poradcovia zverejňovať informácie o udržateľnosti konečným investorom a vlastníkom aktív.

Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/852⁽⁸⁾ sa vytvára systém klasifikácie environmentálne udržateľných hospodárskych činností s cieľom zvýšiť udržateľné investície a bojovať proti environmentálne klamlivej reklame finančných produktov, ktoré neoprávnene tvrdia, že sú udržateľné. Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2089⁽⁷⁾, doplneným delegovanými nariadeniami Komisie (EÚ) 2020/1816⁽⁸⁾, (EÚ) 2020/1817⁽⁹⁾ a (EÚ) 2020/1818⁽¹⁰⁾, sa zavádzajú environmentálne, sociálne a správne (ďalej len „ESG“ - *environmental, social and governance*) požiadavky na zverejňovanie informácií pre správcov referenčných hodnôt a minimálne normy pre zostavovanie referenčných hodnôt EÚ pre investície do transformácie hospodárstva v súvislosti so zmenou klímy a referenčných hodnôt EÚ pre investície v súlade s Parížskou dohodou.

V nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013⁽¹¹⁾ sa vyžaduje, aby veľké inštitúcie, ktoré emitovali cenné papiere prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu, od 28. júna 2022 zverejňovali informácie o ESG rizikách. Prudenciálny rámec pre investičné spoločnosti zriadený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2033⁽¹²⁾ a smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2034⁽¹³⁾ obsahuje ustanovenia týkajúce sa zavedenia rozmeru ESG rizika do postupu preskúmania a hodnotenia orgánmi dohľadu (ďalej len „SREP“ - *Supervisory Review and Evaluation Process*) príslušnými orgánmi a obsahuje požiadavky na zverejňovanie informácií o ESG rizikách pre investičné spoločnosti uplatniteľné od 26. decembra 2022. Dňa 6. júla 2021 Komisia prijala aj návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o európskych zelených dlhopisoch v nadväznosti na akčný plán o financovaní udržateľného rastu.

⁽⁷⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2088 z 27. novembra 2019 o zverejňovaní informácií o udržateľnosti v sektore finančných služieb (Ú. v. EÚ L 317, 9.12.2019, s. 1).

⁽⁸⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/852 z 18. júna 2020 o vytvorení rámca na uľahčenie udržateľných investícií a o zmene nariadenia (EÚ) 2019/2088 (Ú. v. EÚ L 198, 22.6.2020, s. 13).

⁽⁹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2089 z 27. novembra 2019, ktorým sa mení nariadenie (EÚ) 2016/1011, pokiaľ ide o referenčné hodnoty EÚ pre investície do transformácie hospodárstva v súvislosti so zmenou klímy, referenčné hodnoty EÚ pre investície v súlade s Parížskou dohodou a referenčné hodnoty pre zverejňovanie informácií o udržateľnosti (Ú. v. EÚ L 317, 9.12.2019, s. 17).

⁽¹⁰⁾ Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2020/1816 zo 17. júla 2020, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1011, pokiaľ ide o vysvetlenie vo vyhlásení o referenčnej hodnote, ako sa zohľadňujú environmentálne, sociálne a správne (ESG) faktory v každej poskytnutej a uverejnenej referenčnej hodnote (Ú. v. EÚ L 406, 3.12.2020, s. 1).

⁽⁹⁾ Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2020/1817 zo 17. júla 2020, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1011, pokiaľ ide o minimálny obsah vysvetlenia vo vyhlásení o referenčnej hodnote týkajúceho sa toho, ako sa environmentálne, sociálne a správne faktory odzrkadľujú v metodike referenčnej hodnoty (Ú. v. EÚ L 406, 3.12.2020, s. 12).

⁽¹⁰⁾ Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2020/1818 zo 17. júla 2020, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1011, pokiaľ ide o minimálne normy pre referenčné hodnoty EÚ pre investície do transformácie hospodárstva v súvislosti so zmenou klímy a pre referenčné hodnoty EÚ pre investície v súlade s Parížskou dohodou (Ú. v. EÚ L 406, 3.12.2020, s. 17).

⁽¹¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽¹²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2033 z 27. novembra 2019 o prudenciálnych požiadavkách na investičné spoločnosti a o zmene nariadení (EÚ) č. 1093/2010, (EÚ) č. 575/2013, (EÚ) č. 600/2014 a (EÚ) č. 806/2014 (Ú. v. EÚ L 314, 5.12.2019, s. 1).

⁽¹³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2034 z 27. novembra 2019 o prudenciálnom dohľade nad investičnými spoločnosťami a o zmene smerníc 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EÚ, 2013/36/EÚ, 2014/59/EÚ a 2014/65/EÚ (Ú. v. EÚ L 314, 5.12.2019, s. 64).

- (3) Komisia vo svojom oznámení zo 17. júna 2019 s názvom „Usmernenia k zverejňovaniu nefinančných informácií: doplnok týkajúci sa podávania správ súvisiacich s klímou“ (ďalej len „usmernenia k vykazovaniu informácií týkajúcich sa klímy“) zdôraznila výhody vykazovania informácií súvisiacich s klímou pre spoločnosti, a to najmä vďaka zvýšeniu povedomia a pochopenia rizík a príležitostí súvisiacich s klímou v rámci spoločnosti, diverzifikácii investorskej základne, vytvoreniu nižších nákladov na kapitál a zlepšeniu konštruktívneho dialógu so všetkými zainteresovanými stranami. Okrem toho by rozmanitosť v správnych radách spoločností mohla ovplyvniť rozhodovanie, správu a riadenie spoločností a ich odolnosť.
- (4) Rada vo svojich záveroch z 5. decembra 2019 o prehĺbení únie kapitálových trhov zdôraznila význam spoľahlivých, porovnateľných a relevantných informácií o rizikách, príležitostiach a vplyvoch v oblasti udržateľnosti a vyzvala Komisiu, aby zväzila vypracovanie európskeho štandardu vykazovania nefinančných informácií.
- (5) Európsky parlament vo svojom uznesení z 29. mája 2018 o udržateľnom financovaní⁽¹⁴⁾ vyzval na ďalší rozvoj požiadaviek na vykazovanie nefinančných informácií v rámci smernice 2013/34/EÚ. Európsky parlament vo svojom uznesení zo 17. decembra 2020 o udržateľnej správe a riadení podnikov⁽¹⁵⁾ uvítal záväzok Komisie preskúmať smernicu 2013/34/EÚ a vyjadril potrebu vytvoriť komplexný rámec Únie pre vykazovanie nefinančných informácií, ktorý bude obsahovať povinné štandardy vykazovania nefinančných informácií Únie. Európsky parlament vyzval na rozšírenie rozsahu požiadaviek na vykazovanie informácií na ďalšie kategórie podnikov a na zavedenie požiadavky na audit.
- (6) Valné zhromaždenie Organizácie Spojených národov (ďalej len „OSN“) prijalo vo svojej rezolúcii z 25. septembra 2015 s názvom „Transformujeme náš svet: Agenda 2030 pre udržateľný rozvoj“ (ďalej len „Agenda 2030“) nový globálny rámec udržateľného rozvoja. Agenda 2030 má v centre pozornosti ciele OSN v oblasti udržateľného rozvoja (ďalej len „ciele v oblasti udržateľného rozvoja“) a zahŕňa tri rozmery udržateľnosti: ekonomické, sociálne a environmentálne. Oznámením Komisie z 22. novembra 2016 s názvom „Ďalšie kroky smerom k udržateľnej budúcnosti Európy: európske opatrenia zamerané na udržateľnosť“ sa ciele v oblasti udržateľného rozvoja prepájajú s politickým rámcom Únie v záujme zabezpečenia toho, aby sa vo všetkých opatreniach a v politických iniciatívach Únie, v rámci Únie i mimo nej, už od začiatku prihliadalo na tieto ciele. Rada vo svojich záveroch z 20. júna 2017 s názvom „Udržateľná budúcnosť Európy: Reakcia EÚ na program trvalo udržateľného rozvoja do roku 2030“ potvrdila odhodlanie Únie a jej členských štátov v plnej miere vykonávať Agendu 2030 koherentným, komplexným, integrovaným a účinným spôsobom v úzkej spolupráci s partnermi a ďalšími zainteresovanými stranami.
- (7) Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2014/95/EÚ⁽¹⁶⁾ sa zmenila smernica 2013/34/EÚ, pokiaľ ide o zverejňovanie nefinančných informácií niektorými veľkými podnikmi a skupinami. Smernicou 2014/95/EÚ sa zaviedla požiadavka, aby podniky vykazovali aspoň informácie o environmentálnych, sociálnych a zamestnaneckých záležitostiach, dodržiavaní ľudských práv, otázkach boja proti korupcii a úplatkárstvu. Pokiaľ ide o tieto témy, v smernici 2014/95/EÚ sa vyžaduje, aby podniky zverejňovali informácie v týchto oblastiach vykazovania: podnikový model; politiky vrátane postupov náležitej starostlivosti; výsledky uvedených politík; riziká a riadenie rizík; a hlavné ukazovatele výkonnosti relevantné pre podnikanie.
- (8) Mnohé zainteresované strany považujú pojem „nefinančné“ za nepresný, najmä preto, že z neho vyplýva, že predmetné informácie nemajú finančný význam. Takéto informácie však nadobúdajú čoraz väčší finančný význam. Mnohé organizácie, iniciatívy a odborníci z praxe v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti odkazujú na informácie o „udržateľnosti“. Namiesto pojmu „nefinančné informácie“ je preto vhodnejšie používať pojem „informácie o udržateľnosti“. Smernica 2013/34/EÚ by sa preto mala zmeniť, aby sa zohľadnila uvedená zmena terminológie.

⁽¹⁴⁾ Ú. v. EÚ C 76, 9.3.2020, s. 23.

⁽¹⁵⁾ Ú. v. EÚ C 445, 29.10.2021, s. 94.

⁽¹⁶⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/95/EÚ z 22. októbra 2014, ktorou sa mení smernica 2013/34/EÚ, pokiaľ ide o zverejňovanie nefinančných informácií a informácií týkajúcich sa rozmanitosti niektorými veľkými podnikmi a skupinami (Ú. v. EÚ L 330, 15.11.2014, s. 1).

- (9) Ak by podniky vykonávali lepšie vykazovanie informácií o udržateľnosti, prospech z toho by mali v konečnom dôsledku jednotliví občania a sporitelia vrátane odborových zväzov a zástupcov zamestnancov, ktorí by boli primerane informovaní, a teda schopní lepšie sa zapájať do sociálneho dialógu. Sporitelia, ktorí chcú investovať udržateľným spôsobom, budú mať na to príležitosť, zatiaľ čo všetci občania by mali prospech zo stabilného, udržateľného a inkluzívneho hospodárskeho systému. Na realizáciu takýchto prínosov sa musia informácie o udržateľnosti zverejnené vo výročných správach podnikov najprv dostať k dvom hlavným skupinám používateľov. Prvú skupinu používateľov tvoria investori vrátane správcov aktív, ktorí chcú lepšie pochopiť riziká a príležitosti, ktoré predstavujú otázky udržateľnosti pre ich investície, a vplyv týchto investícií na ľudí a životné prostredie. Druhú skupinu používateľov tvoria aktéri občianskej spoločnosti vrátane mimovládnych organizácií a sociálnych partnerov, ktorí chcú, aby boli podniky vo zvýšenej miere zodpovedné za svoj vplyv na ľudí a životné prostredie. Iné zainteresované strany môžu takisto využívať informácie o udržateľnosti zverejnené vo výročných správach, a to najmä na podporu porovnateľnosti medzi trhovými sektormi a v rámci nich.

Obchodní partneri podnikov vrátane zákazníkov sa môžu spoliehať na informácie o udržateľnosti s cieľom pochopiť a v prípade potreby vykazovať ich riziká ohrozujúce udržateľnosť a vplyvy na udržateľnosť v rámci svojich vlastných hodnotových reťazcov. Tvorcovia politik a environmentálne agentúry môžu využívať takéto informácie, najmä na súhrnnom základe, na monitorovanie environmentálnych a sociálnych trendov, prispievajú na environmentálne účty a informovanie verejnosti. Len málo jednotlivých občanov a spotrebiteľov príde do styku priamo s výročnými správami podnikov, môžu však informácie o udržateľnosti použiť nepriamo, napríklad pri zohľadňovaní poradenstva alebo stanovísk finančných poradcov či mimovládnych organizácií. Mnohí investori a správcovia aktív kupujú informácie o udržateľnosti od poskytovateľov údajov tretích strán, ktorí zbierajú informácie z rôznych zdrojov vrátane zverejnených správ podnikov.

- (10) Trh s informáciami o udržateľnosti rýchlo rastie a úloha poskytovateľov údajov tretej strany nadobúda čoraz väčší význam vzhľadom na nové povinnosti, ktoré potrebujú splniť investori a správcovia aktív. So zvýšenou dostupnosťou rozčlenených údajov by informácie o udržateľnosti mali byť dostupné za primeranejšie náklady. Očakáva sa, že v dôsledku zmien smernice 2013/34/EÚ stanovených v tejto pozmeňujúcej smernici sa zvýši porovnateľnosť údajov a zharmonizujú sa štandardy. Očakáva sa, že sa zlepšia postupy poskytovateľov údajov tretej strany a že vzrastú odborné znalosti v tejto oblasti, čo bude mať potenciál na vytváranie pracovných miest.
- (11) V posledných rokoch došlo k veľmi výraznému nárastu dopytu po informáciách o udržateľnosti podnikov, najmä zo strany investičnej komunity. Tento nárast dopytu je spôsobený meniacim sa charakterom rizík pre podniky a rastúcou informovanosťou investorov o finančných dôsledkoch uvedených rizík. Týka sa to najmä finančných rizík súvisiacich s klímou. Zvyšuje sa aj informovanosť o rizikách a príležitostiach pre podniky a investície vyplývajúcich z iných environmentálnych otázok, ako je strata biodiverzity, a zo zdravotných a sociálnych otázok vrátane detskej a nútenej práce. Nárast dopytu po informáciách o udržateľnosti je spôsobený aj rastom investičných produktov, ktoré sa výslovne snažia splniť určité normy udržateľnosti alebo dosiahnuť určité ciele udržateľnosti a zabezpečiť súlad s ambíciou Parížskej dohody prijatej 12. decembra 2015 na základe Rámcového dohovoru Organizácie Spojených národov o zmene klímy (ďalej len „Parížska dohoda“), Dohovorom OSN o biologickej diverzite a politikami Únie. Uvedený nárast je sčasti logickým dôsledkom predtým prijatých právnych predpisov Únie, najmä nariadení (EÚ) 2019/2088 a (EÚ) 2020/852. K určitému nárastu by v každom prípade došlo v dôsledku rýchlo sa meniacej informovanosti občanov, preferencií spotrebiteľov a trhových postupov. Pandémia ochorenia COVID-19 ešte viac urýchlila nárast informačných potrieb používateľov, najmä pre to, že odhalila zraniteľnosť zamestnancov a hodnotových reťazcov podnikov. Informácie o environmentálnych vplyvoch sú relevantné aj v súvislosti so zmiernovaním budúcich pandémieí, pričom narúšanie ekosystémov človekom je čoraz viac spojené s výskytom a šírením chorôb.
- (12) Kvalitné vykazovanie týkajúce sa aspektov udržateľnosti by malo priniesť prospech aj samotným podnikom. Rast počtu investičných produktov zameraných na sledovanie cieľov udržateľnosti znamená, že dobré vykazovanie informácií o udržateľnosti môže zlepšiť prístup podniku k finančnému kapitálu. Vykazovanie informácií o udržateľnosti môže podnikom pomôcť identifikovať a riadiť ich vlastné riziká a príležitosti súvisiace s aspektmi udržateľnosti. Môže poskytnúť základ pre lepší dialóg a komunikáciu medzi podnikmi a ich zainteresovanými stranami a prispieť k zlepšeniu povesti podnikov. Okrem toho by konzistentný základ pre vykazovanie informácií o udržateľnosti vo forme štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti viedol k poskytovaniu relevantných a dostatočných informácií, a tým výrazne znížil počet ad hoc žiadostí o informácie.

- (13) V správe Komisie z 21. apríla 2021 týkajúcej sa doložiek o preskúmaní v smerniciach 2013/34/EÚ, 2014/95/EÚ a 2013/50/EÚ a jej sprievodnej kontroly vhodnosti rámca EÚ pre verejné vykazovanie spoločnosťami (ďalej len „správa Komisie týkajúca sa doložiek o preskúmaní a jej sprievodnej kontroly vhodnosti“) sa zistili problémy, pokiaľ ide o účinnosť smernice 2014/95/EÚ. Existujú závažné dôkazy o tom, že mnohé podniky nezverejňujú významné informácie o všetkých hlavných témach súvisiacich s udržateľnosťou, a to vrátane informácií týkajúcich sa klímy, ako sú všetky emisie skleníkových plynov a faktory, ktoré ovplyvňujú biodiverzitu. Správa tiež označila za závažné problémy nedostatočnú porovnateľnosť a spoľahlivosť informácií o udržateľnosti. Okrem toho mnohé podniky, od ktorých používatelia potrebujú informácie o udržateľnosti, nie sú povinné vykazovať takéto informácie. Preto je jednoznačne potrebný spoľahlivý a cenovo dostupný rámec vykazovania, ktorý budú sprevádzať účinné audítorské postupy s cieľom zabezpečiť spoľahlivosť údajov a zabrániť environmentálne klamlivým tvrdeniam a dvojitému započítaniu.
- (14) Ak sa neprijmú politické opatrenia, očakáva sa, že nepomer medzi informáciami, ktoré potrebujú používatelia, a informáciami o udržateľnosti poskytovanými podnikmi bude rásť. Uvedený nepomer má závažné negatívne dôsledky. Investori nie sú schopní vo svojich investičných rozhodnutiach dostatočne zohľadniť riziká a príležitosti súvisiace s udržateľnosťou. Zoskupenie viacerých investičných rozhodnutí, v ktorých sa primerane nezohľadňujú riziká súvisiace s udržateľnosťou, má potenciál vytvárať systémové riziká, ktoré ohrozujú finančnú stabilitu. Na tieto systémové riziká, najmä pokiaľ ide o klímu, upozornila Európska centrálna banka (ďalej len „ECB“) a medzinárodné organizácie, ako je Rada pre finančnú stabilitu. Investori sú takisto menej schopní nasmerovať finančné zdroje do podnikov a hospodárskych činností, ktoré riešia sociálne a environmentálne problémy a neprehľbujú ich, v dôsledku čoho sú ohrozené ciele zelenej dohody, akčného plánu o financovaní udržateľného rastu a Parížskej dohody. Mimovládne organizácie, sociálni partneri, komunity ovplyvňované činnosťami podnikov a iné zainteresované strany majú menej možností vyžadovať, aby boli podniky zodpovedné za svoj vplyv na ľudí a životné prostredie. Vytvára sa tým deficit zodpovednosti, čo by mohlo viesť k zníženiu dôvery občanov v podniky a následne mať negatívny vplyv na efektívne fungovanie sociálneho trhového hospodárstva. Nedostatok všeobecne akceptovaných metrick a metód merania, oceňovania a riadenia rizík súvisiacich s udržateľnosťou predstavuje takisto prekážku pre podniky, ktoré sa usilujú o zabezpečenie udržateľnosti svojich obchodných modelov a činností. Nedostatok informácií o udržateľnosti poskytovaných podnikmi obmedzuje aj schopnosť zainteresovaných strán vrátane subjektov občianskej spoločnosti, odborových zväzov a zástupcov zamestnancov nadviazať dialóg s podnikmi o aspektoch udržateľnosti.
- (15) V správe Komisie týkajúcej sa doložiek o preskúmaní a jej sprievodnej kontroly vhodnosti sa tiež zistilo výrazné zvýšenie počtu žiadostí o informácie o aspektoch udržateľnosti adresovaných podnikom s cieľom vyriešiť existujúcu informačnú medzeru medzi informačnými potrebami používateľov a dostupnými informáciami o udržateľnosti podniku. Okrem toho pretrvávajúce očakávania od podnikov používať rôzne rámce a štandardy budú pravdepodobne pokračovať, pričom sa môžu dokonca zintenzívňovať, keďže hodnota informácií o udržateľnosti naďalej rastie. Ak sa neprijmú politické opatrenia na dosiahnutie konsenzu o informáciách, ktoré by podniky mali vykazovať, dôjde k závažnému zvýšeniu nákladov a záťaže pre vykazujúce podniky a pre používateľov takýchto informácií.
- (16) Vzhľadom na existujúcu informačnú medzeru sa zvyšuje pravdepodobnosť, že jednotlivé členské štáty zavedú čoraz viac nesúrodé vnútroštátne pravidlá alebo štandardy. Rozdielne požiadavky na vykazovanie informácií v rôznych členských štátoch by pre podniky pôsobiace cezhranične mohli vytvárať dodatočné náklady a komplikácie, čím by sa oslabil vnútorný trh a mohlo by sa sponchybníť právo usadiť sa a voľný pohyb kapitálu v rámci Únie. Takéto rozdielne požiadavky na vykazovanie informácií by takisto mohli spôsobiť, že vykazované informácie sú v cezhraničnom meradle menej porovnateľné, čo oslabuje úniu kapitálových trhov.
- (17) Články 19a a 29a smernice 2013/34/EÚ sa uplatňujú na veľké podniky, ktoré sú subjektmi verejného záujmu s priemerným počtom zamestnancov vyšším ako 500, a na subjekty verejného záujmu, ktoré sú materskými podnikmi veľkej skupiny s priemerným počtom zamestnancov vyšším ako 500 na konsolidovanom základe. Vzhľadom na rastúce potreby používateľov, pokiaľ ide o informácie o udržateľnosti, by sa vykazovanie informácií o udržateľnosti malo vyžadovať aj od ďalších kategórií podnikov. Preto je vhodné vyžadovať od všetkých veľkých podnikov a všetkých podnikov, s výnimkou mikropodnikov, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v Únii, aby vykazovali informácie o udržateľnosti. V ustanoveniach tejto pozmeňujúcej smernice, ktorými sa menia články 19a a 29a smernice 2013/34/EÚ, sa s odkazom na články 2 a 3 smernice 2013/34/EÚ výslovne stanovuje rozsah požiadaviek na vykazovanie informácií. Preto sa nimi nezjednodušuje ani nemení iná požiadavka a obmedzenie oslobodenia pre subjekty verejného záujmu uvedené v článku 40 smernice 2013/34/EÚ sa neuplatňuje. So subjektmi verejného záujmu by sa predovšetkým nemalo na účely uplatňovania požiadaviek na vykazovanie informácií o udržateľnosti zaobchádzať ako s veľkými podnikmi. V súlade s tým by sa malým

a stredne veľkým podnikom, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v Únii a ktoré sú subjektmi verejného záujmu, malo umožniť vykazovať v súlade so štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti pre malé a stredne veľké podniky. Okrem toho by všetky podniky, ktoré sú materskými podnikmi veľkých skupín, mali vykazovať informácie o udržateľnosti na úrovni skupiny. Okrem toho, keďže v článku 8 nariadenia (EÚ) 2020/852 sa odkazuje na články 19a a 29a smernice 2013/34/EÚ, podniky pridané do rozsahu požiadaviek na vykazovanie informácií o udržateľnosti budú musieť takisto dodržiavať článok 8 nariadenia (EÚ) 2020/852.

- (18) Požiadavka stanovená v tejto pozmeňujúcej smernici, aby informácie o aspektoch udržateľnosti zverejňovali aj veľké podniky, ktorých cenné papiere nie sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v Únii, je odôvodnená najmä obavami o vplyvy a zodpovednosť takýchto podnikov, a to aj prostredníctvom ich hodnotového reťazca. V tejto súvislosti by sa na všetky veľké podniky mali vzťahovať rovnaké požiadavky na verejné vykazovanie informácií o udržateľnosti. Účastníci finančného trhu okrem toho potrebujú informácie aj od týchto veľkých podnikov, ktorých cenné papiere nie sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v Únii.
- (19) Požiadavka stanovená v tejto pozmeňujúcej smernici, aby podniky z tretích krajín, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v Únii, takisto zverejňovali informácie o aspektoch udržateľnosti, je zameraná na riešenie potrieb účastníkov finančného trhu, pokiaľ ide o informácie od takýchto podnikov, s cieľom umožniť im pochopiť riziká a vplyvy ich investícií a splniť požiadavky na zverejňovanie informácií stanovené v nariadení (EÚ) 2019/2088.
- (20) Od podnikov z tretích krajín, ktoré vykonávajú významnú činnosť na území Únie, by sa takisto malo vyžadovať, aby poskytovali informácie o udržateľnosti, najmä o svojom vplyve na sociálne a environmentálne otázky, s cieľom zabezpečiť, aby podniky z tretích krajín zodpovedali za svoj vplyv na ľudí a životné prostredie a aby pre spoločnosti pôsobiace na vnútornom trhu existovali rovnaké podmienky. Podniky z tretích krajín, ktoré v Únii vytvárajú čistý obrat vo výške viac ako 150 miliónov EUR a ktoré majú dcérske podniky alebo pobočku na území Únie, by preto mali podliehať požiadavkám Únie na vykazovanie informácií o udržateľnosti. S cieľom zabezpečiť proporionalitu a vykonateľnosť takýchto požiadaviek by sa na pobočky podnikov z tretích krajín mala uplatňovať prahová hodnota čistého obratu vo výške viac ako 40 miliónov EUR, a na dcérske podniky podnikov z tretích krajín by sa mali uplatňovať prahové hodnoty definujúce veľký podnik alebo malý alebo stredne veľký podnik s výnimkou mikropodnikov, ktorého cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v Únii, pretože takéto dcérske podniky a pobočky by mali byť zodpovedné za uverejňovanie správy o udržateľnosti podniku z tretej krajiny. Správy o udržateľnosti, ktoré uverejňuje dcérske podniky alebo pobočky podnikov z tretej krajiny, by sa mali vypracovať v súlade so štandardmi, ktoré má Komisia prijať do 30. júna 2024 prostredníctvom delegovaných aktov.

Dcérske podniky alebo pobočky podnikov z tretej krajiny by mali mať takisto možnosť podávať správy v súlade so štandardmi, ktoré sa uplatňujú na podniky usadené v Únii, alebo v súlade so štandardmi, ktoré sa podľa vykonávacieho aktu považujú za rovnocenné. V prípade, že podnik z tretej krajiny neposkytne všetky informácie požadované podľa tejto pozmeňujúcej smernice napriek maximálnemu úsiliu dcérskeho podniku alebo pobočky tohto podniku z tretej krajiny získať potrebné informácie, tento dcérske podnik alebo pobočka by mala poskytnúť všetky informácie, ktoré má k dispozícii, a vydať vyhlásenie, v ktorom uvedie, že podnik z tretej krajiny neposkytol zvyšné požadované informácie. S cieľom zabezpečiť kvalitu a spoľahlivosť vykazovania by sa správy o udržateľnosti podnikov z tretích krajín mali uverejňovať spolu s názorom týkajúcim sa uistenia vyjadreným osobou alebo spoločnosťou oprávnenou vyjadriť názor týkajúci sa uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti buď podľa vnútroštátneho práva podniku z tretej krajiny alebo členského štátu. V prípade, že takýto názor týkajúci sa uistenia nie je poskytnutý, dcérske podniky alebo pobočky podnikov z tretej krajiny by mali vydať vyhlásenie, v ktorom uvedie, že podnik z tretej krajiny neposkytol potrebný názor týkajúci sa uistenia. Správa o udržateľnosti by sa mala bezplatne sprístupniť verejnosti prostredníctvom centrálnych registrov, obchodných registrov alebo registrov spoločností členských štátov, alebo prípadne na webovom sídle dcérskeho podniku alebo pobočky podniku z tretej krajiny.

Členské štáty by mali mať možnosť každoročne informovať Komisiu o dcérskych podnikoch alebo pobočkách podnikov z tretích krajín, ktoré splnili požiadavku na zverejnenie, a o prípadoch, keď bola správa uverejnená, ale dcérsky podnik alebo pobočka podniku z tretej krajiny uviedla, že od podniku z tretej krajiny nemôže získať potrebné informácie. Komisia by mala na svojom webovom sídle zverejniť zoznam podnikov z tretích krajín, ktoré uverejnili správu o udržateľnosti.

- (21) Vzhľadom na rastúci význam rizík súvisiacich s udržateľnosťou a s prihliadnutím na to, že malé a stredne veľké podniky, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v Únii, tvoria významný podiel všetkých podnikov, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v Únii, s cieľom zabezpečiť ochranu investorov je vhodné vyžadovať, aby aj tieto malé a stredne veľké podniky, s výnimkou mikropodnikov, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v Únii, zverejňovali informácie o aspektoch udržateľnosti. Zavedenie takejto požiadavky pomôže zabezpečiť, aby účastníci finančného trhu mohli zahrnúť menšie podniky, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v Únii, do investičných portfólií na základe toho, že vykazujú informácie o udržateľnosti, ktoré potrebujú účastníci finančného trhu.

Prispieje to k ochrane a zlepšeniu prístupu menších kótovaných podnikov k finančnému kapitálu a zabráni diskriminácii takýchto podnikov zo strany účastníkov finančného trhu. Zavedenie požiadavky pre malé a stredne veľké podniky, s výnimkou mikropodnikov, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v Únii, aby zverejňovali informácie o aspektoch udržateľnosti, je potrebné aj na zabezpečenie toho, aby účastníci finančného trhu mali informácie, ktoré potrebujú od podnikov, do ktorých sa investuje, aby mohli splniť svoje vlastné požiadavky na zverejňovanie informácií o udržateľnosti stanovené v nariadení (EÚ) 2019/2088. Malé a stredne veľké podniky, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v Únii, by mali mať možnosť podávať správy v súlade so štandardmi, ktoré sú primerané ich kapacitám a zdrojom a ktoré sú relevantné z hľadiska rozsahu a zložitosti ich činností. Malé a stredne veľké podniky, ktorých cenné papiere nie sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v Únii, by tiež mali mať možnosť zvoliť si používanie takýchto primeraných štandardov na dobrovoľnom základe.

Štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti pre malé a stredne veľké podniky budú predstavovať referenciu pre podniky, ktoré patria do rozsahu požiadaviek zavedených touto pozmeňujúcou smernicou, pokiaľ ide o úroveň informácií o udržateľnosti, ktoré by mohli primerane požadovať od malých a stredne veľkých podnikov, ktoré sú dodávateľmi alebo klientmi v hodnotových reťazcoch takýchto podnikov. Malé a stredne veľké podniky, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v Únii, by navyše mali dostať dostatočný čas na to, aby sa pripravili na uplatňovanie ustanovení vyžadujúcich vykazovanie informácií o udržateľnosti, a to vzhľadom na ich menšiu veľkosť a obmedzenejšie zdroje, a so zreteľom na zložité hospodárske okolnosti spôsobené pandemiou ochorenia COVID-19. Preto by sa ustanovenia o vykazovaní informácií podnikov o udržateľnosti, pokiaľ ide o malé a stredne veľké podniky, s výnimkou mikropodnikov, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v Únii, mali uplatňovať na finančné roky začínajúce sa 1. januára 2026 alebo neskôr. Po tomto dátume by malé a stredne veľké podniky, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v Únii, mali mať počas prechodného obdobia dvoch rokov možnosť neuplatňovať požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti stanovené v tejto pozmeňujúcej smernici, ak vo svojej správe o hospodárení stručne uvedú, prečo informácie o udržateľnosti neboli poskytnuté.

- (22) Členské štáty by mali mať možnosť slobodne posúdiť vplyv svojich vnútroštátnych transpozičných opatrení na malé a stredne veľké podniky, aby sa zabezpečilo, že nebudú neúmerne ovplyvnené, pričom osobitnú pozornosť by mali venovať mikropodnikom a zamedzeniu zbytočného administratívneho zaťaženia. Členské štáty by mali zväziť zavedenie opatrení na podporu malých a stredne veľkých podnikov pri uplatňovaní štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti.

- (23) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/109/ES ⁽¹⁷⁾ sa uplatňuje na podniky, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v Únii. S cieľom zabezpečiť, aby sa na podniky, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v Únii, vrátane emitentov z tretích krajín vzťahovali rovnaké požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti, by smernica 2004/109/ES mala obsahovať potrebné krížové odkazy na akúkoľvek požiadavku na vykazovanie informácií o udržateľnosti v ročnej finančnej správe.
- (24) Článkom 23 ods. 4 prvým pododsekom písm. i) a článkom 23 ods. 4 štvrtým pododsekom smernice 2004/109/ES sa Komisia splnomocňuje prijímať opatrenia na stanovenie mechanizmu zabezpečujúceho určenie rovnocennosti informácií požadovaných podľa uvedenej smernice a na stanovenie všeobecných kritérií rovnocennosti, ktoré sa týkajú účtovných noriem. Článkom 23 ods. 4 tretím pododsekom smernice 2004/109/ES sa Komisia takisto splnomocňuje prijímať potrebné rozhodnutia o rovnocennosti, ktoré sa týkajú účtovných štandardov, ktoré používajú emitenti z tretích krajín. S cieľom zohľadniť začlenenie požiadaviek udržateľnosti do smernice 2004/109/ES by Komisia mala byť splnomocnená na vytvorenie mechanizmu určovania rovnocennosti štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti, ktoré uplatňujú emitenti z tretích krajín, podobne ako je ustanovené v nariadení Komisie (ES) č. 1569/2007 ⁽¹⁸⁾, v ktorom sa stanovujú kritériá na určovanie rovnocennosti účtovných štandardov, ktoré uplatňujú emitenti z tretích krajín. Z rovnakého dôvodu by Komisia mala byť splnomocnená prijímať potrebné rozhodnutia o rovnocennosti štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti, ktoré používajú emitenti z tretích krajín. Zmenami zavedenými touto pozmeňujúcou smernicou sa zabezpečia konzistentné režimy rovnocennosti pre požiadavky týkajúce sa vykazovania informácií o udržateľnosti a pre požiadavky finančného výkazníctva týkajúce sa ročnej finančnej správy.
- (25) Článok 19a ods. 3 a článok 29a ods. 3 smernice 2013/34/EÚ oslobodzujú všetky dcérske podniky od povinnosti vykazovať nefinančné informácie, ak sú takéto podniky a ich dcérske podniky zahrnuté v konsolidovanej správe o hospodárení ich materského podniku za predpokladu, že správa obsahuje nefinančné informácie vykazované podľa uvedenej smernice. Je však potrebné zabezpečiť, aby informácie o udržateľnosti boli ľahko dostupné pre používateľov, a zabezpečiť transparentnosť, pokiaľ ide o to, ktorý materský podnik oslobodeného dcérskeho podniku vykazuje na úrovni skupiny. Preto je potrebné od týchto dcérskeho podnikov vyžadovať, aby do svojej správy o hospodárení zahrnuli názov a sídlo materského podniku, ktorý vykazuje informácie o udržateľnosti na úrovni skupiny, webové odkazy na konsolidovanú správu o hospodárení svojho materského podniku a odkaz v správe o hospodárení na skutočnosť, že sú oslobodené od vykazovania informácií o udržateľnosti. Členské štáty by mali mať možnosť požadovať, aby materský podnik uverejnil konsolidovanú správu o hospodárení v jazykoch, ktoré akceptujú, a aby materský podnik zabezpečil potrebný preklad do týchto jazykov. Takéto oslobodenie by sa malo uplatňovať aj vtedy, keď je materský podnik vykazujúci na úrovni skupiny podnikom z tretej krajiny, ktorý vykazuje informácie o udržateľnosti v súlade s rovnocennými štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti.

V smernici 2004/109/ES zmenenej touto pozmeňujúcou smernicou by sa mali stanoviť vhodné mechanizmy na určenie rovnocennosti štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti a od podnikov, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v Únii, aj od podnikov, ktorých cenné papiere nie sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v Únii, by sa malo vyžadovať, aby vykazovali informácie v súlade s rovnakými štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti. V tejto súvislosti by sa vykonávacie akty prijaté Komisiou podľa článku 23 ods. 4 prvého pododseku bodu i) a článku 23 ods. 4 štvrtého pododseku smernice 2004/109/ES stanovujúce mechanizmus určovania rovnocennosti štandardov mali využívať na určenie toho, či oslobodiť dcérske podniky materských podnikov z tretích krajín v rámci režimu smernice 2013/34/EÚ. Dcérske podniky by preto mali byť oslobodené, ak sa konsolidované vykazovanie informácií o udržateľnosti vykonáva v súlade so štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti prijatými Komisiou podľa článku 29b smernice 2013/34/EÚ zavedeným touto pozmeňujúcou smernicou alebo spôsobom rovnocenným s uvedenými štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti určenými v súlade s vykonávacím aktom o rovnocennosti štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti prijatým podľa článku 23 ods. 4 tretieho pododseku smernice 2004/109/ES. Takéto oslobodenie by

⁽¹⁷⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/109/ES z 15. decembra 2004 o harmonizácii požiadaviek na transparentnosť v súvislosti s informáciami o emitentoch, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2001/34/ES (Ú. v. EÚ L 390, 31.12.2004, s. 38).

⁽¹⁸⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 1569/2007 z 21. decembra 2007, ktorým sa ustanovuje mechanizmus určovania rovnocennosti účtovných štandardov uplatňovaných emitentmi cenných papierov tretích krajín podľa smerníc Európskeho parlamentu a Rady 2003/71/ES a 2004/109/ES (Ú. v. EÚ L 340, 22.12.2007, s. 66).

sa nemalo vzťahovať na veľké podniky, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v Únii, z dôvodu ochrany investorov, aby sa zabezpečila väčšia transparentnosť, pokiaľ ide o takéto podniky.

- (26) V článku 23 smernice 2013/34/EÚ sa materské podniky oslobodzujú od povinnosti zostavovať konsolidovanú účtovnú závierku a konsolidovanú správu o hospodárení, ak sú materské podniky dcérskymi podnikmi iného materského podniku, ktorý túto povinnosť spĺňa. Malo by sa však spresniť, že režim oslobodení pre konsolidované účtovné závierky a konsolidované správy o hospodárení funguje nezávisle od režimu oslobodení pre konsolidované vykazovanie informácií o udržateľnosti. Podnik preto môže byť oslobodený od požiadaviek konsolidovaného finančného výkazníctva, ale nie od požiadaviek konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti, ak jeho konečný materský podnik pripravuje konsolidované účtovné závierky a konsolidované správy o hospodárení v súlade s právom Únie alebo v súlade s rovnocennými požiadavkami, ak je podnik usadený v tretej krajine, ale neuskutočňuje konsolidované vykazovanie informácií o udržateľnosti v súlade s právom Únie alebo v súlade s rovnocennými požiadavkami, ak je podnik usadený v tretej krajine. Je potrebné, aby materské podniky vykazujúce informácie na úrovni skupiny poskytovali primerané pochopenie rizík pre svoje dcérske podniky a vplyv svojich dcérskych podnikov vrátane, v relevantných prípadoch, informácií o svojich postupoch náležitej starostlivosti. Môžu sa vyskytnúť prípady, keď sú rozdiely medzi situáciou skupiny a situáciou jej jednotlivých dcérskych podnikov alebo medzi situáciou jednotlivých dcérskych podnikov na rôznych územiach obzvlášť významné a v prípade neexistencie dodatočných informácií o príslušnom jednotlivom dcérskom podniku by viedli používateľa informácií k podstatne odlišnému záveru o rizikách pre dcérske podniky alebo vplyvov dcérskeho podniku.
- (27) Pri prechode na plne udržateľný a inkluzívny hospodársky a finančný systém v súlade so zelenou dohodou zohrávajú kľúčovú úlohu úverové inštitúcie a poisťovne. Môžu mať významný pozitívny i negatívny vplyv prostredníctvom poskytovania úverov, investícií a upisovacích činností. Úverové inštitúcie a poisťovne iné ako tie, ktoré sú povinné dodržiavať smernicu 2013/34/EÚ, vrátane družstiev a vzájomných spoločností, by preto mali podliehať požiadavkám na vykazovanie informácií o udržateľnosti za predpokladu, že spĺňajú určité kritériá veľkosti. Používatelia informácií o udržateľnosti by tak mohli posúdiť vplyvy takýchto úverových inštitúcií a poisťovní na spoločnosť a životné prostredie, ako aj riziká vyplývajúce z aspektov udržateľnosti, ktorým by takéto úverové inštitúcie a poisťovne mohli čeliť. V smernici 2013/34/EÚ sa stanovujú tri možné kritériá na určenie toho, či sa má podnik považovať za „veľký podnik“, a to celková bilančná suma, čistý obrat a priemerný počet zamestnancov počas účtovného roka.

Kritérium čistého obratu je potrebné v prípade úverových inštitúcií a poisťovní prispôsobiť použitím odkazu na vymedzenie čistého obratu v smerniciach Rady 86/635/EHS⁽¹⁹⁾ a 91/674/EHS⁽²⁰⁾ namiesto všeobecného vymedzenia stanoveného v smernici 2013/34/EÚ. S cieľom zabezpečiť súlad s požiadavkami na vykazovanie informácií stanovenými v smernici 86/635/EHS by členské štáty mali mať možnosť rozhodnúť sa neuplatňovať požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti na úverové inštitúcie uvedené v článku 2 ods. 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ⁽²¹⁾.

- (28) Zoznam aspektov udržateľnosti, v súvislosti s ktorými sa od podnikov vyžaduje vykazovanie, by mal byť čo najkonzistentnejší s vymedzením pojmu „faktory udržateľnosti“ stanoveným v nariadení (EÚ) 2019/2088 a mal by zabrániť nesúladu informácií, ktoré požadujú používatelia údajov a ktoré majú vykazovať podniky. Tento zoznam by mal takisto zodpovedať potrebám a očakávaniam používateľov a podnikov, ktorí často používajú pojmy „environmentálny“, „sociálny“ a „správny“ ako prostriedok na kategorizáciu troch hlavných aspektov udržateľnosti. Vymedzenie pojmu „faktory udržateľnosti“ stanoveného v nariadení (EÚ) 2019/2088 však nezahŕňa výslovne

⁽¹⁹⁾ Smernica Rady 86/635/EHS z 8. decembra 1986 o ročnej účtovnej závierke a konsolidovaných účtoch bánk a iných finančných inštitúcií (Ú. v. ES L 372, 31.12.1986, s. 1).

⁽²⁰⁾ Smernica Rady 91/674/EHS z 19. decembra 1991 o ročných účtovných závierkach a konsolidovaných účtovných závierkach poisťovní (Ú. v. ES L 374, 31.12.1991, s. 7).

⁽²¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 338).

správne záležitosti. Vymedzenie pojmu „aspekty udržateľnosti“ v smernici 2013/34/EÚ zmenenej touto pozmeňujúcou smernicou by sa preto malo vzťahovať na environmentálne, sociálne, ľudskoprávne a správne faktory a malo by zahŕňať vymedzenie pojmu „faktory udržateľnosti“ stanoveného v nariadení (EÚ) 2019/2088. Požiadavkami na vykazovanie informácií podľa smernice 2013/34/EÚ by nemali byť dotknuté vnútroštátne povinnosti týkajúce sa vykazovania informácií.

- (29) V článku 19a ods. 1 a článku 29a ods. 1 smernice 2013/34/EÚ sa vyžaduje nielen vykazovanie informácií v rozsahu potrebnom na pochopenie vývoja, výkonnosti a pozície podniku, ale aj informácií potrebných na pochopenie vplyvu činností podniku na environmentálne, sociálne a zamestnanecké záležitosti, dodržiavanie ľudských práv a boj proti korupcii a úplatkárstvu. V uvedených článkoch sa preto vyžaduje, aby podniky vykazovali informácie o vplyve činností podniku na ľudí a životné prostredie a o tom, ako aspekty udržateľnosti ovplyvňujú podnik. Označuje sa to ako hľadisko dvojitej významnosti, v ktorom riziká pre podnik a vplyv podniku predstavujú každé jedno hľadisko významnosti. Z kontroly vhodnosti podnikového výkazníctva vyplýva, že tieto dve hľadiská často nie sú dobre pochopené ani uplatňované. Preto treba objasniť, že podniky by mali zohľadňovať každé hľadisko významnosti samostatne, pričom by mali zverejňovať informácie, ktoré sú významné z oboch hľadísk, ako aj informácie, ktoré sú významné len z jedného hľadiska.
- (30) V článku 19a ods. 1 a v článku 29a ods. 1 smernice 2013/34/EÚ sa od podnikov vyžaduje, aby zverejňovali informácie o piatich oblastiach vykazovania: obchodný model; politiky vrátane zavedených postupov náležitej starostlivosti; výsledok uvedených politík; riziká a riadenie rizík; a kľúčové ukazovatele výkonnosti relevantné pre podnikanie. Článok 19a ods. 1 smernice 2013/34/EÚ neobsahuje výslovné odkazy na iné oblasti vykazovania, ktoré používatelia informácií považujú za relevantné, pričom niektoré z nich sú v súlade so zverejneniami uvedenými v medzinárodných rámcoch vrátane odporúčaní pracovnej skupiny pre finančné informácie súvisiace s klímou. Požiadavky na zverejňovanie by sa mali vymedziť dostatočne podrobne, aby sa zabezpečilo, že podniky vykážu informácie o svojej odolnosti vo vzťahu k rizikám súvisiacim s aspektmi udržateľnosti. Okrem oblastí vykazovania určených v článku 19a ods. 1 a v článku 29a ods. 1 smernice 2013/34/EÚ by sa preto od podnikov malo vyžadovať, aby zverejňovali informácie o svojej obchodnej stratégii a odolnosti obchodného modelu a stratégie vo vzťahu k rizikám súvisiacim s aspektmi udržateľnosti. Takisto by sa od nich malo vyžadovať, aby zverejňovali všetky plány, ktoré môžu mať na zabezpečenie toho, aby ich obchodný model a stratégia boli zlučiteľné s prechodom na udržateľné hospodárstvo a s cieľom obmedziť globálne otepľovanie na 1,5 °C v súlade s Parížskou dohodou a dosiahnuť klimatickú neutralitu do roku 2050, ako sa stanovuje v nariadení (EÚ) 2021/1119, a to bez prekročenia alebo len s obmedzeným prekročením.

Je osobitne dôležité, aby plány týkajúce sa klímy vychádzali z najnovších vedeckých poznatkov vrátane správ Medzivládneho panelu o zmene klímy a správ Európskej vedeckej poradnej rady pre zmenu klímy. Informácie zverejnené v súlade s článkom 8 nariadenia (EÚ) 2020/852 o výške kapitálových výdavkov alebo prevádzkových výdavkov spojených s činnosťami zosúladenými s taxonómiou by v prípade potreby mohli podporiť finančné a investičné plány súvisiace s takýmito plánmi. Od podnikov by sa tiež malo vyžadovať, aby zverejnili, či a ako ich obchodný model a stratégia zohľadňujú záujmy zainteresovaných strán; akékoľvek príležitosti pre podnik vyplývajúce z aspektov udržateľnosti; vykonávanie tých aspektov obchodnej stratégie, ktoré ovplyvňujú aspekty udržateľnosti alebo sú nimi ovplyvnené; všetky ciele udržateľnosti stanovené podnikom a pokrok pri ich dosahovaní; úlohu správnej rady a vedenia, pokiaľ ide o aspekty udržateľnosti; hlavné skutočné a potenciálne nepriaznivé vplyvy spojené s činnosťami podniku; a ako podnik identifikoval informácie, ktoré vykazuje. Ak sa vyžaduje zverejňovanie takých prvkov ako ciele a pokrok pri ich dosahovaní, samostatná požiadavka na zverejňovanie výsledkov politiky viac nie je potrebná.

- (31) S cieľom zabezpečiť súlad s medzinárodnými nástrojmi, ako sú hlavné zásady OSN v oblasti podnikania a ľudských práv: vykonávanie rámca OSN s názvom Chrániť, rešpektovať a naprávať (ďalej len „hlavné zásady OSN v oblasti podnikania a ľudských práv“), usmernenia OECD pre nadnárodné podniky a usmernenia OECD o náležitej starostlivosti v oblasti zodpovedného obchodného správania, by sa požiadavky na zverejňovanie informácií v rámci náležitej starostlivosti mali špecifikovať podrobnejšie, než je tomu v súčasnosti v článku 19a ods. 1 písm. b) a v článku 29a ods. 1 písm. b) smernice 2013/34/EÚ. Náležitá starostlivosť je postup, ktorý podniky vykonávajú na identifikáciu, monitorovanie, prevenciu, zmiernenie, nápravu alebo ukončenie hlavných skutočných

a potenciálnych nepriaznivých vplyvov spojených s ich činnosťami, a ktorým sa určuje, ako podniky riešia tieto nepriaznivé vplyvy. Vplyvy spojené s činnosťami podniku zahŕňajú vplyvy priamo spôsobené podnikom, vplyvy, ku ktorým podnik prispieva, a vplyvy, ktoré sú inak spojené s hodnotovým reťazcom podniku. Postup náležitej starostlivosti sa týka celého hodnotového reťazca podniku vrátane jeho vlastných operácií, jeho výrobkov a služieb, jeho obchodných vzťahov a jeho dodávateľských reťazcov. V súlade s hlavnými zásadami OSN v oblasti podnikania a ľudských práv sa skutočný alebo potenciálny nepriaznivý vplyv považuje za hlavný vplyv, ak patrí medzi najväčšie vplyvy spojené s činnosťami podniku na základe: závažnosti vplyvu na ľudí alebo životné prostredie; počtu jednotlivcov, ktorí sú alebo by mohli byť postihnutí, alebo rozsahu poškodenia životného prostredia; a ľahkosti, s akou by sa škoda mohla napraviť, pričom by sa životné prostredie alebo situácia postihnutých osôb obnovili do stavu, ktorý bol predtým.

- (32) V smernici 2013/34/EÚ sa nevyžaduje zverejňovanie informácií o iných nehmotných zdrojoch, než je nehmotný majetok vykázaný v súvahe. Všeobecne sa uznáva, že informácie o nehmotnom majetku a iných nehmotných faktoroch vrátane interne vytvorených nehmotných zdrojoch sa vykazujú nedostatočne, čo bráni riadnemu posúdeniu vývoja, výkonnosti a pozície podniku a monitorovaniu jeho investícií. S cieľom umožniť investorom lepšie pochopiť rastúcu medzeru medzi účtovnou hodnotou mnohých podnikov a ich trhovým ocenením, ktorá sa pozoruje v mnohých odvetviach hospodárstva, by sa malo od všetkých veľkých podnikov a všetkých podnikov s výnimkou mikropodnikov, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v Únii, vyžadovať primerané vykazovanie nehmotných zdrojov. Niektoré informácie o nehmotných zdrojoch sú však neoddeliteľnou súčasťou aspektov udržateľnosti, a preto by mali byť súčasťou vykazovania informácií o udržateľnosti. Napríklad informácie o zručnostiach, kompetenciách a skúsenostiach zamestnancov a ich lojalite voči podniku a motivácii na zlepšovanie procesov, tovaru a služieb sú informáciami o udržateľnosti týkajúcimi sa sociálnych záležitostí, ktoré by sa mohli tiež považovať za informácie o nehmotných zdrojoch. Podobne informácie o kvalite vzťahov medzi podnikom a jeho akcionármi vrátane zákazníkov, dodávateľov a komunit ovplyvnených činnosťami podniku sú informáciami o udržateľnosti relevantnými pre sociálne alebo správne záležitosti, ktoré by sa mohli tiež považovať za informácie o nehmotných zdrojoch. Takéto príklady ilustrujú, ako v niektorých prípadoch nie je možné odlíšiť informácie o nehmotných zdrojoch od informácií o aspektoch udržateľnosti.
- (33) V článku 19a ods. 1 a v článku 29a ods. 1 smernice 2013/34/EÚ sa neuvádza, či informácie, ktoré sa majú vykazovať, majú byť výhľadové alebo sa majú týkať minulých výsledkov. V súčasnosti neexistuje dostatok výhľadových zverejnení, ktoré osobitne oceňujú používatelia informácií o udržateľnosti. V článkoch 19a a 29a smernice 2013/34/EÚ by sa preto malo stanoviť, že vykazované informácie o udržateľnosti majú zahŕňať výhľadové a retrospektívne informácie, ako aj kvalitatívne aj kvantitatívne informácie. Informácie by sa mali v prípade potreby zakladať na presvedčivých vedeckých dôkazoch. Informácie by mali byť takisto harmonizované, porovnateľné a v prípade potreby založené na jednotných ukazovateľoch, pričom by sa malo umožniť vykazovanie, ktoré je špecifické pre jednotlivé podniky a neohrozuje obchodnú pozíciu podniku. Vykazované informácie o udržateľnosti by mali zohľadňovať aj krátkodobé, strednodobé a dlhodobé časové horizonty a obsahovať informácie o celom hodnotovom reťazci podniku vrátane jeho vlastných operácií, jeho produktov a služieb, jeho obchodných vzťahov a v relevantnom prípade jeho dodávateľského reťazca. Informácie o celom hodnotovom reťazci podniku by zahŕňali informácie týkajúce sa jeho hodnotového reťazca v rámci Únie a informácie, ktoré sa vzťahujú na tretie krajiny, ak sa hodnotový reťazec podniku rozšíri mimo Úniu. V prípade, že nie sú k dispozícii všetky potrebné informácie týkajúce sa hodnotového reťazca, podnik by mal počas prvých troch rokov uplatňovania opatrení prijatých členskými štátmi v súlade s touto pozmeňujúcou smernicou vysvetliť úsilie vynaložené na získanie informácií o svojom hodnotovom reťazci, dôvody, prečo tieto informácie nebolo možné získať, a plány podniku získať takéto informácie v budúcnosti.

- (34) Cieľom tejto pozmeňujúcej smernice nie je vyžadovať od podnikov, aby zverejňovali intelektuálny kapitál, duševné vlastníctvo, know-how alebo výsledky inovácií, ktoré by sa považovali za obchodné tajomstvo v zmysle vymedzenia v smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/943⁽²²⁾. Požiadavkami na vykazovanie stanovenými v tejto pozmeňujúcej smernici by preto nemala byť dotknutá smernica (EÚ) 2016/943.
- (35) V článku 19a ods. 1 a v článku 29a ods. 1 smernice 2013/34/EÚ sa vyžaduje, aby podniky do svojho vykazovania nefinančných informácií zahrnuli odkazy na sumy vykázané v ročnej účtovnej závierke a dodatočné vysvetlenia k nim. V uvedených článkoch sa však nevyžaduje, aby podniky v správe o hospodárení uviedli odkazy na iné informácie, ani aby k týmto informáciám pripojili dodatočné vysvetlenia. V súčasnosti teda chýba konzistentnosť medzi vykazovanými nefinančnými informáciami a ostatnými informáciami zverejnenými v správe o hospodárení. V tejto súvislosti je potrebné stanoviť jasné požiadavky.
- (36) V článku 19a ods. 1 a v článku 29a ods. 1 smernice 2013/34/EÚ sa vyžaduje, aby podniky poskytli jasné a odôvodnené vysvetlenie, prečo neuplatňujú politiky v súvislosti s jednou alebo viacerými záležitosťami uvedenými v týchto článkoch, ak ich podnik neuplatňuje. Rôzne zaobchádzanie so zverejňovanými informáciami o politikách, ktoré môžu mať podniky, v porovnaní s ostatnými oblasťami vykazovania zahrnutými v uvedených článkoch, vyvolalo nejasnosti medzi vykazujúcimi podnikmi a neprispelo k zlepšeniu kvality vykazovaných informácií. Preto v uvedenej smernici netreba zachovať takéto rozdielne zaobchádzanie s politikami. V štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti by sa malo určiť, ktoré informácie je potrebné zverejniť v súvislosti s každou oblasťou vykazovania uvedenou v článkoch 19a a 29a smernice 2013/34/EÚ zmenenej touto pozmeňujúcou smernicou.
- (37) Podniky, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti článku 19a ods. 1 a článku 29a ods. 1 smernice 2013/34/EÚ, môžu vychádzať z vnútroštátnych rámcov, rámcov Únie alebo medzinárodných rámcov vykazovania, a v takom prípade musia špecifikovať, z ktorých rámcov vychádzali. V smernici 2013/34/EÚ sa však od podnikov nevyžaduje, aby používali spoločný rámec alebo štandard vykazovania, a podnikom to nebráni v tom, aby sa rozhodli, že nebudú používať žiadny rámec alebo štandard vykazovania. Ako sa vyžaduje v článku 2 smernice 2014/95/EÚ, Komisia 5. júla 2017 prijala oznámenie s názvom „Usmernenia k zverejňovaniu nefinančných informácií (metodika zverejňovania nefinančných informácií)“ (ďalej len „usmernenia k vykazovaniu nefinančných informácií“), v ktorom sa stanovujú nezáväzná usmernenia pre podniky, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti uvedenej smernice.

Komisia 17. júna 2019 prijala svoje usmernenia k vykazovaniu informácií týkajúcich sa klímy, ktoré obsahujú dodatočné usmernenia, najmä o vykazovaní informácií týkajúcich sa klímy. V uvedených usmerneniach k vykazovaniu informácií týkajúcich sa klímy boli výslovne zahrnuté odporúčania osobitnej skupiny pre finančné informácie súvisiace s klímou. Dostupné dôkazy naznačujú, že usmernenia k vykazovaniu nefinančných informácií nemali významný vplyv na kvalitu vykazovania nefinančných informácií podnikmi patriacimi do rozsahu pôsobnosti článkov 19a a 29a smernice 2013/34/EÚ. Dobrovoľný charakter usmernení znamená, že podniky sa môžu slobodne rozhodnúť, či ich budú uplatňovať alebo nie. Usmernenia samy osebe preto nemôžu zabezpečiť porovnateľnosť informácií zverejnených rôznymi podnikmi alebo zverejnenie všetkých informácií, ktoré používatelia uvedených informácií považujú za relevantné. Preto sú potrebné povinné spoločné štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti s cieľom zabezpečiť, aby boli informácie porovnateľné a aby sa zverejňovali všetky relevantné informácie. Na základe zásady dvojitej významnosti by štandardy mali zahŕňať všetky informácie, ktoré sú významné pre používateľov uvedených informácií. Spoločné štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti sú potrebné aj na umožnenie uistenia a digitalizácie vykazovania informácií o udržateľnosti a na uľahčenie dohľadu nad nimi a ich presadzovanie.

Vypracovanie záväzných spoločných štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti je nevyhnutné na dosiahnutie situácie, v ktorej budú mať informácie o udržateľnosti porovnateľný status s finančnými informáciami. Prijatím štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti prostredníctvom delegovaných aktov by sa zabezpečilo harmonizované vykazovanie informácií o udržateľnosti v celej Únii. Podnik by bol preto v súlade s požiadavkami

⁽²²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/943 z 8. júna 2016 o ochrane nesprístupneného know-how a obchodných informácií (obchodného tajomstva) pred ich neoprávneným získaním, využitím a sprístupnením (Ú. v. EÚ L 157, 15.6.2016, s. 1).

na vykazovanie informácií o udržateľnosti smernice 2013/34/EÚ tým, že by vykazoval informácie v súlade so štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti. Pri vymedzovaní takýchto štandardov je nevyhnutné v čo najväčšej miere náležite zohľadniť hlavné štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti používané na celom svete, pričom sa neznižuje ambícia tejto pozmeňujúcej smernice a delegovaných aktov prijatých na jej základe.

- (38) Žiadny existujúci štandard ani rámec sám osebe nespĺňa potreby Únie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti. Je potrebné, aby informácie požadované smernicou 2013/34/EÚ zahŕňali informácie relevantné z každého hľadiska významnosti, pokrývali všetky aspekty udržateľnosti a aby v prípade potreby boli zosúladené s inými povinnosťami podľa práva Únie týkajúcimi sa zverejňovania informácií o udržateľnosti vrátane povinností stanovených v nariadeniach (EÚ) 2019/2088 a (EÚ) 2020/852. Štandardy povinného vykazovania informácií o udržateľnosti pre podniky Únie musia byť okrem toho primerané úrovni ambícií zelenej dohody a cieľa Únie dosiahnuť klimatickú neutralitu do roku 2050, ako aj strednodobým cieľom podľa nariadenia (EÚ) 2021/1119. Preto je potrebné splnomocniť Komisiu na prijímanie štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti v Únii s možnosťou ich rýchleho prijatia a zabezpečenia, aby bol obsah uvedených štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti v súlade s potrebami Únie.
- (39) Európska poradná skupina pre finančné výkazníctvo (ďalej len „EFRAG“) je neziskové združenie zriadené podľa belgického práva, ktoré slúži verejnemu záujmu, a to poskytovaním poradenstva Komisii pri schvaľovaní medzinárodných štandardov finančného výkazníctva. Skupina EFRAG si vytvorila povesť európskeho centra odborných znalostí v oblasti podnikového výkazníctva a má dobré postavenie na to, aby posilňovala koordináciu medzi štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti v Únii a medzinárodnými iniciatívami, ktorých cieľom je vypracovať štandardy, ktoré sú jednotné na celom svete. Pracovná skupina s viacerými zainteresovanými stranami zriadená skupinou EFRAG uverejnila v marci 2021 odporúčania týkajúce sa možného vypracovania štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti pre Úniu. Uvedené odporúčania obsahujú návrhy na vypracovanie uceleného a komplexného súboru štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti, ktorý by sa vzťahoval na všetky aspekty udržateľnosti z hľadiska dvojitej významnosti. Uvedené odporúčania obsahujú aj podrobný plán vypracovania takýchto štandardov a návrhy na vzájomne sa posilňujúcu spoluprácu medzi globálnymi iniciatívami stanovovania štandardov a iniciatívami Únie v oblasti stanovovania štandardov. V marci 2021 uverejnil predseda rady skupiny EFRAG odporúčania týkajúce sa možných zmien správy a riadenia skupiny EFRAG pre prípad, ak by sa od nej požadovalo vypracovanie technického poradenstva týkajúceho sa štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti. Odporúčania predsedu rady skupiny EFRAG zahŕňajú vytvorenie nového piliera vykazovania informácií o udržateľnosti v rámci skupiny EFRAG bez toho, aby sa výrazne upravil existujúci pilier finančného výkazníctva. Valné zhromaždenie skupiny EFRAG vymenovalo v marci 2022 členov novovytvorenej rady skupiny EFRAG pre vykazovanie informácií o udržateľnosti. Pri prijímaní štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti by Komisia mala zohľadniť technické poradenstvo, ktoré vypracuje skupina EFRAG.

S cieľom zabezpečiť štandardy vysokej kvality, ktoré prispievajú k európskemu verejnemu blahu a spĺňajú potreby podnikov a používateľov oznamovaných informácií, by skupina EFRAG mala mať dostatočné verejné financovanie na zabezpečenie svojej nezávislosti. Jej technické poradenstvo by sa malo vypracúvať náležitým a riadnym postupom, pod verejným dohľadom a s transparentnosťou a malo by sa zakladať na odborných znalostiach vyváženého zastúpenia príslušných zainteresovaných strán vrátane podnikov, investorov, organizácií občianskej spoločnosti a odborových zväzov a mali by ho sprevádzať analýzy nákladov a prínosov. Účasť na práci skupiny EFRAG na technickej úrovni by mala byť podmienená odbornými znalosťami v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a nemala by byť podmienená žiadnym finančným príspevkom, a to bez toho, aby tým bola dotknutá účasť verejných orgánov a vnútroštátnych normalizačných organizácií na tejto práci. Mal by sa zaručiť transparentný proces zabraňujúci konfliktom záujmov. V záujme zabezpečenia toho, aby štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti v Únii zohľadňovali názory členských štátov, by sa Komisia pred prijatím týchto štandardov mala poradiť so skupinou expertov členských štátov pre udržateľné financovanie uvedenou v nariadení (EÚ) 2020/852 (ďalej len „skupina expertov členských štátov pre udržateľné financovanie“) a s Výborom pre účtovné predpisy uvedeným v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 ⁽²³⁾ (ďalej len „Výbor pre účtovné predpisy“), čo sa týka technického poradenstva skupiny EFRAG.

⁽²³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 z 19. júla 2002 o uplatňovaní medzinárodných účtovných noriem (Ú. v. ES L 243, 11.9.2002, s. 1).

Európsky orgán pre cenné papiere a trhy (ďalej len „ESMA“), Európsky orgán pre bankovníctvo (ďalej len „EBA“) a Európsky orgán pre poisťovníctvo a dôchodkové poistenie zamestnancov (ďalej len „EIOPA“) zohrávajú úlohu pri vypracúvaní regulačných technických predpisov podľa nariadenia (EÚ) 2019/2088 a je potrebné, aby existoval súlad medzi týmito regulačnými technickými predpismi a štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti. Podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1095/2010 ⁽²⁴⁾ orgán ESMA zohráva úlohu aj pri podpore konvergencie v oblasti dohľadu pri presadzovaní podnikového výkazníctva emitentmi, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v Únii a od ktorých sa bude vyžadovať vykazovanie v súlade s týmito štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti. Orgány ESMA, EBA a EIOPA by preto mali mať povinnosť poskytnúť stanovisko k technickému poradenstvu skupiny EFRAG. Takéto stanoviská by sa mali poskytnúť do dvoch mesiacov od dátumu prijatia žiadosti Komisie. Komisia by navyše mala konzultovať s Európskou environmentálnou agentúrou, Agentúrou Európskej únie pre základné práva, ECB, Výborom európskych orgánov pre dohľad nad výkonom auditu (ďalej len „CEAOB“) a platformou pre udržateľné financovanie s cieľom zabezpečiť, aby štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti boli v súlade s príslušnou politikou a právom Únie. Ak sa ktorýkoľvek z uvedených subjektov rozhodne predložiť stanovisko, mal by ho predložiť do dvoch mesiacov od dátumu konzultácie s Komisiou.

- (40) S cieľom podporiť demokratickú kontrolu, preskúmanie a transparentnosť by Komisia mala aspoň raz ročne konzultovať s Európskym parlamentom a so skupinou expertov členských štátov pre udržateľné financovanie a zároveň s Výborom pre účtovné predpisy o pracovnom programe skupiny EFRAG, pokiaľ ide o vypracúvanie štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti.
- (41) Štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti by mali byť v súlade s ostatnými právnymi predpismi Únie. Tieto štandardy by sa mali predovšetkým zosúladiť s požiadavkami na zverejňovanie informácií stanovenými v nariadení (EÚ) 2019/2088 a mali by zohľadňovať základné ukazovatele a metodiky stanovené v rôznych delegovaných aktoch prijatých podľa nariadenia (EÚ) 2020/852, požiadavky na zverejňovanie informácií vzťahujúce sa na správcov referenčných hodnôt podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1011 ⁽²⁵⁾, minimálne štandardy na vytvorenie referenčných hodnôt Únie pre investície do transformácie hospodárstva v súvislosti so zmenou klímy a referenčné hodnoty Únie v súlade s Parížskou dohodou, ako aj prácu, ktorú uskutočnil orgán EBA pri vykonávaní požiadaviek piliera III na zverejňovanie informácií podľa nariadenia (EÚ) č. 575/2013.

Štandardy by mali zohľadňovať právo Únie v oblasti životného prostredia vrátane nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 ⁽²⁶⁾ a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES ⁽²⁷⁾ a mali by zohľadňovať odporúčanie Komisie 2013/179/EÚ ⁽²⁸⁾ spolu s jeho prílohami a ich aktualizácie. Zohľadniť by sa mali aj iné príslušné právne predpisy Únie vrátane smernice Európskeho parlamentu a Rady 2010/75/EÚ ⁽²⁹⁾ a iné požiadavky stanovené v práve Únie pre podniky, pokiaľ ide o povinnosti riaditeľov a náležitú starostlivosť.

⁽²⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1095/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre cenné papiere a trhy) a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/77/ES (Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 84).

⁽²⁵⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1011 z 8. júna 2016 o indexoch používaných ako referenčné hodnoty vo finančných nástrojoch a finančných zmluvách alebo na meranie výkonnosti investičných fondov, ktorým sa menia smernice 2008/48/ES a 2014/17/EÚ a nariadenie (EÚ) č. 596/2014 (Ú. v. EÚ L 171, 29.6.2016, s. 1).

⁽²⁶⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 z 25. novembra 2009 o dobrovoľnej účasti organizácií v schéme Spoločenstva pre environmentálne manažérstvo a audit (EMAS), ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 761/2001 a rozhodnutia Komisie 2001/681/ES a 2006/193/ES (Ú. v. EÚ L 342, 22.12.2009, s. 1).

⁽²⁷⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Únii, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁽²⁸⁾ Odporúčanie Komisie 2013/179/EÚ z 9. apríla 2013 týkajúce sa používania metód na meranie a oznamovanie environmentálneho správania výrobcov a organizácií počas ich životného cyklu (Ú. v. EÚ L 124, 4.5.2013, s. 1).

⁽²⁹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/75/EÚ z 24. novembra 2010 o priemyselných emisiách (integrovaná prevencia a kontrola znečisťovania životného prostredia) (Ú. v. EÚ L 334, 17.12.2010, s. 17).

- (42) Štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti by mali zohľadňovať usmernenia k vykazovaniu nefinančných informácií a usmernenia k vykazovaniu informácií týkajúcich sa klímy. Mali by zohľadňovať aj iné požiadavky na vykazovanie informácií uvedené v smernici 2013/34/EÚ, ktoré priamo nesúvisia s udržateľnosťou, s cieľom poskytnúť používateľom vykazovaných informácií lepšie pochopenie vývoja, výkonnosti, pozície a vplyvu podniku tým, že sa maximalizujú prepojenia medzi informáciami o udržateľnosti a inými informáciami vykazovanými v súlade so smernicou 2013/34/EÚ.
- (43) Štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti by mali byť primerané a nemali by predstavovať zbytočnú administratívnu záťaž pre spoločnosti, ktoré sú povinné ich používať. V záujme minimalizovania narušovania podnikov, ktoré už vykazujú informácie o udržateľnosti, by štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti mali v relevantných prípadoch zohľadňovať existujúce štandardy a rámce týkajúce sa vykazovania a účtovníctva v oblasti udržateľnosti. Medzi takéto existujúce štandardy a rámce patrí Global Reporting Initiative, Rada pre udržateľnosť účtovných štandardov, Medzinárodná rada pre integrované podávanie správ, Rada pre medzinárodné účtovné štandardy, pracovná skupina pre finančné informácie súvisiace s klímou, Rada pre štandardy zverejňovania uhlíkových emisií a CDP, predtým známy ako projekt zverejňovania uhlíkových emisií.

Štandardy Únie by mali zohľadňovať všetky štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti vypracované pod záštitou Nadácie pre medzinárodné štandardy finančného výkazníctva. V záujme predídenia zbytočnej regulačnej fragmentácii, ktorá by mohla mať negatívne dôsledky pre podniky pôsobiace na celom svete, by štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti v Únii mali prispieť k procesu zblížovania štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti na celosvetovej úrovni podporou práce Rady pre medzinárodné štandardy udržateľnosti (ďalej len „ISSB“ - *International Sustainability Standards Board*). Štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti v Únii by mali znížiť riziko nejednotných požiadaviek na vykazovanie pre podniky, ktoré pôsobia na celom svete, a to integráciou obsahu globálnych základných štandardov, ktoré má vypracovať ISSB, pokiaľ je obsah týchto základných štandardov v súlade s právnym rámcom Únie a cieľmi zelenej dohody.

- (44) Komisia sa v zelenej dohode zaviazala podporovať podniky a iné zainteresované strany pri vypracúvaní štandardizovaných postupov účtovania prírodného kapitálu v rámci Únie a na medzinárodnej úrovni s cieľom zabezpečiť primerané riadenie environmentálnych rizík a príležitostí na zmiernenie zmeny klímy a znížiť súvisiace transakčné náklady.

Transparentný projekt sponzorovaný v rámci Programu pre životné prostredie a ochranu klímy (programu LIFE) zriadeného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2021/783⁽³⁰⁾ vyvíja prvú metodiku účtovania prírodného kapitálu, ktorá uľahčí porovnávanie existujúcich metód a zvýši ich transparentnosť a zároveň pre spoločnosti zníži prahovú hodnotu na prijímanie a používanie systémov na zabezpečenie odolnosti ich podnikania voči budúcim zmenám. Dôležitým odkazom v oblasti účtovania prírodného kapitálu je aj Protokol prírodného kapitálu. Aj keď metódy účtovania prírodného kapitálu slúžia hlavne na posilnenie vnútorných riadiacich rozhodnutí, mali by sa náležite zohľadniť pri stanovovaní štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti. Niektoré metódy účtovania prírodného kapitálu sú zamerané na priradenie peňažnej hodnoty environmentálnym vplyvom činností spoločností, čo môže používateľom informácií o udržateľnosti pomôcť lepšie pochopiť takéto vplyvy. Preto je vhodné, aby štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti mohli zahŕňať peňažne vyjadrené ukazovatele vplyvov na udržateľnosť, ak sa to považuje za potrebné.

- (45) Štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti by mali zohľadňovať aj medzinárodne uznávané zásady a rámce týkajúce sa zodpovedného správania podnikov, sociálnej zodpovednosti podnikov a udržateľného rozvoja vrátane cieľov v oblasti udržateľného rozvoja, hlavných zásad OSN v oblasti podnikania a ľudských práv, usmernení OECD pre nadnárodné podniky, usmernení OECD o náležitej starostlivosti v oblasti zodpovedného správania podnikov a súvisiacich odvetvových usmernení, globálneho paktu, Tripartitnej deklarácie Medzinárodnej organizácie práce (MOP) o zásadách týkajúcich sa nadnárodných podnikov a sociálnej politiky, normy ISO 26000 o sociálnej zodpovednosti a zásad OSN pre zodpovedné investície.

⁽³⁰⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2021/783 z 29. apríla 2021, ktorým sa zriaďuje Program pre životné prostredie a ochranu klímy (LIFE) a zrušuje nariadenie (EÚ) č. 1293/2013 (Ú. v. EÚ L 172, 17.5.2021, s. 53).

- (46) Malo by sa zabezpečiť, aby informácie vykazované podnikmi v súlade so štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti spĺňali potreby používateľov a aby pre podniky vykazujúce informácie a subjekty, ktoré sú nepriamo ovplyvnené ako súčasť hodnotového reťazca týchto podnikov, nevytvárali nadmernú záťaž z hľadiska úsilia a nákladov. V štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti by sa preto mali bližšie určiť informácie, ktoré majú podniky zverejňovať o všetkých hlavných environmentálnych faktoroch vrátane ich vplyvov a závislosti od klímy, ovzdušia, pôdy, vody a biodiverzity. V nariadení (EÚ) 2020/852 sa uvádza klasifikácia environmentálnych cieľov Unie.

Z dôvodu súladu je vhodné použiť podobnú klasifikáciu na identifikáciu environmentálnych faktorov, ktoré by sa mali riešiť štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti. V štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti by sa mali zvažovať a bližšie určovať všetky geografické alebo iné kontextové informácie, ktoré by podniky mali zverejňovať s cieľom poskytovať pochopenie ich hlavných vplyvov na aspekty udržateľnosti a hlavných rizík pre podnik vyplývajúcich z aspektov udržateľnosti. Pri špecifikovaní informácií o environmentálnych faktoroch, ktoré majú podniky zverejňovať, by sa mal zabezpečiť súlad s vymedzeniami pojmov v článku 2 nariadenia (EÚ) 2020/852 a požiadavkami na vykazovanie uvedenými v článku 8 uvedeného nariadenia a delegovaných aktoch prijatých podľa uvedeného nariadenia.

- (47) Pokiaľ ide o informácie súvisiace s klímou, používatelia majú záujem vedieť o fyzických rizikách podnikov, ich rizikách spojených s prechodom a o ich odolnosti, pokiaľ ide o rôzne klimatické scenáre, a plánoch prispôsobiť sa rôznym klimatickým scenárom a plánoch prispôsobiť sa cieľu klimatickej neutrality Unie do roku 2050. Majú záujem aj o úroveň a rozsah emisií a odstraňovania skleníkových plynov pripisovaných podniku vrátane rozsahu, v akom podnik používa kompenzácie, spolu so zdrojom týchto kompenzácií. Dosiahnutie klimaticky neutrálneho hospodárstva si vyžaduje zosúladenie účtovania emisií skleníkových plynov a kompenzačných noriem. Používatelia potrebujú spoľahlivé informácie o kompenzáciách, ktoré riešia obavy týkajúce sa možného dvojitého započítania a nadhodnocovania, vzhľadom na riziká pre dosiahnutie cieľov súvisiacich s klímou, ktoré môže spôsobiť dvojité započítanie a nadhodnocovanie. Používatelia sa zaujímajú aj o to, aké úsilie spoločnosti vynakladajú na účinné zníženie absolútnych emisií skleníkových plynov v rámci svojich stratégií zmiernenia zmeny klímy a adaptácie na ňu, a to aj emisií rozsahu 1, rozsahu 2 a v relevantných prípadoch aj rozsahu 3.

Pokiaľ ide o emisie rozsahu 3, prioritou pre používateľov je získať informácie o tom, ktoré kategórie rozsahu 3 sú v prípade podniku významné, a o emisiách v každej z týchto kategórií rozsahu 3. V štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti by sa preto mali bližšie určiť informácie, ktoré by podniky mali v súvislosti s takýmito aspektmi vykazovať.

- (48) Dosiahnutie klimaticky neutrálneho a obehového hospodárstva bez difúzneho znečisťovania si vyžaduje plnú mobilizáciu všetkých hospodárskych odvetví. V tomto ohľade je kľúčové zníženie spotreby energie a zvýšenie energetickej efektívnosti, keďže energia sa využíva v dodávateľských reťazcoch. Energetické aspekty by sa preto mali náležite zohľadniť v štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti, najmä v súvislosti s environmentálnymi aspektmi vrátane aspektov súvisiacich s klímou.
- (49) Štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti by mali špecifikovať informácie, ktoré by podniky mali zverejňovať o sociálnych faktoroch vrátane pracovných podmienok, zapojenia sociálnych partnerov, kolektívneho vyjednávania, rovnosti, nediskriminácie, rozmanitosti a začleňovania a ľudských práv. Takéto informácie by mali zahŕňať vplyv podniku na ľudí vrátane zamestnancov a vplyv na ľudské zdravie. Informácie o ľudských právach, ktoré podniky zverejňujú, by mali v prípade potreby zahŕňať informácie o nútenej práci a detskej práci v ich hodnotových reťazcoch. Požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti týkajúce sa nútenej práce by nemali zbavovať verejné orgány ich zodpovednosti riešiť prostredníctvom obchodnej politiky a diplomatických prostriedkov dovoz tovaru vyrobeného v dôsledku porušovania ľudských práv vrátane nútenej práce. Podniky by preto mali mať možnosť vykázať informácie aj o možných rizikách a trendoch v oblasti zamestnanosti a príjmov.

V štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti, ktoré sa zaoberajú sociálnymi faktormi, by sa mali špecifikovať informácie, ktoré by podniky mali zverejňovať so zreteľom na zásady Európskeho piliera sociálnych práv, ktoré sú relevantné pre podniky, a to vrátane rovnakých príležitostí pre všetkých a pracovných podmienok. Akčný plán na realizáciu Európskeho piliera sociálnych práv prijatý Komisiou 4. marca 2021 vyzýva na prísnejšie požiadavky na podniky, aby podávali správy o sociálnych otázkach. V štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti by sa mali špecifikovať aj informácie, ktoré by podniky mali zverejňovať v súvislosti s ľudskými právami, základnými slobodami, demokratickými zásadami a normami stanovenými v Medzinárodnej listine ľudských práv a iných základných dohovoroch OSN o ľudských právach vrátane Dohovoru OSN o právach osôb so zdravotným postihnutím, Deklarácie OSN o právach pôvodného obyvateľstva, Dohovoru OSN o právach dieťaťa,

Deklarácii MOP o základných zásadách a právach pri práci, základných dohovoroch MOP, Európskom dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Európskej sociálnej charte a Charte základných práv Európskej únie. Vykazovanie informácií o sociálnych faktoroch, ako aj o environmentálnych a správnych faktoroch by malo byť primerané rozsahu pôsobnosti a cieľom tejto pozmeňujúcej smernice. V štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti, ktoré sa týkajú rodovej rovnosti a rovnakej odmeny za prácu rovnakej hodnoty, by sa mali okrem iného špecifikovať informácie, ktoré sa majú vykazovať o rodových rozdieloch v odmeňovaní, pričom sa zohľadní ďalšie príslušné právo Únie. V štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti, ktoré sa týkajú zamestnanosti a začleneniu osôb so zdravotným postihnutím, by sa okrem iného mali špecifikovať informácie, ktoré sa majú vykazovať o opatreniach v oblasti prístupnosti, ktoré podnik prijíma.

Štandard vykazovania informácií o udržateľnosti, ktoré sa týkajú odbornej prípravy a rozvoja zručností, by mali okrem iného špecifikovať informácie, ktoré sa majú vykazovať o podiele a rozdelení zamestnancov, ktorí sa zúčastňujú na odbornej príprave. Štandard vykazovania informácií o udržateľnosti, ktoré sa týkajú kolektívneho vyjednávania, by mali okrem iného špecifikovať informácie, ktoré sa majú zverejňovať o existencii zamestnaneckých rád, ako aj o existencii kolektívnych zmlúv a podiele zamestnancov, na ktorých sa takéto zmluvy vzťahujú. Štandard vykazovania informácií o udržateľnosti, ktoré sa týkajú účasti zamestnancov, by mali okrem iného špecifikovať informácie, ktoré sa majú zverejňovať o účasti zamestnancov v správnych a dozorných radách. Štandard vykazovania informácií o udržateľnosti, ktoré sa týkajú rozmanitosti, by mali okrem iného špecifikovať informácie, ktoré sa majú vykazovať o rodovej rozmanitosti vo vrcholovom manažmente a o počte členov nedostatočne zastúpeného pohlavia v ich riadiacich radách.

- (50) Používatelia potrebujú informácie o správnych faktoroch. Správne faktory, ktoré sú pre používateľov najrelevantnejšie, uvádzajú smerodajné rámce vykazovania, ako je globálna iniciatíva pre vykazovanie a pracovná skupina pre finančné informácie súvisiace s klímou, ako aj smerodajné globálne rámce, ako sú zásady globálnej správy a riadenia Medzinárodnej siete pre správu a riadenie spoločností a zásady G20/OECD týkajúce sa správy a riadenia spoločností. Štandard vykazovania informácií o udržateľnosti by mali špecifikovať informácie, ktoré by podniky mali zverejňovať o správnych faktoroch. Takéto informácie by mali zahŕňať úlohu správnych, riadiacich a dozorných orgánov podniku, pokiaľ ide o aspekty udržateľnosti, odborné znalosti a zručnosti potrebné na plnenie uvedenej úlohy alebo prístup takýchto orgánov k takýmto odborným znalostiam a zručnostiam, informácie o tom, či spoločnosť má politiku stimulov, ktoré sa ponúkajú členom uvedených orgánov a ktoré súvisia s aspektmi udržateľnosti, a informácie o vnútornej kontrole a systémoch riadenia rizík podniku v súvislosti s procesom vykazovania informácií o udržateľnosti. Používatelia potrebujú aj informácie o korporátnej kultúre podnikov a ich prístupe k obchodnej etike, čo predstavuje uznané prvky smerodajných rámcov pre správu a riadenie spoločností, ako sú zásady globálnej správy a riadenia Medzinárodnej siete pre správu a riadenie spoločností, vrátane informácií o boji proti korupcii a úplatkárstvu a o činnostiach a záväzkoch podniku zameraných na uplatňovanie jeho politického vplyvu vrátane jeho lobistických činností.

Informácie o riadení podniku a kvalite vzťahov so zákazníkmi, dodávateľmi a komunitami ovplyvnenými činnosťami podniku pomáhajú používateľom pochopiť riziká a vplyvy podniku súvisiace s aspektmi udržateľnosti. Informácie o vzťahoch s dodávateľmi zahŕňajú postupy v oblasti platieb týkajúce sa dátumu alebo lehoty splatnosti platby, úrokovej sadzby za oneskorené platby alebo náhrady nákladov na vymáhanie uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2011/7/EÚ⁽³¹⁾. Tisíce podnikov, najmä malých a stredne veľkých podnikov, znášajú každý rok administratívnu a finančnú záťaž, pretože dostávajú platby neskoro alebo ich nedostávajú vôbec. Oneskorené platby vedú v konečnom dôsledku k platobnej neschopnosti a konkurzu, čo má deštruktívne účinky na celé hodnotové reťazce. Zvyšovanie objemu informácií o platobných praktikách by malo umožniť iným podnikom identifikovať pohotovosť a spoľahlivosť platcov, odhaľovať nekalé platobné praktiky, získať prístup k informáciám o podnikoch, s ktorými obchodujú, a rokovať o spravodlivejších platobných podmienkach.

⁽³¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/7/EÚ zo 16. februára 2011 o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách (Ú. v. EÚ L 48, 23.2.2011, s. 1).

- (51) Štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti by sa mal podporovať integrovanejší pohľad na všetky informácie uverejňované podnikmi v správe o hospodárení s cieľom umožniť používateľom týchto informácií lepšie pochopiť vývoj, výkonnosť, pozíciu a vplyv podniku. V štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti by sa podľa potreby malo rozlišovať medzi informáciami, ktoré by podniky mali zverejňovať pri vykazovaní na individuálnej úrovni, a informáciami, ktoré by podniky mali zverejňovať pri vykazovaní na úrovni skupiny. Štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti by mali obsahovať aj usmernenia pre podniky týkajúce sa procesu identifikácie informácií o udržateľnosti, ktoré by sa mali zahrnúť do správy o hospodárení, keďže od podniku by sa malo vyžadovať, aby zverejňoval len informácie relevantné z hľadiska pochopenia jeho vplyvu na aspekty udržateľnosti a informácie relevantné z hľadiska pochopenia, ako aspekty udržateľnosti ovplyvňujú jeho rozvoj, výkonnosť a postavenie.
- (52) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby sa vykazovanie informácií o udržateľnosti vykonávalo v súlade s právami zamestnancov na informácie a konzultácie. Manažment podniku by preto mal informovať zástupcov zamestnancov na príslušnej úrovni a prediskutovať s nimi príslušné informácie a prostriedky na získavanie a overovanie informácií o udržateľnosti. To znamená na účely tejto pozmeňujúcej smernice nadviazanie dialógu a výmenu názorov medzi zástupcami zamestnancov a ústredným vedením alebo akoukoľvek inou úrovňou riadenia, ktorá by mohla byť v takých časoch vhodnejšia, a to takým spôsobom a s takým obsahom, ktorý by umožnil zástupcom zamestnancov vyjadriť svoje stanovisko. Ich stanovisko by sa malo v prípade potreby oznámiť príslušným správnym, riadiacim alebo dozorným orgánom.
- (53) Podniky v rovnakom odvetví sú často vystavované podobným rizikám súvisiacim s udržateľnosťou a často majú podobný vplyv na spoločnosť a životné prostredie. Porovnanie medzi podnikmi v rovnakom odvetví sú pre investorov a ostatných používateľov informácií o udržateľnosti obzvlášť cenné. V štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti by sa preto mali špecifikovať informácie, ktoré by podniky vo všetkých odvetviach mali zverejňovať, ako aj informácie, ktoré by mali podniky zverejňovať v závislosti od svojho odvetvia činnosti. Odvetvové štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti sú obzvlášť dôležité v prípade odvetví spojených s vysokými rizikami ohrozujúcimi udržateľnosť alebo vplyvmi na životné prostredie, ľudské práva a správu vecí verejných vrátane odvetví uvedených v oddieloch A až H a v oddiele L prílohy I k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ⁽³²⁾ a príslušných činností v rámci týchto odvetví. Pri prijímaní odvetvových štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti by Komisia mala zabezpečiť, aby informácie špecifikované v týchto štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti boli primerané rozsahu rizík a vplyvov súvisiacich s aspektmi udržateľnosti, ktoré sú špecifické pre každé odvetvie, pričom by mala zohľadniť skutočnosť, že riziká a vplyvy niektorých odvetví sú vyššie ako v prípade iných odvetví. Komisia by mala zohľadniť aj skutočnosť, že nie všetky činnosti v rámci takýchto odvetví sú nevyhnutne spojené s vysokými rizikami ohrozujúcimi udržateľnosť alebo vplyvmi na ňu. V prípade podnikov, ktoré pôsobia v odvetviach, ktoré sú obzvlášť závislé od prírodných zdrojov, by sa v odvetvových štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti vyžadovalo zverejňovanie vplyvov spojených s prírodou na biodiverzitu a ekosystémy a riziká pre ne.

Štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti by mali zohľadňovať aj ťažkosti, ktorým podniky môžu čeliť pri zhromažďovaní informácií od aktérov v celom ich hodnotovom reťazci, a to najmä od dodávateľov z radov malých a stredne veľkých podnikov a od dodávateľov v rozvíjajúcich sa trhoch a hospodárstvach. Štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti by mali špecifikovať zverejňované informácie o hodnotových reťazcoch, ktoré sú primerané a relevantné vzhľadom na rozsah a zložitosť činností podnikov, ako aj kapacity a charakteristiky podnikov v hodnotových reťazcoch, najmä kapacity a charakteristiky tých podnikov, na ktoré sa nevzťahujú požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti stanovené v tejto pozmeňujúcej smernici. Štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti by nemali špecifikovať zverejňovanie informácií, ktoré by od podnikov vyžadovalo, aby získavali informácie od malých a stredne veľkých podnikov v ich hodnotovom reťazci, ktoré presahujú informácie, ktoré sa majú zverejňovať v súlade so štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti pre malé a stredne veľké podniky. Týmto by nemali byť dotknuté požiadavky Únie na podniky, aby vykonávali proces náležitej starostlivosti.

⁽³²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 z 20. decembra 2006, ktorým sa zavádza štatistická klasifikácia ekonomických činností NACE Revision 2 a ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie Rady (EHS) č. 3037/90 a niektoré nariadenia ES o osobitných oblastiach štatistiky (Ú. v. EÚ L 393, 30.12.2006, s. 1).

- (54) V záujme včasného naplnenia informačných potrieb používateľov, a najmä vzhľadom na naliehavosť naplnenia informačných potrieb účastníkov finančného trhu, na ktorých sa vzťahujú požiadavky stanovené v delegovaných aktoch prijatých podľa článku 4 ods. 6 a 7 nariadenia (EÚ) 2019/2088, by Komisia mala prijať prostredníctvom delegovaných aktov prvý súbor štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti do 30. júna 2023. V uvedenom súbore štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti by sa mali stanoviť informácie, ktoré by podniky mali zverejňovať v súvislosti so všetkými oblasťami vykazovania a aspektmi udržateľnosti, a že účastníci finančného trhu musia dodržiavať povinnosti týkajúce sa zverejňovania stanovené v nariadení (EÚ) 2019/2088. Komisia by mala do 30. júna 2024 prijať prostredníctvom delegovaných aktov druhý súbor štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti, v ktorom sa stanovujú doplňujúce informácie, ktoré by podniky v prípade potreby mali zverejňovať o aspektoch udržateľnosti a oblastiach vykazovania, a informácie, ktoré sú špecifické pre odvetvie, v ktorom podnik pôsobí. Komisia by mala uviesť štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti vrátane štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti pre malé a stredne veľké podniky preskúmať každé tri roky s cieľom zohľadňovať príslušný vývoj vrátane vývoja medzinárodných štandardov.
- (55) V smernici 2013/34/EÚ sa nevyžaduje, aby podniky poskytovali svoje správy o hospodárení v digitálnom formáte, čo bráni vyhľadaniu a využiteľnosti vykazovaných informácií. Používatelia informácií o udržateľnosti stále viac očakávajú, že takéto informácie budú vyhľadateľné, porovnateľné a strojovo čitateľné v digitálnych formátoch. Členské štáty by mali mať možnosť vyžadovať, aby podniky, na ktoré sa vzťahujú požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti smernice 2013/34/EÚ, bezplatne sprístupňovali verejnosti svoje správy o hospodárení na svojich webových sídlach. Digitalizácia vytvára príležitosti na efektívnejšie využívanie informácií a má potenciál výrazne šetriť náklady tak pre používateľov, ako aj pre podniky. Digitalizácia takisto umožňuje centralizáciu údajov na úrovni Únie a členských štátov v otvorenom a prístupnom formáte, ktorý uľahčuje čítanie a umožňuje porovnávanie údajov. Od podnikov by sa preto malo vyžadovať, aby zostavovali svoju správu o hospodárení v elektronickom formáte vykazovania bližšie uvedenom v článku 3 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2019/815⁽³³⁾, a aby v súlade s elektronickým formátom vykazovania bližšie uvedeným v delegovanom nariadení (EÚ) 2019/815 označovali svoje vykazovanie informácií o udržateľnosti vrátane zverejňovaných informácií požadovaných podľa článku 8 nariadenia (EÚ) 2020/852 hneď po tom, ako budú určené.

Digitálna taxonómia štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti v Únii bude nevyhnutná na to, aby sa pri vykazovaných informáciách mohli používať značky v súlade s uvedenými štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti. Tieto požiadavky by sa mali premietnuť do práce na digitalizácii, ktorú Komisia ohlásila vo svojom oznámení z 19. februára 2020 s názvom „Európska dátová stratégia“ a vo svojom oznámení z 24. septembra 2020 s názvom „Stratégia v oblasti digitálnych financií pre EÚ“. Tieto požiadavky by tiež dopĺňali vytvorenie jednotného európskeho miesta prístupu pre verejné informácie o podnikoch, ako sa predpokladá v oznámení Komisie z 24. septembra 2020 s názvom „Únia kapitálových trhov pre ľudí a podniky – nový akčný plán“, v ktorom sa tiež zohľadňuje potreba poskytnúť porovnateľné informácie v digitálnom formáte.

- (56) Členské štáty by na to, aby sa do jednotného európskeho miesta prístupu mohli zahrnúť vykazované informácie o udržateľnosti, mali zabezpečiť, aby podniky, ktorých cenné papiere nie sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v Únii, uverejňovali svoju správu o hospodárení vrátane vykazovania informácií o udržateľnosti v elektronickom formáte vykazovania bližšie uvedenom v článku 3 delegovaného nariadenia (EÚ) 2019/815.
- (57) Článok 19a ods. 4 smernice 2013/34/EÚ umožňuje členským štátom oslobodiť podniky od povinnosti zahrnúť do správy o hospodárení nefinančný výkaz požadovaný podľa článku 19a ods. 1 uvedenej smernice. Členské štáty majú možnosť tak urobiť, ak dotknutý podnik vypracuje samostatnú správu, ktorá je uverejnená spolu so správou o hospodárení v súlade s článkom 30 uvedenej smernice, alebo ak sa táto správa sprístupní verejnosti na webovom sídle podniku v primeranej lehote nepresahujúcej šesť mesiacov po dni, ku ktorému sa zostavuje účtovná závierka, a ak sa na ňu odkazuje v správe o hospodárení. Rovnaká možnosť existuje aj pri konsolidovanom nefinančnom výkaze uvedenom v smernici 2013/34/EÚ. Túto možnosť využilo dvadsať členských štátov. Možnosť uverejniť samostatnú správu však bráni dostupnosti informácií, ktoré spájajú finančné informácie a informácie o aspektoch udržateľnosti. Bráni aj vyhľadateľnosti a dostupnosti informácií pre používateľov, najmä investorov, ktorých zaujímajú finančné informácie aj informácie o udržateľnosti. Uvedený problém ešte zhoršuje možný rozdielny čas zverejňovania finančných informácií a informácií o udržateľnosti. Uverejnenie v samostatnej správe môže tiež vyvolať dojem, interne aj externe, že informácie o udržateľnosti patria do kategórie menej relevantných

⁽³³⁾ Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2019/815 zo 17. decembra 2018, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/109/ES, pokiaľ ide o regulačné technické predpisy o špecifikácii jednotného elektronického formátu vykazovania (Ú. v. EÚ L 143, 29.5.2019, s. 1).

informácií, čo môže mať negatívny vplyv na vnímanú spoľahlivosť informácií. Podniky by preto mali vykazovať informácie o udržateľnosti v jasne identifikovateľnej, osobitnej časti správy o hospodárení a členské štáty by už nemali mať možnosť oslobodiť podniky od povinnosti zahrnúť do správy o hospodárení informácie o aspektoch udržateľnosti.

Takáto povinnosť by takisto pomohla vyjasniť úlohu vnútroštátnych príslušných orgánov pri dohľade nad vykazovaním informácií o udržateľnosti v rámci správy o hospodárení pripravenej v súlade so smernicou 2004/109/ES. Podniky, ktoré sú povinné vykazovať informácie o udržateľnosti, by navyše v žiadnom prípade nemali byť oslobodené od povinnosti uverejňovať správu o hospodárení, keďže je dôležité zabezpečiť, aby informácie o udržateľnosti boli verejne dostupné.

- (58) V článku 20 smernice 2013/34/EÚ sa vyžaduje, aby podniky, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v Únii, zahrnuli do svojej správy o hospodárení vyhlásenie o správe a riadení, ktoré musí okrem iných informácií obsahovať opis politiky rozmanitosti, ktorú podnik uplatňuje vo vzťahu k svojim správnym, riadiacim a dozorným orgánom. Článok 20 smernice 2013/34/EÚ ponecháva podnikom flexibilitu pri rozhodovaní o tom, o akých aspektoch rozmanitosti podávajú správy. Výslovne sa v ňom podnikom neukladá povinnosť uvádzať informácie o akomkoľvek konkrétnom aspekte rozmanitosti. V záujme dosiahnutia pokroku smerom k rodovo vyváženejšej účasti na hospodárskom rozhodovaní je potrebné zabezpečiť, aby podniky, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v Únii, vždy podávali správy o svojich politikách v oblasti rodovej rozmanitosti a ich vykonávaní. V záujme predídienia zbytočnej administratívnej záťaži by však takéto podniky mali mať možnosť vykazovať niektoré informácie požadované v článku 20 smernice 2013/34/EÚ spolu s inými informáciami o udržateľnosti. Ak sa pre to rozhodnú, vyhlásenie o správe a riadení by malo obsahovať odkaz na vykazovanie informácií o udržateľnosti zo strany podniku a informácie, ktoré sú vyžadované v súlade s článkom 20 smernice 2013/34/EÚ, by mali byť naďalej predmetom požiadaviek uistenia súvisiacich s vyhlásením o správe a riadení.
- (59) V článku 33 smernice 2013/34/EÚ sa vyžaduje, aby členské štáty zabezpečili, aby členovia správnych, riadiacich a dozorných orgánov podniku mali spoločnú zodpovednosť za zabezpečenie toho, aby sa ročná účtovná závierka, konsolidovaná účtovná závierka, správa o hospodárení, konsolidovaná správa o hospodárení, vyhlásenie o správe a riadení podniku a konsolidované vyhlásenie o správe a riadení podniku vypracovali a zverejnili v súlade s požiadavkami uvedenej smernice. Táto spoločná zodpovednosť by sa mala rozšíriť na požiadavky digitalizácie stanovené v delegovanom nariadení (EÚ) 2019/815, na požiadavku dodržiavať štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti v Únii a na požiadavku označovať vykazovanie informácií o udržateľnosti.
- (60) V povolaní týkajúcom sa uistenia sa rozlišuje medzi zákazkami na limitované uistenie a zákazkami na primerané uistenie. Záver zákazky na limitované uistenie sa zvyčajne poskytuje negatívnou formou vyjadrenia, pričom sa v ňom uvádza, že odborník nezistil žiadnu skutočnosť, v dôsledku ktorého by dospel k záveru, že predmet zákazky je významne nesprávny. V prípade zákazky na limitované uistenie audítor vykonáva menej testov než v rámci zákazky na primerané uistenie. Objem práce v prípade zákazky na limitované uistenie je preto nižší než pri zákazke na primerané uistenie. Objem práce v prípade zákazky na primerané uistenie zahŕňa rozsiahle postupy vrátane posúdenia vnútorných kontrol vykazujúceho podniku a testovania vecnej správnosti, a preto je výrazne vyššie než pri zákazke na limitované uistenie.

Záver zákazky na primerané uistenie sa zvyčajne poskytuje pozitívnou formou vyjadrenia a výsledkom je poskytnutie názoru na hodnotenie predmetu zákazky podľa vopred vymedzených kritérií. V smernici 2013/34/EÚ sa od členských štátov vyžaduje, aby zabezpečili, aby štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť skontrolovali, či bol poskytnutý nefinančný výkaz alebo samostatná správa. Nevyžaduje sa v ňom, aby nezávislý poskytovateľ uistovacích služieb tieto informácie overil, hoci členským štátom umožňuje vyžadovať takéto overenie, keď si to želajú. Neexistencia požiadavky na uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti na rozdiel od požiadavky, aby štatutárny audítor vykonával štatutárny audit na základe zákazky na primerané uistenie, by ohrozila dôveryhodnosť zverejnených informácií o udržateľnosti, a teda by nenaplnila potreby zamýšľaných používateľov týchto informácií. Hoci cieľom je dosiahnuť podobnú úroveň uistenia pre finančné výkazníctvo

a vykazovanie informácií o udržateľnosti, neexistencia spoločne dohodnutého štandardu pre uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti vytvára riziko rôzneho chápania a očakávaní, pokiaľ ide o to, z čoho by zákazka na primerané uistenie pozostávala pri rôznych kategóriách informácií o udržateľnosti, najmä pokiaľ ide o výhľadové a kvalitatívne zverejňovanie informácií.

Preto by sa mal zväziť progresívny prístup k zvýšeniu úrovne uistenia požadovaného pre informácie o udržateľnosti, počnúc povinnosťou štatutárneho audítora alebo audítorskej spoločnosti vyjadriť názor na súlad vykazovania informácií o udržateľnosti s požiadavkami Únie na základe zákazky na limitované uistenie. Uvedený názor by sa mal vzťahovať na súlad vykazovania informácií o udržateľnosti so štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti v Únii, postup, ktorý podnik uplatňuje na identifikáciu informácií vykázaných podľa štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti, a dodržiavanie požiadavky na označovanie vykazovania informácií o udržateľnosti. Audítora by mal takisto posúdiť, či je vykazovanie podniku v súlade s požiadavkami na vykazovanie podľa článku 8 nariadenia (EÚ) 2020/852. S cieľom zabezpečiť spoločné chápanie a spoločné očakávania, pokiaľ ide o to, z čoho by pozostávala zákazka na primerané uistenie, by sa od štatutárneho audítora alebo audítorskej spoločnosti malo vyžadovať, aby vyjadrili názor na základe zákazky na primerané uistenie o súlade vykazovania informácií o udržateľnosti s požiadavkami Únie, keď Komisia prijme štandardy pre uistenie týkajúce sa primeraného uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti prostredníctvom delegovaných aktov najneskôr do 1. októbra 2028 po posúdení s cieľom určiť, či by primerané uistenie bolo pre audítora a podniky uskutočniteľné.

Postupný prístup od zákaziek na limitované uistenie k zákazkám na primerané uistenie by umožnil aj progresívny rozvoj trhu s uistením pre informácie o udržateľnosti a postupov podnikov v oblasti vykazovania. Takýto postupný prístup by napokon postupne zvyšoval náklady pre vykazujúce podniky vzhľadom na to, že uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti na základe zákazky na primerané uistenie je nákladnejšie než uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti na základe zákazky na limitované uistenie. Podniky, na ktoré sa vzťahujú požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti, by mali mať možnosť rozhodnúť sa získať názor týkajúci sa uistenia k ich vykazovaniu informácií o udržateľnosti na základe zákazky na primerané uistenie, ak si to želajú, a v takom prípade by sa ich povinnosť získať názor na základe zákazky na limitované uistenie považovala za splnenú. Názor na základe zákazky na primerané uistenie týkajúci sa výhľadových informácií je len uistením o tom, že takéto informácie boli pripravené v súlade s uplatniteľnými štandardmi.

- (61) Štatutárni audítori alebo audítorské spoločnosti už overujú účtovnú závierku a správu o hospodárení. Uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti štatutárnymi audítormi alebo audítorskými spoločnosťami by pomohlo zabezpečiť prepojenie a konzistentnosť finančných informácií a informácií o udržateľnosti, čo je pre používateľov informácií o udržateľnosti osobitne dôležité. Existuje však riziko ďalšej koncentrácie audítorského trhu, čo by mohlo ohroziť nezávislosť audítora a zvýšiť poplatky za audit alebo poplatky týkajúce sa uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.

Vzhľadom na kľúčovú úlohu štatutárnych audítora pri poskytovaní uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a zabezpečovaní spoľahlivých informácií o udržateľnosti Komisia oznámila, že bude konať s cieľom ďalej zvyšovať kvalitu auditu a vytvoriť otvorenejší a diverzifikovanejší audítorský trh, čo sú podmienky pre úspešné uplatňovanie tejto pozmeňujúcej smernice. Okrem toho je žiaduce ponúknuť podnikom širší výber nezávislých poskytovateľov uisťovacích služieb na zabezpečenie vykazovania informácií o udržateľnosti. Členské štáty by preto mali mať možnosť akreditovať nezávislých poskytovateľov uisťovacích služieb v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008⁽³⁴⁾, aby poskytli názor týkajúci sa uistenia k vykazovaniu informácií o udržateľnosti, ktorý by sa mal uverejniť spolu so správou o hospodárení. Okrem toho by členské štáty mali mať možnosť umožniť, aby názor týkajúci sa uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti vyjadril iný

⁽³⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 z 9. júla 2008, ktorým sa stanovujú požiadavky akreditácie a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 339/93 (Ú. v. EÚ L 218, 13.8.2008, s. 30).

štatutárny audítor, než je ten, či tí, ktorí vykonávajú štatutárny audit účtovnej závierky. Navyše, ak členské štáty umožnia nezávislým poskytovateľom uisťovacích služieb, aby vykonávali uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, mali by tiež umožniť, aby názor týkajúci sa uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti vyjadril iný štatutárny audítor, než je ten, či tí, ktorí vykonávajú štatutárny audit účtovnej závierky.

Členské štáty by mali stanoviť požiadavky, ktorými sa zabezpečí kvalita uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti vykonávaného nezávislými poskytovateľmi uisťovacích služieb a konzistentné výsledky pri uistení v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti. Na všetkých nezávislých poskytovateľov uisťovacích služieb by sa preto mali vzťahovať požiadavky, ktoré sú rovnocenné s požiadavkami stanovenými v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES⁽³⁵⁾, pokiaľ ide o uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, pričom by sa tieto požiadavky mali prispôsobiť charakteristikám nezávislých poskytovateľov uisťovacích služieb, ktorí nevykonávajú štatutárne audity. Členské štáty by mali stanoviť najmä rovnocenné požiadavky týkajúce sa odbornej prípravy a skúšky, priebežného vzdelávania, systémov zabezpečenia kvality, profesijnej etiky, nezávislosti, nestrannosti, dôveryhodnosti informácií a služobného tajomstva, vymenúvania a odvolávania, organizácie práce nezávislých poskytovateľov uisťovacích služieb, prešetrovaní a sankcií, ako aj nahlasovania nezrovnalostí. Tým by sa zaručili aj rovnaké podmienky pre všetky osoby a spoločnosti, ktorým členské štáty umožnia poskytovať názor týkajúci sa uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti vrátane štatutárnych audítorov. Ak si podnik vyžiada názor na svoje vykazovanie informácií o udržateľnosti od akreditovaného nezávislého poskytovateľa uisťovacích služieb, ktorý nie je štatutárnym audítorom, nemal by navyše požadovať názor týkajúci sa uistenia k svojmu vykazovaniu informácií o udržateľnosti aj od štatutárneho audítora.

Nezávislí poskytovatelia uisťovacích služieb, ktorí už boli akreditovaní členským štátom na poskytovanie uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, by aj naďalej mali mať možnosť vykonávať túto činnosť. Podobne by členské štáty mali zabezpečiť, aby nezávislí poskytovatelia uisťovacích služieb, ktorí do dátumu začatia uplatňovania nových požiadaviek na odbornú prípravu a skúšky prechádzajú akreditačným procesom, nepodliehali týmto novým požiadavkám na akreditáciu za predpokladu, že tento proces dokončia do dvoch rokov od dátumu začatia uplatňovania týchto nových požiadaviek. Členské štáty by však mali zabezpečiť, aby všetci nezávislí poskytovatelia uisťovacích služieb akreditovaní v členskom štáte na poskytovanie uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti do dvoch rokov od dátumu začatia uplatňovania nových akreditačných požiadaviek získali potrebné znalosti, čo sa týka vykazovania informácií o udržateľnosti a uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti na základe priebežného odborného vzdelávania.

- (62) S cieľom podporiť voľný pohyb služieb by členské štáty mali umožniť nezávislým poskytovateľom uisťovacích služieb usadeným v inom členskom štáte vykonávať uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti na svojom území. Podporilo by to aj otvorenie trhu s uistením, aj keď nie všetky členské štáty umožňujú akreditáciu nezávislých poskytovateľov uisťovacích služieb na svojom území. Ak nezávislí poskytovatelia uisťovacích služieb vykonávajú uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti na území hostiteľského členského štátu, tento hostiteľský členský štát by mal mať možnosť rozhodnúť vykonávať dohľad nad nezávislými poskytovateľmi uisťovacích služieb vzhľadom na možnosť využiť implementovaný rámec pre dohľad nad audítorami vykonávajúcimi uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.
- (63) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby v prípade, že sa od podniku podľa práva Únie vyžaduje overenie prvkov jeho správy o udržateľnosti akreditovanou nezávislou treťou stranou, bola správa akreditovanej nezávislej tretej strany sprístupnená buď ako príloha k správe o hospodárení, alebo inými verejne prístupnými prostriedkami. Takéto sprístupnenie uvedenej správy by nemalo brániť výsledku názoru týkajúceho sa uistenia, ktorého overenie treťou stranou by malo zostať nezávislé. Nemalo by to znamenať žiadnu duplicitu práce medzi audítorom alebo nezávislým poskytovateľom uisťovacích služieb, ktorý vyjadruje názor týkajúci sa uistenia, a akreditovanou nezávislou treťou stranou.

⁽³⁵⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES zo 17. mája 2006 o štatutárnom audite ročných účtovných závierok a konsolidovaných účtovných závierok, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a ktorou sa zrušuje smernica Rady 84/253/EHS (Ú. v. EÚ L 157, 9.6.2006, s. 87).

- (64) Smernicou 2006/43/ES sa stanovujú pravidlá týkajúce sa štatutárneho auditu ročných a konsolidovaných účtovných závierok. Je potrebné zabezpečiť, aby sa na audit účtovných závierok a uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti štatutárnymi audítormi uplatňovali jednotné pravidlá. Smernica 2006/43/ES by sa mala uplatňovať, ak štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť vyjadruje názor týkajúci sa uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.
- (65) Pravidlami schvaľovania a uznávania štatutárnych audítorov a audítorských spoločností by sa malo štatutárnym audítormi umožniť, aby sa kvalifikovali aj pre uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby štatutárni audítori, ktorí sa chcú kvalifikovať pre uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, mali potrebnú úroveň teoretických znalostí o témach relevantných pre uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a schopnosť uplatňovať tieto znalosti v praxi.

Štatutárni audítori by preto mali absolvovať aspoň osemmesačnú praktickú odbornú prípravu v oblasti uistenia týkajúceho sa ročného a konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti alebo iných služieb súvisiacich s udržateľnosťou, pričom by sa mali zohľadniť predchádzajúce pracovné skúsenosti. Štatutárni audítori, ktorí už boli schválení alebo uznaní v členskom štáte, by však mali mať aj naďalej možnosť vykonávať uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti. Podobne by členské štáty mali zabezpečiť, aby sa na fyzické osoby, ktoré prechádzajú procesom schvaľovania k dátumu začatia uplatňovania požiadaviek na uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti stanovených v tejto pozmeňujúcej smernici, tieto požiadavky nevzťahovali za predpokladu, že uvedený proces dokončia do dvoch nasledujúcich rokov. Členské štáty by však mali zabezpečiť, aby štatutárni audítori schválení do dvoch rokov od dátumu začatia uplatňovania uvedených požiadaviek, ktorí chcú vykonávať uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, získali potrebné znalosti v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti prostredníctvom priebežného odborného vzdelávania. Fyzickým osobám, ktoré sa rozhodnú, že požiadajú, aby boli schválené len ako štatutárni audítori pre štatutárny audit, by mali mať možnosť neskôr sa rozhodnúť, že sa kvalifikujú aj pre uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti. Na to by takéto osoby mali spĺňať potrebné požiadavky stanovené členskými štátmi, aby sa zabezpečilo, že budú mať aj potrebnú úroveň teoretických znalostí o témach relevantných pre uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a schopnosť uplatňovať takéto znalosti v praxi.

- (66) Malo by sa zabezpečiť, aby požiadavky ukladané audítormi, pokiaľ ide o štatutárny audit a uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, boli konzistentné. Preto by mala existovať aspoň jedna určená osoba, ktorá sa aktívne podieľa na vykonávaní uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti (ďalej len „kľúčový partner pre udržateľnosť“). Pri vykonávaní uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti by sa od štatutárnych audítorov malo vyžadovať, aby mu venovali dostatok času a prideliť dostatočné zdroje a odborné znalosti, aby mohli riadne vykonávať svoje povinnosti. V zázname o klientovi by sa mali uviesť poplatky požadované za uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a mal by sa vytvoriť uisťovací spis obsahujúci informácie týkajúce sa uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti. Ak ten istý štatutárny audítor vykonáva štatutárny audit ročných účtovných závierok a uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, malo by byť možné zahrnúť uisťovací spis do audítorského spisu. Požiadavky vzťahujúce sa na štatutárnych audítorov týkajúce sa uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti by sa však mali uplatňovať len na tých štatutárnych audítorov, ktorí vykonávajú uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.
- (67) Štatutárni audítori alebo audítorské spoločnosti, ktoré vykonávajú uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, by mali mať vysokú úroveň technických a špecializovaných odborných znalostí v oblasti udržateľnosti.
- (68) V smernici 2006/43/ES sa od členských štátov vyžaduje, aby zaviedli primerané predpisy s cieľom zabrániť tomu, aby poplatky za štatutárny audit boli ovplyvňované alebo určované poskytovaním dodatočných služieb auditovanému subjektu alebo aby boli založené na akejkoľvek forme podmienenosti. V uvedenej smernici sa takisto vyžaduje, aby členské štáty zabezpečili, aby štatutárni audítori vykonávajúci štatutárne audity dodržiavali pravidlá týkajúce sa profesijnej etiky, nezávislosti, objektívnosti, dôverytnosti informácií a služobného tajomstva. Z dôvodu ucelenosti je vhodné, aby sa tieto predpisy rozšírili na štatutárnych audítorov vykonávajúcich uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.

- (69) V záujme zabezpečenia jednotných postupov uistenia a vysokej kvality uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti v celej Únii by Komisia mala byť splnomocnená prijímať prostredníctvom delegovaných aktov štandardy pre uistenie v oblasti informácií o udržateľnosti. Členské štáty by mali mať možnosť uplatňovať vnútroštátne štandardy, postupy alebo požiadavky týkajúce sa uistenia, kým Komisia neprijme prostredníctvom delegovaných aktov štandard pre uistenie upravujúci rovnaký predmet úpravy. V takýchto štandardoch pre uistenie by sa mali stanoviť postupy, ktoré má audítor vykonávať, aby dospel k záveru o uistení v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti. Komisia by preto mala prijať štandardy pre limitované uistenie prostredníctvom delegovaných aktov do 1. októbra 2026. V záujme uľahčenia harmonizácie uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti vo všetkých členských štátoch by sa mal CEAOB nabádať, aby prijal nezáväzné usmernenia na stanovenie postupov, ktoré sa majú vykonávať pri vyjadrovaní názoru týkajúceho sa uistenia k vykazovaniu informácií o udržateľnosti dovtedy, kým Komisia neprijme štandard pre uistenie upravujúci ten istý predmet úpravy.
- (70) V smernici 2006/43/ES sa stanovujú pravidlá štatutárneho auditu skupiny podnikov. Podobné pravidlá by sa mali stanoviť pre uistenie v oblasti konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti.
- (71) V smernici 2006/43/ES sa vyžaduje, aby štatutárni audítori alebo audítorské spoločnosti predložili výsledky svojho štatutárneho auditu v správe audítora. Podobné pravidlá by sa mali stanoviť pre uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti. Výsledky uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti by sa mali prezentovať v správe o uistení. Ak ten istý štatutárny audítor vykonáva štatutárny audit ročných účtovných závierok a uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, malo by byť možné uviesť informácie o uistení v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti v správe audítora.
- (72) V smernici 2006/43/ES sa od členských štátov vyžaduje, aby zaviedli systém previerky zabezpečenia kvality štatutárnych audítorov a audítorských spoločností. V záujme zabezpečenia toho, aby sa previerky zabezpečenia kvality uskutočňovali s ohľadom na uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a aby osoby, ktoré vykonávajú previerky zabezpečenia kvality, mali primerané odborné vzdelanie a príslušné skúsenosti týkajúce sa vykazovania informácií o udržateľnosti a uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, by sa táto požiadavka na vytvorenie systému previerky zabezpečenia kvality mala rozšíriť na uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti. Ako prechodné opatrenie by do 31. decembra 2025 mali byť osoby vykonávajúce previerky zabezpečenia kvality vo vzťahu k uisteniu v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti oslobodené od požiadavky mať príslušné skúsenosti týkajúce sa vykazovania informácií o udržateľnosti a uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti alebo týkajúce sa iných služieb súvisiacich s udržateľnosťou.
- (73) V smernici 2006/43/ES sa od členských štátov vyžaduje, aby pre štatutárnych audítorov a audítorské spoločnosti vykonávajúce štatutárne audity zaviedli režim prešetrovaní a sankcií. V uvedenej smernici sa od členských štátov tiež vyžaduje, aby vytvorili účinný systém verejného dohľadu a zabezpečili, aby regulačné opatrenia pre systémy verejného dohľadu umožňovali efektívnu spoluprácu medzi aktivitami dohľadu členských štátov na úrovni Únie. Takéto požiadavky by sa mali rozšíriť na štatutárnych audítorov a audítorské spoločnosti, ktoré vykonávajú uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, s cieľom zabezpečiť konzistentnosť rámcov pre prešetrovania, sankcie a dohľad zriadených pre prácu audítora v štatutárnom audite a uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.
- (74) Smernica 2006/43/ES obsahuje pravidlá vymenúvania a odvolávania štatutárnych audítorov a audítorských spoločností vykonávajúcich štatutárne audity. Tieto pravidlá by sa mali rozšíriť na uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, aby sa zabezpečila konzistentnosť pravidiel ukladaných audítorom, pokiaľ ide o ich prácu na štatutárnom audite a uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.
- (75) Podľa článku 6 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2007/36/ES⁽³⁶⁾ sa od členských štátov vyžaduje, aby zabezpečili, aby akcionári podnikov, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v Únii, konajúc jednotlivo alebo kolektívne, mali právo zaradiť body do programu valného zhromaždenia za predpokladu, že ku každému takémuto bodu je priložené odôvodnenie alebo návrh uznesenia, ktoré sa má prijať na valnom zhromaždení, a aby mali právo predložiť návrhy uznesení týkajúce sa bodov, ktoré sú zahrnuté do programu valného zhromaždenia alebo ktoré sa majú zaradiť do programu valného zhromaždenia. Ak sa na tieto práva vzťahuje podmienka, že príslušný akcionár alebo akcionári musia vlastniť minimálny podiel v podniku, takýto minimálny podiel nesmie presiahnuť 5 % základného imania. Pokiaľ ide o uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, akcionári by mali mať možnosť vykonávať práva stanovené v článku 6 smernice 2007/36/ES

⁽³⁶⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/36/ES z 11. júla 2007 o výkone určitých práv akcionárov spoločností registrovaných na regulovanom trhu (Ú. v. EÚ L 184, 14.7.2007, s. 17).

s cieľom predložiť návrhy uznesení, ktoré sa majú prijať na valnom zhromaždení a v ktorých sa vyžaduje, aby po prvé, akreditovaná tretia strana, ktorá nie je súčasťou tej istej audítorskej spoločnosti alebo siete ako štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť vykonávajúca štatutárny audit, vypracovala správu o určitých prvkoch vykazovania informácií o udržateľnosti, a po druhé, aby sa takáto správa sprístupnila valnému zhromaždeniu.

V prípade podnikov, na ktoré sa vzťahujú požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti zavedené touto pozmeňujúcou smernicou a ktoré nespádajú do rozsahu pôsobnosti článku 6 smernice 2007/36/ES, akcionári, ktorí predstavujú viac ako 5 % hlasovacích práv alebo 5 % základného imania podniku, konajúci jednotlivo alebo spoločne, by tiež mali mať právo predložiť návrh uznesenia, ktoré sa má prijať na valnom zhromaždení a v ktorom sa požaduje, aby po prvé, akreditovaná tretia strana, ktorá nie je súčasťou tej istej audítorskej spoločnosti alebo siete ako štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť vykonávajúca štatutárny audit, vypracovala správu o určitých prvkoch vykazovania informácií o udržateľnosti, a po druhé, aby sa takáto správa sprístupnila valnému zhromaždeniu.

- (76) V smernici 2006/43/ES sa od členských štátov vyžaduje, aby zabezpečili, že každý subjekt verejného záujmu má výbor pre audit, a konkretizujú sa jeho úlohy v súvislosti so štatutárnym auditom. Tomuto výboru pre audit by sa mali prideliť určité úlohy, pokiaľ ide o uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti. Tieto úlohy by mali zahŕňať povinnosť informovať správny alebo dozorný orgán subjektu verejného záujmu o výsledku uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a poskytnúť vysvetlenie, ako výbor pre audit prispel k integrite vykazovania informácií o udržateľnosti a akú mal výbor pre audit v uvedenom procese úlohu. Členské štáty by mali mať možnosť umožniť, aby funkcie pridelené výboru pre audit týkajúce sa vykazovania informácií o udržateľnosti a týkajúce sa uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti vykonával správny alebo dozorný orgán ako celok alebo špecializovaný útvar zriadený správnym alebo dozorným orgánom.
- (77) Smernica 2006/43/ES obsahuje požiadavky na registráciu audítorov a audítorských subjektov z tretích krajín a dohľad nad nimi. V záujme zabezpečenia toho, aby existoval konzistentný rámec pre prácu audítorov v štatutárnom audite aj v uistení v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, je potrebné rozšíriť tieto požiadavky na uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.
- (78) Na štatutárnych audítorov a audítorské spoločnosti vykonávajúce štatutárne audity subjektov verejného záujmu sa vzťahuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 537/2014⁽³⁷⁾. V záujme zabezpečenia nezávislosti štatutárneho audítora pri vykonávaní štatutárneho auditu sa v uvedenom nariadení stanovuje limit pre poplatky za ostatné služby, ktoré štatutárny audítor môže obdržať. Je dôležité objasniť, že uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti by sa nemalo zarátať do výpočtu uvedeného limitu. Okrem toho sa v nariadení (EÚ) č. 537/2014 zakazuje poskytovanie určitých neaudítorských služieb v určitých obdobiach, ak štatutárny audítor vykonáva štatutárny audit. Služby súvisiace s prípravou vykazovania informácií o udržateľnosti vrátane akýchkoľvek konzultačných služieb by sa počas obdobia stanoveného v nariadení (EÚ) č. 537/2014 mali tiež považovať za zakázané služby. Zákaz poskytovania takýchto služieb by sa mal uplatňovať vo všetkých prípadoch, keď štatutárny audítor vykonáva štatutárny audit účtovnej závierky.

S cieľom zabezpečiť nezávislosť štatutárneho audítora by sa mali v prípade, ak štatutárny audítor vykonáva uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, zakázať aj určité neaudítorské služby. V nariadení (EÚ) č. 537/2014 sa vyžaduje, aby štatutárni audítori oznamovali nezrovnalosti auditovanému subjektu a za určitých okolností orgánom určeným členskými štátmi ako orgány zodpovedné za prešetrovanie takýchto nezrovnalostí. Takáto povinnosť by sa mala podľa potreby zároveň rozšíriť na štatutárnych audítorov a audítorské spoločnosti, pokiaľ ide o ich prácu súvisiacu s uistením v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti subjektov verejného záujmu.

⁽³⁷⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 537/2014 zo 16. apríla 2014 o osobitných požiadavkách týkajúcich sa štatutárneho auditu subjektov verejného záujmu a zrušení rozhodnutia Komisie 2005/909/ES (Ú. v. EÚ L 158, 27.5.2014, s. 77).

- (79) V smernici 2004/109/ES sa vnútroštátnym orgánom dohľadu zveruje úloha presadzovať dodržiavanie požiadaviek na podnikové vykazovanie zo strany podnikov, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v Únii. V článku 4 uvedenej smernice sa špecifikuje obsah, ktorý sa má zahrnúť do ročných finančných správ, chýba v ňom však výslovný odkaz na články 19a a 29a smernice 2013/34/EÚ, ktoré si vyžadujú zostavenie nefinančného výkazu a konsolidovaného nefinančného výkazu. V dôsledku toho príslušné vnútroštátne orgány niektorých členských štátov nemajú žiadny právny mandát na dohľad nad týmito nefinančnými výkazmi, najmä ak sú tieto nefinančné výkazy uverejnené v samostatnej správe mimo ročnej finančnej správy, čo môžu členské štáty v súčasnosti povoliť. Preto treba do článku 4 ods. 5 smernice 2004/109/ES vložiť odkaz na vykazovanie informácií o udržateľnosti. Takisto treba vyžadovať, aby zodpovedné osoby u emitenta v ročnej finančnej správe potvrdili, že podľa ich najlepšieho vedomia sa správa o hospodárení vypracúva v súlade so štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti.

ESMA by mal okrem toho vzhľadom na nový charakter požiadaviek na vykazovanie informácií o udržateľnosti vydať usmernenia pre príslušné vnútroštátne orgány s cieľom podporiť konvergentný dohľad nad vykazovaním informácií o udržateľnosti emitentmi, na ktorých sa vzťahuje smernica 2004/109/ES. Uvedené usmernenia by sa mali uplatňovať len na dohľad nad podnikmi, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v Únii.

- (80) S cieľom bližšie určiť požiadavky stanovené v tejto pozmeňujúcej smernici by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, pokiaľ ide o stanovenie štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti a stanovenie štandardov pre uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov, a aby tieto konzultácie vykonávala v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva⁽³⁸⁾. Predovšetkým, v záujme rovnakého zastúpenia pri príprave delegovaných aktov, sa všetky dokumenty doručujú Európskemu parlamentu a Rade v rovnakom čase ako expertom z členských štátov, a experti Európskeho parlamentu a Rady majú systematicky prístup na zasadnutia skupín expertov Komisie, ktoré sa zaoberajú prípravou delegovaných aktov.
- (81) Komisia by mala predložiť Európskemu parlamentu a Rade správu o vykonávaní tejto pozmeňujúcej smernice, ktorá zahŕňa okrem iného: posúdenie dosiahnutia cieľov tejto pozmeňujúcej smernice vrátane zblížovania postupov v oblasti vykazovania medzi členskými štátmi; posúdenie počtu malých a stredne veľkých podnikov dobrovoľne využívajúcich štandard vykazovania informácií o udržateľnosti; posúdenie toho, či a ako by sa mal rozsah požiadaviek na vykazovanie ďalej rozšíriť, najmä vo vzťahu k malým a stredne veľkým podnikom a podnikom z tretích krajín pôsobiacim priamo na vnútornom trhu Únie bez dcérskeho podniku alebo pobočky na území Únie; posúdenie vykonávania požiadaviek na vykazovanie informácií o dcérskych podnikoch a pobočkách podnikov z tretích krajín zavedených touto pozmeňujúcou smernicou vrátane posúdenia počtu podnikov z tretích krajín, ktoré majú dcérske podniky alebo pobočky, na ktorú sa vzťahujú požiadavky na vykazovanie v súlade so smernicou 2013/34/EÚ; posúdenie mechanizmu presadzovania a príslušných prahových hodnôt stanovených v smernici 2013/34/EÚ; posúdenie toho, či a ako zabezpečiť prístupnosť pre osoby so zdravotným postihnutím k vykazovaniu informácií o udržateľnosti zverejneným podnikmi, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tejto pozmeňujúcej smernice.

Správa o vykonávaní tejto pozmeňujúcej smernice by sa mala uverejniť do 30. apríla 2029 a potom každé tri roky a v prípade potreby by sa k nej mali pripojiť legislatívne návrhy. Komisia by do 31. decembra 2028 mala preskúmať úroveň koncentrácie trhu s uistením týkajúcim sa udržateľnosti a mala by o nej podať správu. Pri preskúmaní by sa mali zohľadniť vnútroštátne režimy uplatniteľné na nezávislých poskytovateľov uisťovacích služieb a malo by sa posúdiť, či a do akej miery tieto vnútroštátne režimy prispievajú k otvoreniu trhu s uistením. Komisia by do 31. decembra 2028 mala posúdiť možné právne opatrenia na zabezpečenie dostatočnej diverzifikácie trhu s uistením týkajúcim sa udržateľnosti a primeranej kvality vykazovania informácií o udržateľnosti. Správa o úrovni koncentrácie trhu s uistením týkajúcim sa udržateľnosti by sa mala predložiť Európskemu parlamentu a Rade do 31. decembra 2028 a v prípade potreby by sa k nej mali pripojiť legislatívne návrhy.

⁽³⁸⁾ Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (82) Keďže ciele tejto pozmeňujúcej smernice nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodov rozsahu alebo účinkov činnosti ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto pozmeňujúca smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.
- (83) Nariadenie (EÚ) č. 537/2014, smernica 2004/109/ES, smernica 2006/43/ES a smernica 2013/34/EÚ by sa preto mali zodpovedajúcim spôsobom zmeniť.
- (84) S ECB sa konzultovalo a 7. septembra 2021 vydala stanovisko,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Zmeny smernice 2013/34/EÚ

Smernica 2013/34/EÚ sa mení takto:

1. V článku 1 sa dopĺňajú tieto odseky:

„3. Koordinačné opatrenia stanovené v článkoch 19a, 29a, 29d, 30 and 33, článku 34 ods. 1 druhom pododseku písm. aa), článku 34 ods. 2 a 3 a článku 51 tejto smernice sa vzťahujú aj na zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia členských štátov týkajúce sa nasledujúcich podnikov bez ohľadu na ich právnu formu, a to za predpokladu, že uvedené podniky sú veľkými podnikmi alebo malými a stredne veľkými podnikmi, s výnimkou mikropodnikov, ktoré sú subjektmi verejného záujmu v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 1 písm. a) tejto smernice:

- a) poisťovne v zmysle článku 2 bodu 1 smernice Rady 91/674/EHS (*);
- b) úverové inštitúcie v zmysle vymedzenia v článku 4 ods. 1 bode 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 (**).

Členské štáty sa môžu rozhodnúť neuplatňovať koordinačné opatrenia uvedené v prvom pododseku tohto odseku na podniky uvedené v článku 2 ods. 5 bodoch 2 až 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ (**).

4. Koordinačné opatrenia stanovené v článkoch 19a, 29a a 29d sa nevzťahujú na finančné produkty uvedené v článku 2 bode 12 písm. b) a f) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2088 (****).

5. Koordinačné opatrenia stanovené v článkoch 40a až 40d sa vzťahujú aj na zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia členských štátov týkajúce sa dcérskych podnikov a pobočiek podnikov, ktoré neupravuje právo členského štátu, ale ktorých právna forma je porovnateľná s druhmi podnikov uvedenými v prílohe I.

(*) Smernica Rady 91/674/EHS z 19. decembra 1991 o ročných účtovných závierkach a konsolidovaných účtovných závierkach poisťovní (Ú. v. ES L 374, 31.12.1991, s. 7).

(**) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1).

(***) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 338).

(****) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2088 z 27. novembra 2019 o zverejňovaní informácií o udržateľnosti v sektore finančných služieb (Ú. v. EÚ L 317, 9.12.2019, s. 1).“

2. Článok 2 sa mení takto:

a) bod 5 sa nahrádza takto:

„5. „čistý obrat“ sú sumy získané z predaja výrobkov a poskytovania služieb po odpočítaní obchodných zliav, dane z pridanej hodnoty a ďalších daní priamo súvisiacich s obratom; v prípade poisťovní uvedených v článku 1 ods. 3 prvom pododseku písm. a) tejto smernice sa však „čistý obrat“ vymedzuje v súlade s článkom 35 a článkom 66 bodom 2 smernice Rady 91/674/EHS (*); v prípade úverových inštitúcií uvedených v článku 1 ods. 3 prvom pododseku písm. b) tejto smernice sa „čistý obrat“ vymedzuje v súlade s článkom 43 ods. 2 písm. c) smernice Rady 86/635/EHS (**); a v prípade podnikov, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti článku 40a ods. 1 tejto smernice sa „čistým obratom“ rozumejú výnosy vymedzené rámcom finančného výkazníctva alebo v zmysle tohto rámca, na základe ktorého sa zostavuje účtovná závierka podniku;

(*) Smernica Rady 91/674/EHS z 19. decembra 1991 o ročných účtovných závierkach a konsolidovaných účtovných závierkach poisťovní (Ú. v. ES L 374, 31.12.1991, s. 7).

(**) Smernica Rady 86/635/EHS z 8. decembra 1986 o ročnej účtovnej závierke a konsolidovaných účtoch bánk a iných finančných inštitúcií (Ú. v. ES L 372, 31.12.1986, s. 1).“;

b) dopĺňajú sa tieto body:

„17. „aspekty udržateľnosti“ sú environmentálne, sociálne a ľudskoprávne a správne faktory vrátane faktorov udržateľnosti v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 24 nariadenia (EÚ) 2019/2088;

18. „vykazovanie informácií o udržateľnosti“ je vykazovanie informácií súvisiacich s aspektmi udržateľnosti v súlade s článkami 19a, 29a a 29d;

19. „kľúčové nehmotné zdroje“ sú zdroje bez fyzickej podstaty, od ktorých v zásade závisí obchodný model podniku a ktoré sú zdrojom tvorby hodnoty pre podnik;

20. „nezávislý poskytovateľ uistovacích služieb“ je orgán posudzovania zhody akreditovaný v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 (*) na špecifickú činnosť posudzovania zhody uvedenú v článku 34 ods. 1 druhom pododseku písm. aa) tejto smernice.

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 z 9. júla 2008, ktorým sa stanovujú požiadavky akreditácie a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 339/93 (Ú. v. EÚ L 218, 13.8.2008, s. 30).“

3. V článku 19 ods. 1 sa dopĺňa tento pododsek:

„Veľké podniky a malé a stredne veľké podniky, s výnimkou mikropodnikov, ktoré sú subjektmi verejného záujmu v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 1 písm. a), musia vykazovať informácie o kľúčových nehmotných zdrojoch a vysvetliť, ako obchodný model podniku v zásade závisí od takýchto zdrojov a ako sú tieto zdroje zdrojom tvorby hodnoty pre podnik.“

4. Článok 19a sa nahrádza takto:

„Článok 19a

Vykazovanie informácií o udržateľnosti

1. Veľké podniky a malé a stredne veľké podniky, s výnimkou mikropodnikov, ktoré sú subjektmi verejného záujmu v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 1 písm. a), musia do správy o hospodárení zahrnúť informácie potrebné na pochopenie vplyvu podniku na aspekty udržateľnosti a informácie potrebné na pochopenie toho, ako aspekty udržateľnosti ovplyvňujú rozvoj, výkonnosť a postavenie podniku.

Informácie uvedené v prvom pododseku sú jasne identifikovateľné v správe o hospodárení prostredníctvom osobitnej časti tejto správy.

2. Informácie uvedené v odseku 1 zahŕňajú:

a) stručný opis obchodného modelu a obchodnej stratégie podniku vrátane:

- i) odolnosti obchodného modelu a obchodnej stratégie podniku voči rizikám súvisiacim s aspektmi udržateľnosti;
- ii) príležitostí pre podnik súvisiacich s aspektmi udržateľnosti;
- iii) plánov podniku vrátane vykonávacích opatrení a súvisiacich finančných a investičných plánov na zabezpečenie toho, aby jeho obchodný model a obchodná stratégia boli zlučiteľné s prechodom na udržateľné hospodárstvo a s obmedzením globálneho otepľovania na 1,5 °C v súlade s Parížskou dohodou podľa Rámcového dohovoru Organizácie Spojených národov o zmene klímy prijatou 12. decembra 2015 (ďalej len „Parížska dohoda“) a s cieľom dosiahnuť klimatickú neutralitu do roku 2050, ako sa stanovuje v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2021/1119 (*), a v relevantných prípadoch aj s vystavením podniku činnostiam súvisiacim s uhlím, ropou a plynom;
- iv) toho, ako obchodný model a obchodná stratégia podniku zohľadňujú záujmy zainteresovaných strán podniku a vplyv podniku na aspekty udržateľnosti;
- v) toho, ako sa stratégia podniku realizovala so zreteľom na aspekty udržateľnosti;

b) opis časovo ohraničených cieľov týkajúcich sa aspektov udržateľnosti stanovených podnikom vrátane, ak je to vhodné, absolútnych cieľov zníženia emisií skleníkových plynov aspoň na roky 2030 a 2050, opis pokroku, ktorý podnik dosiahol pri dosahovaní týchto cieľov, a vyhlásenie, či sú ciele podniku týkajúce sa environmentálnych faktorov založené na presvedčivých vedeckých dôkazoch;

c) opis úlohy správnych, riadiacich a dozorných orgánov, pokiaľ ide o aspekty udržateľnosti, a ich odborných znalostí a zručností v súvislosti s plnením tejto úlohy alebo prístupu takýchto orgánov k takýmto odborným znalostiam a zručnostiam;

d) opis politik podniku vo vzťahu k aspektom udržateľnosti;

e) informácie o existencii systémov stimulov spojených s aspektmi udržateľnosti, ktoré sa ponúkajú členom správnych, riadiacich a dozorných orgánov;

f) opis:

- i) procesu náležitej starostlivosti vykonávaného podnikom, pokiaľ ide o aspekty udržateľnosti, a v relevantnom prípade v súlade s požiadavkami Únie, aby podniky v vykonali proces náležitej starostlivosti;
- ii) hlavných skutočných alebo potenciálnych nepriaznivých vplyvov spojených s vlastnými činnosťami podniku a s jeho hodnotovým reťazcom vrátane jeho výrobkov a služieb, obchodných vzťahov a dodávateľského reťazca, opatrení prijatých na identifikáciu a monitorovanie týchto vplyvov a iných nepriaznivých vplyvov, ktoré je podnik povinný identifikovať podľa iných požiadaviek Únie na podniky na vykonanie procesu náležitej starostlivosti;
- iii) akýchkoľvek opatrení prijatých podnikom s cieľom predchádzať skutočným alebo potenciálnym nepriaznivým vplyvom, tieto vplyvy zmierňovať, naprávať alebo ich odstraňovať, ako aj výsledok takýchto opatrení;

g) opis hlavných rizík pre podnik súvisiacich s aspektmi udržateľnosti vrátane opisu hlavných závislostí podniku od uvedených aspektov a spôsobu, akým podnik tieto riziká riadi;

h) ukazovatele relevantné pre zverejňovanie informácií uvedených v písmenách a) až g).

Podniky vykazujú informácie o postupe, ktorý vykonali s cieľom identifikovať informácie, ktoré zahrnuli do správy o hospodárení v súlade s odsekom 1 tohto článku. Informácie uvedené v prvom pododseku tohto odseku zahŕňajú podľa potreby informácie týkajúce sa krátkodobých, strednodobých a dlhodobých časových horizontov.

3. Informácie uvedené v odsekoch 1 a 2 zahŕňajú v relevantných prípadoch informácie o vlastných činnostiach podniku a o jeho hodnotovom reťazci vrátane jeho výrobkov a služieb, obchodných vzťahov a dodávateľského reťazca.

Počas prvých troch rokov uplatňovania opatrení, ktoré majú prijať členské štáty v súlade s článkom 5 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2022/2464 (**), a v prípade, že nebudú k dispozícii všetky potrebné informácie týkajúce sa jeho hodnotového reťazca, podnik vysvetlí úsilie vynaložené na získanie potrebných informácií o svojom hodnotovom reťazci, dôvody, prečo nebolo možné získať všetky potrebné informácie, a jeho plány na získanie potrebných informácií v budúcnosti.

Informácie uvedené v odsekoch 1 a 2 obsahujú v relevantných prípadoch aj odkazy na iné informácie uvedené v správe o hospodárení v súlade s článkom 19 a sumy vykázané v ročnej účtovnej závierke, ako aj dodatočné vysvetlenia k nim.

Členské štáty môžu povoliť, aby sa vo výnimočných prípadoch vypustili informácie o neukončených záležitostiach alebo záležitostiach, o ktorých sa rokuje, keď by podľa riadne odôvodneného stanoviska členov správnych, riadiacich a dozorných orgánov, ktorí konajú na základe právomocí vyplývajúcich z vnútroštátneho práva a ktorí majú za uvedené stanovisko kolektívnu zodpovednosť, zverejnenie takýchto informácií mohlo vážne poškodiť obchodnú pozíciu podniku, ak takéto vypustenie nebráni správne a vyváženému pochopeniu vývoja, výkonnosti a pozície, a vplyvu činnosti podniku.

4. Podniky vykazujú informácie uvedené v odsekoch 1 až 3 tohto článku v súlade so štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti prijatými podľa článku 29b.

5. Manažment podniku informuje zástupcov zamestnancov na príslušnej úrovni a prediskutuje s nimi príslušné informácie a prostriedky na získavanie a overovanie informácií o udržateľnosti. Stanovisko zástupcov zamestnancov sa v prípade potreby oznámi príslušným správnym, riadiacim alebo dozorným orgánom.

6. Odchylné od odsekov 2 až 4 tohto článku a bez toho, aby boli dotknuté odseky 9 a 10 tohto článku, môžu malé a stredne veľké podniky uvedené v odseku 1 tohto článku, malé a menej zložité inštitúcie vymedzené v článku 4 ods. 1 bode 145 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, kaptívne poisťovne vymedzené v článku 13 bode 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/138/ES (***) a kaptívne zaistovne vymedzené v článku 13 bode 5 uvedenej smernice obmedziť svoje vykazovanie informácií o udržateľnosti na tieto informácie:

- a) stručný opis obchodného modelu a obchodnej stratégie podniku;
- b) opis politik podniku vo vzťahu k aspektom udržateľnosti;
- c) hlavné skutočné alebo potenciálne nepriaznivé vplyvy podniku na aspekty udržateľnosti, a všetky opatrenia prijaté s cieľom identifikovať a monitorovať takéto skutočné alebo potenciálne nepriaznivé vplyvy, predchádzať im, zmierňovať ich alebo ich naprávať;
- d) hlavné riziká pre podnik súvisiace s aspektmi udržateľnosti a spôsob, ako podnik tieto riziká riadi;
- e) kľúčové ukazovatele potrebné pre zverejňovanie informácií uvedených v písmenách a) až d).

Malé a stredne veľké podniky, malé a menej zložité inštitúcie, kaptívne poisťovne a kaptívne zaistovne, ktoré využívajú výnimku uvedenú v prvom pododseku, vykazujú informácie v súlade so štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti pre malé a stredne veľké podniky uvedenými v článku 29c.

7. Odchylné od odseku 1 tohto článku sa malé a stredne veľké podniky, ktoré sú subjektmi verejného záujmu v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 1 písm. a), môžu v prípade účtovných rokov začínajúcich pred 1. januárom 2028 rozhodnúť, že do svojej správy o hospodárení nezahrnú informácie uvedené v odseku 1 tohto článku. V takýchto prípadoch však podnik vo svojej správe o hospodárení stručne uvedie, prečo neboli vykázané informácie o udržateľnosti.

8. Podniky, ktoré dodržiavajú požiadavky stanovené v odsekoch 1 až 4 tohto článku, a podniky využívajúce výnimku uvedenú v odseku 6 tohto článku sa považujú za podniky, ktoré dodržiavajú požiadavku stanovenú v článku 19 ods. 1 treťom pododseku.

9. Za predpokladu, že sú splnené podmienky stanovené v druhom pododseku tohto odseku, je podnik, ktorý je dcérsym podnikom, oslobodený od povinností stanovených v odsekoch 1 až 4 tohto článku (ďalej len „oslobodený dcérsky podnik“), ak sú takýto podnik a jeho dcérske podniky zahrnuté do konsolidovanej správy o hospodárení materského podniku, ktorá bola vypracovaná v súlade s článkami 29 a 29a. Podnik, ktorý je dcérsym podnikom materského podniku usadeného v tretej krajine, je tiež oslobodený od povinností stanovených v odsekoch 1 až 4 tohto článku, ak sú takýto podnik a jeho dcérske podniky zahrnuté do konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti uvedeného materského podniku, ktorý je usadený v tretej krajine, a ak je konsolidované vykazovanie informácií o udržateľnosti vypracované v súlade so štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti prijatými podľa článku 29b alebo spôsobom rovnocenným s týmito štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti, ako sa stanovuje v súlade s vykonávacím aktom o rovnocennosti štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti prijatým podľa článku 23 ods. 4 tretieho pododseku smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/109/ES (****).

Oslobodenie uvedené v prvom pododseku podlieha splneniu týchto podmienok:

a) správa o hospodárení oslobodeného dcérskeho podniku obsahuje všetky tieto informácie:

- i) názov a sídlo materského podniku, ktorý vykazuje informácie na úrovni skupiny v súlade s týmto článkom alebo spôsobom rovnocenným so štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti prijatými podľa článku 29b tejto smernice, ako sa stanovuje v súlade s vykonávacím aktom o rovnocennosti štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti prijatým podľa článku 23 ods. 4 tretieho pododseku smernice 2004/109/ES;
- ii) webové odkazy na konsolidovanú správu o hospodárení materského podniku alebo v relevantnom prípade na konsolidované vykazovanie informácií o udržateľnosti materského podniku, ako sa uvádza v prvom pododseku tohto odseku, a na názor týkajúci sa uistenia uvedený v článku 34 ods. 1 druhom pododseku písm. aa) tejto smernice alebo na názor týkajúci sa uistenia uvedený v písmene b) tohto pododseku;
- iii) informáciu, že podnik je oslobodený od povinností stanovených v odsekoch 1 až 4 tohto článku;

b) ak je materský podnik usadený v tretej krajine, jeho konsolidované vykazovanie informácií o udržateľnosti a názor týkajúci sa uistenia v oblasti konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti vyjadrený jednou alebo viacerými osobami alebo spoločnosťami, ktoré sú oprávnené vyjadriť názor týkajúci sa uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti podľa práva, ktorým sa riadi tento materský podnik, sa zverejňujú v súlade s článkom 30 tejto smernice a v súlade s právom členského štátu, ktorým sa riadi oslobodený dcérsky podnik;

c) ak je materský podnik usadený v tretej krajine, sú informácie stanovené v článku 8 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/852 (*****) týkajúce sa činností vykonávaných oslobodeným dcérsym podnikom usadeným v Únii a jeho dcérsymi podnikmi zahrnuté do správy o hospodárení oslobodeného dcérskeho podniku alebo do konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti vykonaného materským podnikom usadeným v tretej krajine.

Členský štát, ktorého vnútroštátnym právom sa riadi oslobodený dcérsky podnik, môže vyžadovať, aby sa konsolidovaná správa o hospodárení, alebo v relevantnom prípade konsolidovaná správa o udržateľnosti materského podniku uverejnila v jazyku, ktorý tento členský štát akceptuje, a aby bol poskytnutý potrebný preklad do tohto jazyka. Preklad, ktorý nebol úradne overený, musí obsahovať vyhlásenie v tomto zmysle.

Podniky, ktoré sú oslobodené od vypracúvania správy o hospodárení v súlade s článkom 37, nie sú povinné poskytovať informácie uvedené v druhom pododseku písm. a) bodoch i) až iii) tohto odseku za predpokladu, že takéto podniky uverejnia konsolidovanú správu o hospodárení v súlade s článkom 37.

Na účely prvého pododseku tohto odseku, a ak sa uplatňuje článok 10 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, sa s úverovými inštitúciami uvedenými v článku 1 ods. 3 prvom pododseku písm. b) tejto smernice, ktoré sú trvalo pridružené k ústrednému orgánu, ktorý nad nimi vykonáva dohľad za podmienok stanovených v článku 10 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, zaobchádza ako s dcérskymi podnikmi tohto ústredného orgánu.

Na účely prvého pododseku tohto odseku sa s poisťovňami uvedenými v článku 1 ods. 3 prvom pododseku písm. a) tejto smernice, ktoré sú súčasťou skupiny na základe finančných vzťahov uvedených v článku 212 ods. 1 písm. c) bode ii) smernice 2009/138/ES a ktoré podliehajú dohľadu nad skupinou v súlade s článkom 213 ods. 2 písm. a) až c) uvedenej smernice, zaobchádza ako s dcérskymi podnikmi materského podniku uvedenej skupiny.

10. Oslobodenie stanovené v odseku 9 sa vzťahuje aj na subjekty verejného záujmu, na ktoré sa vzťahujú požiadavky tohto článku, s výnimkou veľkých podnikov, ktoré sú subjektmi verejného záujmu v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 1 písm. a) tejto smernice.

- (*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2021/1119 z 30. júna 2021, ktorým sa stanovuje rámec na dosiahnutie klimatickej neutrality a menia nariadenia (ES) č. 401/2009 a (EÚ) 2018/1999 (európsky právny predpis v oblasti klímy) (Ú. v. EÚ L 243, 9.7.2021, s. 1).
- (**) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2022/2464 zo 14. decembra 2022, ktorou sa mení nariadenie (EÚ) č. 537/2014, smernica 2004/109/ES, smernica 2006/43/ES a smernica 2013/34/EÚ, pokiaľ ide o vykazovanie informácií o udržateľnosti podnikov (Ú. v. EÚ L 322, 16.12.2022, s. 15).
- (***) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/138/ES z 25. novembra 2009 o začatí a vykonávaní poistenia a zaistenia (Solventnosť II) (Ú. v. EÚ L 335, 17.12.2009, s. 1).
- (****) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/109/ES z 15. decembra 2004 o harmonizácii požiadaviek na transparentnosť v súvislosti s informáciami o emitentoch, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2001/34/ES (Ú. v. EÚ L 390, 31.12.2004, s. 38).
- (*****) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/852 z 18. júna 2020 o vytvorení rámca na uľahčenie udržateľných investícií a o zmene nariadenia (EÚ) 2019/2088 (Ú. v. EÚ L 198, 22.6.2020, s. 13).“

5. Článok 20 ods. 1 sa mení takto:

a) písmeno g) sa nahrádza takto:

„g) opis politiky rozmanitosti, ktorú podnik uplatňuje vo vzťahu k svojim správnym, riadiacim a dozorným orgánom, pokiaľ ide o rodový aspekt a iné aspekty, ako napríklad vek, zdravotné postihnutie alebo vzdelanie a odborné skúsenosti, ciele uvedenej politiky rozmanitosti, spôsob jej vykonávania a výsledky vo vykazovanom období. Ak sa takáto politika neuplatňuje, výkaz musí obsahovať vysvetlenie, prečo je to tak.“;

b) dopĺňa sa tento pododsek:

„Podniky, na ktoré sa vzťahuje článok 19a, sa považujú za podniky, ktoré splnili povinnosť stanovenú v písmene g) prvého pododseku tohto odseku, ak zahrnú informácie vyžadované podľa uvedeného písmena ako súčasť svojho vykazovania informácií o udržateľnosti a odkaz na to sa uvedie vo vyhlásení o správe riadení podniku.“

6. Článok 23 sa mení takto:

a) v odseku 4 sa písmeno b) nahrádza takto:

„b) konsolidovanú účtovnú závierku uvedenú v písmene a) a konsolidovanú správu o hospodárení väčšej skupiny podnikov zostavuje materský podnik tejto skupiny podnikov v súlade s právom členského štátu, ktorým sa riadi uvedený materský podnik, a to v súlade s touto smernicou, s výnimkou požiadaviek stanovených v článku 29a, alebo v súlade s medzinárodnými účtovnými štandardmi prijatými v súlade s nariadením (ES) č. 1606/2002;“;

b) v odseku 8 písm. b) sa bod i) nahrádza takto:

„i) v súlade s touto smernicou, s výnimkou požiadaviek stanovených v článku 29a;“;

c) v odseku 8 písm. b) sa bod iii) nahrádza takto:

„iii) spôsobom rovnocenným s konsolidovanými účtovnými závierkami a konsolidovanými správami o hospodárení zostavenými v súlade s touto smernicou, s výnimkou požiadaviek stanovených v článku 29a, alebo“

7. Článok 29a sa nahrádza takto:

„Článok 29a

Konsolidované vykazovanie informácií o udržateľnosti

1. Materské podniky veľkej skupiny uvedenej v článku 3 ods. 7 zahŕňajú do konsolidovanej správy o hospodárení informácie potrebné na pochopenie vplyvov skupiny na aspekty udržateľnosti, ako aj informácie potrebné na pochopenie toho, ako aspekty udržateľnosti vplyvujú na rozvoj, výkonnosť a pozíciu skupiny.

Informácie uvedené v prvom pododseku musia byť v konsolidovanej správe o hospodárení jasne identifikovateľné v rámci jej osobitnej časti.

2. Informácie uvedené v odseku 1 zahŕňajú:

a) stručný opis obchodného modelu a obchodnej stratégie skupiny vrátane:

i) odolnosti obchodného modelu a obchodnej stratégie skupiny voči rizikám súvisiacim s aspektmi udržateľnosti;

ii) príležitostí pre skupinu v súvislosti s aspektmi udržateľnosti;

iii) plánov skupiny vrátane vykonávacích opatrení a súvisiacich finančných a investičných plánov na zabezpečenie toho, aby jej obchodný model a stratégia boli zlučiteľné s prechodom na udržateľné hospodárstvo a s obmedzením globálneho otepľovania na 1,5 °C v súlade s Parížskou dohodou a s cieľom dosiahnuť klimatickú neutralitu do roku 2050, ako sa stanovuje v nariadení (EÚ) 2021/1119, a v relevantných prípadoch aj vystavenie skupiny činnostiam súvisiacim s uhlím, ropou a plynom;

iv) toho, ako sa v rámci obchodného modelu a stratégie skupiny zohľadňujú záujmy zainteresovaných strán skupiny a vplyvy skupiny na aspekty udržateľnosti;

v) toho, ako sa stratégia skupiny vykonáva, pokiaľ ide o aspekty udržateľnosti;

b) opis časovo ohraničených cieľov týkajúcich sa aspektov udržateľnosti stanovených skupinou, v relevantných prípadoch vrátane absolútnych cieľov zníženia emisií skleníkových plynov aspoň na roky 2030 a 2050, opis pokroku, ktorý skupina dosiahla pri plnení týchto cieľov, a vyhlásenie, či sú ciele skupiny týkajúce sa environmentálnych faktorov založené na presvedčivých vedeckých dôkazoch;

c) opis úlohy správnych, riadiacich a dozorných orgánov, pokiaľ ide o aspekty udržateľnosti, a ich odborných znalostí a zručností v súvislosti s plnením tejto úlohy alebo prístupu týchto orgánov k takýmto odborným znalostiam a zručnostiam;

- d) opis politik skupiny, pokiaľ ide o aspekty udržateľnosti;
- e) informácie o existencii systémov stimulov spojených s aspektmi udržateľnosti poskytovaných členom správnych, riadiacich a dozorných orgánov;
- f) opis:
 - i) procesu náležitej starostlivosti vykonávaného skupinou, pokiaľ ide o aspekty udržateľnosti, a v relevantnom prípade v súlade s požiadavkami Únie, aby podniky vykonali postup náležitej starostlivosti;
 - ii) hlavných skutočných alebo potenciálne nepriaznivých vplyvov spojených s vlastnými činnosťami skupiny a s jej hodnotovým reťazcom vrátane jej výrobkov a služieb, jej obchodných vzťahov a dodávateľského reťazca, opatrení prijatých na identifikáciu a monitorovanie týchto vplyvov a iných nepriaznivých vplyvov, ktoré je materský podnik povinný identifikovať podľa iných požiadaviek Únie na vykonanie postupu náležitej starostlivosti;
 - iii) akýchkoľvek opatrení prijatých skupinou s cieľom predchádzať skutočným alebo potenciálnym nepriaznivým vplyvom, tieto vplyvy zmiernovať, naprávať alebo ich odstraňovať, ako aj výsledok takýchto opatrení;
- g) opis hlavných rizík ohrozujúcich skupinu, ktoré súvisia s aspektmi udržateľnosti, vrátane hlavných závislostí skupiny od takýchto aspektov, ako aj toho, ako skupina tieto riziká riadi;
- h) ukazovatele týkajúce sa zverejňovania informácií uvedených v písmenách a) až g).

Materské podniky vykazujú informácie o postupe, ktorý vykonali s cieľom identifikovať informácie, ktoré zahrnujú do konsolidovanej správy o hospodárení v súlade s odsekom 1 tohto článku. Informácie uvedené v prvom pododseku tohto odseku zahŕňajú podľa potreby informácie týkajúce sa krátkodobých, strednodobých a dlhodobých časových horizontov.

3. Informácie uvedené v odsekoch 1 a 2 zahŕňajú v relevantných prípadoch informácie o vlastných činnostiach skupiny a o jej hodnotovom reťazci vrátane jej produktov a služieb, jej obchodných vzťahov a dodávateľského reťazca.

Počas prvých troch rokov uplatňovania opatrení, ktoré majú prijať členské štáty v súlade s článkom 5 ods. 2 smernice (EÚ) 2022/2464, a v prípade, že nebudú k dispozícii všetky potrebné informácie týkajúce sa jeho hodnotového reťazca, materský podnik vysvetlí úsilie vynaložené na získanie potrebných informácií o svojom hodnotovom reťazci, dôvody, prečo nebolo možné získať všetky potrebné informácie, a svoje plány na získanie potrebných informácií v budúcnosti.

Informácie uvedené v odsekoch 1 a 2 zahŕňajú v relevantných prípadoch aj odkazy na ostatné informácie zahrnuté do konsolidovanej správy o hospodárení v súlade s článkom 29 tejto smernice a dodatočné vysvetlenia týchto ostatných informácií, ako aj sumy vykázané v konsolidovanej účtovnej závierke.

Členské štáty môžu povoliť, aby sa vo výnimočných prípadoch vypustili informácie o neukončených záležitostiach alebo záležitostiach, o ktorých sa rokuje, keď by podľa riadne odôvodneného stanoviska členov správnych, riadiacich a dozorných orgánov, ktorí konajú na základe právomocí vyplývajúcich z vnútroštátnych právnych predpisov a ktorí majú za uvedené stanovisko kolektívnu zodpovednosť, zverejnenie takýchto informácií vážne poškodilo obchodnú pozíciu skupiny, ak takéto vypustenie nebráni správne a vyváženému pochopeniu vývoja, výkonnosti a pozície, a vplyvu činnosti skupiny.

4. Ak vykazujúci podnik zistí významné rozdiely medzi rizikami pre skupinu alebo vplyvmi skupiny a rizikami pre jeden alebo viaceré zo svojich dcérskych podnikov alebo vplyvmi jedného alebo viacerých zo svojich dcérskych podnikov, poskytne v prípade potreby primerané vysvetlenie rizík pre dotknutý dcérsky podnik alebo dotknuté dcérske podniky a vplyvov dotknutého dcérskeho podniku alebo dotknutých dcérskych podnikov.

Podniky uvádzajú, ktoré dcérske podniky zahrnuté do konsolidácie sú oslobodené od ročného alebo konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti podľa článku 19a ods. 9 alebo článku 29a ods. 8.

5. Materské podniky vykazujú informácie uvedené v odsekoch 1 až 3 tohto článku v súlade so štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti prijatými podľa článku 29b.

6. Manažment materského podniku informuje zástupcov zamestnancov na príslušnej úrovni a prediskutuje s nimi príslušné informácie a prostriedky na získavanie a overovanie informácií o udržateľnosti. Stanovisko zástupcov zamestnancov sa v prípade potreby oznámi príslušným správnym, riadiacim alebo dozorným orgánom.

7. Materský podnik, ktorý spĺňa požiadavky stanovené v odsekoch 1 až 5 tohto článku, sa považuje za podnik, ktorý splnil požiadavky stanovené v článku 19 ods. 1 treťom pododseku a v článku 19a.

8. Za predpokladu, že sú splnené podmienky stanovené v druhom pododseku tohto odseku, je materský podnik, ktorý je dcérským podnikom, oslobodený od povinností stanovených v odsekoch 1 až 5 tohto článku (ďalej len „oslobodený materský podnik“), ak takýto materský podnik a jeho dcérske podniky sú zahrnuté do konsolidovanej správy o hospodárení iného podniku, ktorá bola vypracovaná v súlade s článkom 29 a týmto článkom. Materský podnik, ktorý je dcérským podnikom materského podniku usadeného v tretej krajine, je tiež oslobodený od povinností stanovených v odsekoch 1 až 5 tohto článku, ak takýto materský podnik a jeho dcérske podniky sú zahrnuté do konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti uvedeného materského podniku usadeného v tretej krajine a ak je konsolidované vykazovanie informácií o udržateľnosti vykonávané v súlade so štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti prijatými podľa článku 29b alebo spôsobom rovnocenným s týmito štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti, ako sa stanovuje v súlade s vykonávacím aktom o rovnocennosti štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti prijatým podľa článku 23 ods. 4 tretieho pododseku smernice 2004/109/ES.

Oslobodenie uvedené v prvom pododseku podlieha splneniu týchto podmienok:

a) správa o hospodárení oslobodeného materského podniku obsahuje všetky tieto informácie:

- i) názov a sídlo materského podniku, ktorý vykazuje informácie na úrovni skupiny v súlade s týmto článkom alebo spôsobom rovnocenným so štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti prijatými podľa článku 29b tejto smernice, ako sa stanovuje v súlade s vykonávacím aktom o rovnocennosti štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti prijatým podľa článku 23 ods. 4 tretieho pododseku smernice 2004/109/ES;
- ii) webové odkazy na konsolidovanú správu o hospodárení materského podniku alebo v relevantnom prípade na konsolidované vykazovanie informácií o udržateľnosti materského podniku, ako sa uvádza v prvom pododseku tohto odseku, a na názor týkajúci sa uistenia uvedený v článku 34 ods. 1 druhom pododseku písm. aa) tejto smernice alebo na názor týkajúci sa uistenia uvedený v písmene b) tohto pododseku;
- iii) informáciu, že materský podnik je oslobodený od povinností stanovených v odsekoch 1 až 5 tohto článku;

b) ak je materský podnik usadený v tretej krajine, jeho konsolidované vykazovanie informácií o udržateľnosti a názor týkajúci sa uistenia vyjadrený jednou alebo viacerými osobami alebo spoločnosťami, ktoré sú oprávnené vyjadriť názor týkajúci sa uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti podľa vnútroštátneho práva, ktorým sa riadi materský podnik, sa uverejňujú v súlade s článkom 30 a v súlade s právom členského štátu, ktorým sa riadi oslobodený materský podnik;

- c) ak je materský podnik usadený v tretej krajine, zahrnú sa informácie stanovené v článku 8 nariadenia (EÚ) 2020/852 týkajúce sa činností vykonávaných dcérsym podnikom usadeným v Únii a oslobodeným od vykazovania informácií o udržateľnosti na základe článku 19a ods. 9 tejto smernice do správy o hospodárení oslobodeného materského podniku alebo do konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti vykonaného materským podnikom usadeným v tretej krajine.

Členský štát, ktorého vnútroštátnym právom sa riadi oslobodený materský podnik, môže vyžadovať, aby sa konsolidovaná správa o hospodárení alebo v relevantnom prípade konsolidovaná správa o udržateľnosti materského podniku uverejnila v jazyku, ktorý tento členský štát akceptuje, a aby bol poskytnutý akýkoľvek potrebný preklad do tohto jazyka. Preklad, ktorý nebol úradne overený, musí obsahovať vyhlásenie v tomto zmysle.

Materské podniky, ktoré sú oslobodené od vypracovania správy o hospodárení podľa článku 37, nemusia poskytovať informácie uvedené v písmene a) bodoch i) až iii) druhého pododseku tohto odseku za predpokladu, že takéto podniky uverejnia konsolidovanú správu o hospodárení v súlade s článkom 37.

Na účely prvého pododseku tohto odseku, a ak sa uplatňuje článok 10 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, sa s úverovými inštitúciami uvedenými v článku 1 ods. 3 prvom pododseku písm. b) tejto smernice, ktoré sú trvalo pridružené k ústrednému orgánu, ktorý nad nimi vykonáva dohľad za podmienok stanovených v článku 10 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, zaobchádza ako s dcérsymi podnikmi tohto ústredného orgánu.

Na účely prvého pododseku tohto odseku sa s poisťovňami uvedenými v článku 1 ods. 3 prvom pododseku písm. a) tejto smernice, ktoré sú súčasťou skupiny na základe finančných vzťahov uvedených v článku 212 ods. 1 písm. c) bode ii) smernice 2009/138/ES a ktoré podliehajú dohľadu nad skupinou v súlade s článkom 213 ods. 2 písm. a) až c) uvedenej smernice, zaobchádza ako s dcérsymi podnikmi materského podniku uvedenej skupiny.

9. Oslobodenie stanovené v odseku 8 sa vzťahuje aj na subjekty verejného záujmu, na ktoré sa vzťahujú požiadavky tohto článku, s výnimkou veľkých podnikov, ktoré sú subjektmi verejného záujmu v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 1 písm. a) tejto smernice.“

8. Vkladá sa táto kapitola:

„KAPITOLA 6a

ŠTANDARDY VYKAZOVANIA INFORMÁCIÍ O UDRŽATEĽNOSTI

Článok 29b

Štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti

1. Komisia prijme v súlade s článkom 49 delegované akty, ktorými doplní túto smernicu stanovením štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti. V týchto štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti sa bližšie určí informácie, ktoré majú podniky vykazovať v súlade s článkami 19a a 29a, a v relevantnom prípade sa bližšie určí štruktúra, ktorá sa použije na prezentáciu týchto informácií.

V delegovaných aktoch uvedených v prvom pododseku tohto odseku Komisia do 30. júna 2023 bližšie určí informácie, ktoré majú podniky vykazovať v súlade s článkom 19a ods. 1 a 2 a v relevantnom prípade s článkom 29a ods. 1 a 2 a ktoré obsahujú prinajmenšom informácie, ktoré účastníci finančného trhu, na ktorých sa vzťahujú povinnosti zverejňovania podľa nariadenia (EÚ) 2019/2088, potrebujú na to, aby mohli tieto povinnosti splniť.

V delegovaných aktoch uvedených v prvom pododseku Komisia do 30. júna 2024 bližšie určí:

- i) doplňujúce informácie, ktoré majú podniky v prípade potreby vykázat, pokiaľ ide o aspekty udržateľnosti a oblasti vykazovania uvedené v článku 19a ods. 2;
- ii) informácie, ktoré majú podniky vykázat a ktoré sú špecifické pre odvetvie, v ktorom pôsobia.

Požiadavky na vykazovanie stanovené v delegovaných aktoch uvedených v prvom pododseku nenadobudnú účinnosť skôr než štyri mesiace po ich prijatí Komisiou.

Pri prijímaní delegovaných aktov na určenie informácií požadovaných podľa bodu ii) tretieho pododseku Komisia venuje osobitnú pozornosť rozsahu rizík a vplyvov súvisiacich s aspektmi udržateľnosti pre každé odvetvie, pričom zohľadní skutočnosť, že riziká a vplyvy sú v niektorých odvetviach väčšie ako v iných.

Komisia preskúmava delegované akty prijaté podľa tohto článku najmenej každé tri roky od dátumu začatia ich uplatňovania, pričom zohľadňuje technické poradenstvo Európskej poradnej skupiny pre finančné výkazníctvo (ďalej len „EFRAG“), a v prípade potreby takéto delegované akty zmení s cieľom zohľadniť príslušný vývoj vrátane vývoja v oblasti medzinárodných štandardov.

Komisia uskutočňuje aspoň raz ročne konzultácie s Európskym parlamentom a so skupinou expertov členských štátov pre udržateľné financovanie uvedenou v článku 24 nariadenia (EÚ) 2020/852 a zároveň s Výborom pre účtovné predpisy uvedeným v článku 6 nariadenia (ES) č. 1606/2002 o pracovnom programe skupiny EFRAG, pokiaľ ide o vypracúvanie štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti.

2. Štandard vykazovania informácií o udržateľnosti zaisťujú kvalitu vykazovaných informácií tým, že vyžadujú, aby boli informácie zrozumiteľné, relevantné, overiteľné, porovnateľné a pravdivo podané. Štandard vykazovania informácií o udržateľnosti nemajú vytvárať neprimeranú administratívnu záťaž pre podniky, a to aj tým, že v čo najväčšej miere zohľadňujú prácu globálnych normotvorných iniciatív týkajúcu sa vykazovania informácií o udržateľnosti, ako sa vyžaduje v odseku 5 písm. a).

V štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti sa s ohľadom na predmet úpravy daného štandardu vykazovania informácií o udržateľnosti:

- a) bližšie určujú informácie, ktoré majú podniky zverejňovať o týchto environmentálnych faktoroch:
 - i) zmiernení zmeny klímy, a to aj pokiaľ ide o emisie skleníkových plynov rozsahu 1, rozsahu 2 a v relevantných prípadoch aj rozsahu 3;
 - ii) adaptácii na zmenu klímy;
 - iii) vodných a morských zdrojoch;
 - iv) využívaní zdrojov a obehovom hospodárstve;
 - v) znečisťovaní;
 - vi) biodiverzite a ekosystémoch;
- b) bližšie určujú informácie, ktoré majú podniky zverejňovať o týchto sociálnych faktoroch a faktoroch v oblasti ľudských práv:
 - i) rovnakom zaobchádzaní a rovnakých príležitostiach pre všetkých vrátane rodovej rovnosti a rovnakej odmeny za rovnocennú prácu, odbornej prípravy a rozvoja zručností, ako aj zamestnanosti a začlenenia ľudí so zdravotným postihnutím, opatreniach proti násiliu a obťažovaniu na pracovisku, a rozmanitosti;

- ii) pracovných podmienkach vrátane bezpečného zamestnania, pracovného času, primeraných miezd, sociálneho dialógu, slobody združovania, existencie zamestnaneckých rád, kolektívneho vyjednávania vrátane podielu zamestnancov, na ktorých sa vzťahujú kolektívne zmluvy, práva zamestnancov na informácie, konzultácie a účasť, rovnováhy medzi pracovným a súkromným životom a zdravia a bezpečnosti;
 - iii) dodržiavaní ľudských práv, základných slobôd, demokratických zásad a noriem stanovených v Medzinárodnej listine ľudských práv a iných základných dohovoroch OSN v oblasti ľudských práv vrátane Dohovoru OSN o právach osôb so zdravotným postihnutím, Deklarácie OSN o právach pôvodného obyvateľstva, v Deklarácii Medzinárodnej organizácie práce o základných zásadách a právach pri práci a základných dohovoroch Medzinárodnej organizácie práce, Európskom dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Európskej sociálnej charte a Charte základných práv Európskej únie;
- c) bližšie určujú informácie, ktoré majú podniky zverejňovať o týchto správnych faktoroch:
- i) úlohe správnych, riadiacich a dozorných orgánov podniku, pokiaľ ide o aspekty udržateľnosti, a ich zložení, ako aj o ich odborných znalostiach a zručnostiach v súvislosti s plnením tejto úlohy alebo o prístupe týchto orgánov k takýmto odborným znalostiam a zručnostiam;
 - ii) hlavných prvkoch systémov vnútornej kontroly a riadenia rizík podniku vo vzťahu k vykazovaniu informácií o udržateľnosti a rozhodovaciemu procesu;
 - iii) podnikateľskej etike a podnikovej kultúre vrátane boja proti korupcii a úplatkárstvu, ochrany oznamovateľov a dobrých životných podmienok zvierat;
 - iv) činnostiach a záväzkoch podniku týkajúcich sa uplatňovania jeho politického vplyvu vrátane lobistických činností;
 - v) riadení a kvalite vzťahov so zákazníkmi, dodávateľmi a komunitami ovplyvnenými činnosťami podniku vrátane platobných praktík, najmä pokiaľ ide o oneskorené platby malým a stredne veľkým podnikom.
3. V štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti sa uvádzajú výhľadové, retrospektívne, kvalitatívne a kvantitatívne informácie, ktoré má podnik podľa potreby vykazovať.

4. V štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti sa zohľadňujú ťažkosti, ktorým podniky môžu čeliť pri zhromažďovaní informácií od aktérov v celom ich hodnotovom reťazci, a to najmä od tých, na ktorých sa nevzťahujú požiadavky vykazovať informácie o udržateľnosti stanovené v článku 19a alebo 29a, a od dodávateľov na rozvíjajúcich sa trhoch a v rozvíjajúcich sa hospodárstvach. Štandard vykazovania informácií o udržateľnosti bližšie určujú zverejňované informácie o hodnotových reťazcoch, ktoré sú primerané a relevantné vzhľadom na kapacity a charakteristiky podnikov v hodnotových reťazcoch a na rozsah a zložitosť ich činností, najmä tých podnikov, na ktoré sa nevzťahujú požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti stanovené v článku 19a alebo 29a. V štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti sa neurčujú zverejňované informácie, ktoré by od podnikov vyžadovali, aby získavali informácie od malých a stredne veľkých podnikov vo svojom hodnotovom reťazci nad rámec informácií, ktoré sa majú zverejňovať podľa štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti pre malé a stredne veľké podniky uvedených v článku 29c.

Prvým pododsekom nie sú dotknuté požiadavky Únie, aby podniky vykonávali postup náležitej starostlivosti.

5. Komisia pri prijímaní delegovaných aktov podľa odseku 1 v čo najväčšom rozsahu zohľadňuje:

- a) prácu globálnych normotvorných iniciatív týkajúcu sa vykazovania informácií o udržateľnosti, ako aj existujúce štandardy a rámce v oblasti účtovania prírodného kapitálu a účtovania skleníkových plynov, zodpovedného obchodného správania, sociálnej zodpovednosti podnikov a udržateľného rozvoja;

- b) informácie, ktoré účastníci finančného trhu potrebujú na to, aby si plnili povinnosti zverejňovania stanovené v nariadení (EÚ) 2019/2088 a delegovaných aktoch prijatých podľa uvedeného nariadenia;
- c) kritériá, ukazovatele a metodiky stanovené v delegovaných aktoch prijatých podľa nariadenia (EÚ) 2020/852 vrátane technických kritérií preskúmania stanovených podľa článku 10 ods. 3, článku 11 ods. 3, článku 12 ods. 2, článku 13 ods. 2, článku 14 ods. 2 a článku 15 ods. 2 uvedeného nariadenia a požiadaviek na zverejňovanie stanovených v delegovanom akte prijatom podľa článku 8 uvedeného nariadenia;
- d) požiadavky na zverejňovanie, ktoré sa uplatňujú na správcov referenčných hodnôt vo vyhlásení o referenčnej hodnote a pri metodike referenčnej hodnoty, ako aj minimálne normy pre vytváranie referenčných hodnôt EÚ pre investície do transformácie hospodárstva v súvislosti so zmenou klímy a referenčné hodnoty EÚ pre investície v súlade s Parížskou dohodou podľa delegovaných nariadení Komisie (EÚ) 2020/1816 ⁽¹⁾*, (EÚ) 2020/1817 ⁽²⁾* a (EÚ) 2020/1818 ⁽³⁾*;
- e) zverejnenia informácií stanovené vo vykonávacích aktoch prijatých podľa článku 434a nariadenia (EÚ) č. 575/2013;
- f) odporúčanie Komisie 2013/179/EÚ ⁽⁴⁾*;
- g) smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES ⁽⁵⁾*;
- h) nariadenie (EÚ) 2021/1119;
- i) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 ⁽⁶⁾*;
- j) smernicu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1937 ⁽⁷⁾*.

Článok 29c

Štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti pre malé a stredne veľké podniky

1. Komisia prijme do 30. júna 2024 v súlade s článkom 49 delegované akty, ktorými doplní túto smernicu stanovením štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti primeraných a relevantných z hľadiska kapacít a charakteristík malých a stredne veľkých podnikov a rozsahu a zložitosti ich činností. V týchto štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti sa v prípade malých a stredne veľkých podnikov uvedených v článku 2 bode 1 písm. a) stanovia informácie, ktoré sa majú vykazovať v súlade s článkom 19a ods. 6.

Požiadavky na vykazovanie stanovené v delegovaných aktoch uvedených v prvom pododseku nenadobudnú účinnosť skôr než štyri mesiace po ich prijatí Komisiou.

2. Štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti pre malé a stredne veľké podniky zohľadňujú kritériá stanovené v článku 29b ods. 2 až 5. Čo najpodrobnejšie sa v nich zároveň bližšie určí štruktúra, ktorá sa má použiť na prezentáciu týchto informácií.

3. Komisia preskúmava delegované akty prijaté podľa tohto článku najmenej každé tri roky od dátumu začatia ich uplatňovania, pričom zohľadňuje technické poradenstvo skupiny EFRAG, a v prípade potreby takéto delegované akty zmení tak, aby zohľadňovali príslušný vývoj vrátane vývoja v oblasti medzinárodných štandardov.

^{(1)*} Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2020/1816 zo 17. júla 2020, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1011, pokiaľ ide o vysvetlenie vo vyhlásení o referenčnej hodnote, ako sa zohľadňujú environmentálne, sociálne a správne (ESG) faktory v každej poskytnutej a uverejnenej referenčnej hodnote (Ú. v. EÚ L 406, 3.12.2020, s. 1).

^{(2)*} Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2020/1817 zo 17. júla 2020, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1011, pokiaľ ide o minimálny obsah vysvetlenia vo vyhlásení o referenčnej hodnote týkajúceho sa toho, ako sa environmentálne, sociálne a správne faktory odzrkadľujú v metodike referenčnej hodnoty (Ú. v. EÚ L 406, 3.12.2020, s. 12).

^{(3)*} Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2020/1818 zo 17. júla 2020, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1011, pokiaľ ide o minimálne normy pre referenčné hodnoty EÚ pre investície do transformácie hospodárstva v súvislosti so zmenou klímy a pre referenčné hodnoty EÚ pre investície v súlade s Parížskou dohodou (Ú. v. EÚ L 406, 3.12.2020, s. 17).

^{(4)*} Odporúčanie Komisie 2013/179/EÚ z 9. apríla 2013 týkajúce sa používania metód na meranie a oznamovanie environmentálneho správania výrobcov a organizácií počas ich životného cyklu (Ú. v. EÚ L 124, 4.5.2013, s. 1).

^{(5)*} Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 275, 25.10.2003, s. 32).

^{(6)*} Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 z 25. novembra 2009 o dobrovoľnej účasti organizácií v schéme Spoločenstva pre environmentálne manažérstvo a audit (EMAS), ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 761/2001 a rozhodnutia Komisie 2001/681/ES a 2006/193/ES (Ú. v. EÚ L 342, 22.12.2009, s. 1).

^{(7)*} Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1937 z 23. októbra 2019 o ochrane osôb, ktoré nahlasujú porušenia práva Únie (Ú. v. EÚ L 305, 26.11.2019, s. 17).“

9. Vkladá sa táto kapitola:

„KAPITOLA 6b

JEDNOTNÝ ELEKTRONICKÝ FORMÁT VYKAZOVANIA

Článok 29d

Jednotný elektronický formát vykazovania

1. Podniky, na ktoré sa vzťahujú požiadavky stanovené v článku 19a tejto smernice, vypracúvajú svoju správu o hospodárení v elektronickom formáte vykazovania bližšie určenom v článku 3 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2019/815 (*) a označujú svoje vykazovanie informácií o udržateľnosti vrátane zverejňovania informácií stanoveného v článku 8 nariadenia (EÚ) 2020/852 v súlade s elektronickým formátom vykazovania bližšie určeným v uvedenom delegovanom nariadení.

2. Materské podniky, na ktoré sa vzťahujú požiadavky stanovené v článku 29a, vypracúvajú svoju konsolidovanú správu o hospodárení v elektronickom formáte vykazovania bližšie určenom v článku 3 delegovaného nariadenia (EÚ) 2019/815 a označujú svoje vykazovanie informácií o udržateľnosti vrátane zverejňovania informácií stanoveného v článku 8 nariadenia (EÚ) 2020/852 v súlade s elektronickým formátom vykazovania bližšie určeným v uvedenom delegovanom nariadení.

(*) Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2019/815 zo 17. decembra 2018, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/109/ES, pokiaľ ide o regulačné technické predpisy o špecifikácii jednotného elektronického formátu vykazovania (Ú. v. EÚ L 143, 29.5.2019, s. 1).“

10. V článku 30 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby podniky v primeranej lehote, ktorá neprekročí 12 mesiacov po dni, ku ktorému sa zostavuje účtovná závierka, uverejňovali riadne schválenú ročnú účtovnú závierku a správu o hospodárení v elektronickom formáte vykazovania uvedenom v článku 29d tejto smernice, ak je to uplatniteľné, spolu s názorom a vyjadrením predloženými štatutárnym audítorom alebo audítorskou spoločnosťou uvedenými v článku 34 tejto smernice, ako je stanovené v právnych predpisoch každého členského štátu, v súlade s hlavou 1 kapitolou III smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1132 (*).

Členské štáty môžu od podnikov, na ktoré sa vzťahujú články 19a a 29a, požadovať, aby na svojom webovom sídle verejnosti bezplatne sprístupnili správu o hospodárení. Ak podnik nemá webové sídlo, členské štáty od neho môžu požadovať, aby na požiadanie sprístupnil písomnú kópiu svojej správy o hospodárení.

Ak nezávislý poskytovateľ uisťovacích služieb vyjadrí názor uvedený v článku 34 ods. 1 druhom pododseku písm. aa), tento názor sa uverejňuje spolu s dokumentmi uvedenými v prvom pododseku tohto odseku.

Členské štáty však môžu oslobodiť podniky od povinnosti uverejňovať správu o hospodárení v prípade, že je možné na požiadanie ľahko získať kópiu celej takejto správy alebo ktorejkoľvek jej časti za cenu, ktorá neprevyšuje jej administratívne náklady.

Oslobodenie stanovené v štvrtom pododseku tohto odseku sa neuplatňuje na podniky, na ktoré sa vzťahujú požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti stanovené v článkoch 19a a 29a.

(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1132 zo 14. júna 2017 týkajúca sa niektorých aspektov práva obchodných spoločností (Ú. v. EÚ L 169, 30.6.2017, s. 46).“

11. V článku 33 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby členovia správnych, riadiacích a dozorných orgánov podniku, ktorí konajú v rámci právomocí, ktoré sú im priznané vnútroštátnym právom, mali kolektívnu zodpovednosť za zabezpečenie toho, aby sa v súlade s požiadavkami tejto smernice a v uplatniteľných prípadoch v súlade s medzinárodnými účtovnými štandardmi prijatými v súlade s nariadením (ES) č. 1606/2002, delegovaným nariadením (EÚ) 2019/815, štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti uvedenými v článku 29b alebo 29c tejto smernice a s požiadavkami uvedenými v článku 29d tejto smernice vypracovali a uverejnili tieto dokumenty:

- a) ročná účtovná závierka, správa o hospodárení a vyhlásenie o správe a riadení podniku, ak sa poskytuje samostatne;
a
- b) konsolidovaná účtovná závierka, konsolidovaná správa o hospodárení a konsolidované vyhlásenie o správe a riadení podniku, ak sa poskytuje samostatne.“

12. Názov kapitoly 8 sa nahrádza takto:

„Audit a uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti“

13. Článok 34 sa mení takto:

a) v odseku 1 sa druhý pododsek mení takto:

i) v písmene a) sa bod ii) nahrádza takto:

„ii) či bola správa o hospodárení vypracovaná v súlade s uplatniteľnými právnymi požiadavkami, s výnimkou požiadaviek týkajúcich sa vykazovania informácií o udržateľnosti stanovených v článku 19a tejto smernice;“;

ii) vkladá sa tento bod:

„aa) v uplatniteľných prípadoch vyjadria názor na základe zákazky na limitované uistenie, pokiaľ ide o súlad vykazovania informácií o udržateľnosti s požiadavkami tejto smernice vrátane súladu vykazovania informácií o udržateľnosti so štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti prijatými podľa článku 29b alebo 29c, postup, ktorý podnik uplatnil s cieľom identifikovať informácie vykazované podľa uvedených štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti, a súlad s požiadavkou na označenie vykazovania informácií o udržateľnosti v súlade s článkom 29d, ako aj pokiaľ ide o súlad s požiadavkami na vykazovanie v článku 8 nariadenia (EÚ) 2020/852.“;

b) odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Členské štáty môžu povoliť, aby názor uvedený v odseku 1 druhom pododseku písm. aa) vyjadril iný štatutárny audítor alebo iná audítorská spoločnosť než je ten, či tá, ktorí vykonávajú štatutárny audit účtovnej závierky.“;

c) dopĺňajú sa tieto odseky:

„4. Členské štáty môžu nezávislému poskytovateľovi uisťovacích služieb usadenému na ich území povoliť, aby vyjadril názor uvedený v odseku 1 druhom pododseku písm. aa), ak sa na tohto nezávislého poskytovateľa uisťovacích služieb vzťahujú požiadavky, ktoré sú rovnocenné s požiadavkami stanovenými v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES (*), pokiaľ ide o uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 22 uvedenej smernice, najmä s požiadavkami na:

- a) odbornú prípravu a skúšky, pričom sa zabezpečí, aby nezávislí poskytovatelia uisťovacích služieb získali potrebné znalosti v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti;
- b) priebežné vzdelávanie;
- c) systémy zabezpečenia kvality;
- d) profesijnú etiku, nezávislosť, nestrannosť, dôvernosť informácií a služobné tajomstvo;
- e) vymenovanie a odvolanie;
- f) prešetrovanie a sankcie;
- g) organizáciu práce nezávislého poskytovateľa uisťovacích služieb, najmä pokiaľ ide o dostatočné zdroje a personál, ako aj vedenie záznamov a spisov o klientských účtoch, a
- h) nahlasovanie nezrovnalostí.

Členské štáty zaistia, aby v prípade, že nezávislý poskytovateľ uisťovacích služieb vyjadrí názor uvedený v odseku 1 druhom pododseku písm. aa) tohto článku, bol tento názor vypracovaný v súlade s článkami 26a, 27a a 28a smernice 2006/43/ES, a v relevantnom prípade, aby výbor pre audit alebo osobitný výbor preskúmal a monitoroval nezávislosť nezávislého poskytovateľa uisťovacích služieb v súlade s článkom 39 ods. 6 písm. e) smernice 2006/43/ES.

Členské štáty zabezpečia, aby sa na nezávislých poskytovateľov uisťovacích služieb akreditovaných pred 1. januárom 2024 na účely uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti v súlade s nariadením (ES) č. 765/2008 nevzťahovali požiadavky na odbornú prípravu a skúšky uvedené v písmene a) prvého pododseku tohto odseku.

Členské štáty zabezpečia, aby sa na nezávislých poskytovateľov uisťovacích služieb, ktorí k 1. januáru 2024 podstupujú akreditačný proces v súlade s príslušnými vnútroštátnymi požiadavkami, nevzťahovali požiadavky na odbornú prípravu a skúšky uvedené v písmene a) prvého pododseku, pokiaľ ide o uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, a to za predpokladu, že tento proces dokončia do 1. januára 2026.

Členské štáty zabezpečia, aby nezávislí poskytovatelia uisťovacích služieb uvedení v treťom a štvrtom pododseku získali potrebné znalosti v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti prostredníctvom požiadavky na priebežné vzdelávanie uvedenej v písmene b) prvého pododseku.

Ak sa členský štát podľa prvého pododseku rozhodne povoliť nezávislému poskytovateľovi uisťovacích služieb vyjadriť názor uvedený v odseku 1 druhom pododseku písm. aa), povolí to aj inému štatutárnemu audítorovi, než je ten, či tí, ktorí vykonávajú štatutárny audit účtovnej závierky, ako sa stanovuje v odseku 3.

5. Členský štát, ktorý využil možnosť stanovenú v odseku 4 (ďalej len „hostiteľský členský štát“), umožní od 6. januára 2027 nezávislému poskytovateľovi uisťovacích služieb usadenému v členskom štáte, ktorý je iný ako hostiteľský členský štát (ďalej len „domovský členský štát“), vykonávať uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.

Domovský členský štát je zodpovedný za dohľad nad nezávislými poskytovateľmi uisťovacích služieb usadenými na jeho území, pokiaľ sa hostiteľský členský štát nerozhodol stanoviť dohľad nad uistením v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti vykonávaným nezávislými poskytovateľmi uisťovacích služieb na jeho území.

Ak sa hostiteľský členský štát rozhodne vykonávať dohľad nad uistením v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, ktoré na jeho území vykonávajú nezávislí poskytovatelia uisťovacích služieb registrovaní v inom členskom štáte, hostiteľský členský štát:

- a) neukladá takýmto nezávislým poskytovateľom uisťovacích služieb prísnejšie požiadavky alebo zodpovednosť, než sú tie, ktoré v súvislosti s uistením v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti vyžadujú vnútroštátne právne predpisy v prípade nezávislých poskytovateľov uisťovacích služieb alebo audítorov usadených v tomto hostiteľskom členskom štáte; a
- b) informuje ostatné členské štáty o svojom rozhodnutí vykonávať dohľad nad uistením v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti vykonávaným nezávislými poskytovateľmi uisťovacích služieb usadenými v iných členských štátoch.

6. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že sa od podniku podľa práva Únie vyžaduje overenie prvkov jeho vykazovania informácií o udržateľnosti akreditovanou nezávislou treťou stranou, bola správa akreditovanej nezávislej tretej strany prístupná buď ako príloha k správe o hospodárení, alebo inými verejne prístupnými prostriedkami.

(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES zo 17. mája 2006 o štatutárnom audite ročných účtovných závierok a konsolidovaných účtovných závierok, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a ktorou sa zrušuje smernica Rady 84/253/EHS (Ú. v. EÚ L 157, 9.6.2006, s. 87).⁴

14. Vkladá sa táto kapitola:

„KAPITOLA 9a

VYKAZOVANIE INFORMÁCIÍ TÝKAJÚCE SA PODNIKOV Z TRETÍCH KRAJÍN

Článok 40a

Správy o udržateľnosti týkajúce sa podnikov z tretích krajín

1. Členský štát vyžaduje, aby dcérsky podnik usadený na jeho území, ktorého konečný materský podnik sa riadi právom tretej krajiny, uverejnil a sprístupnil správu o udržateľnosti obsahujúcu informácie uvedené v článku 29a ods. 2 písm. a) bodoch iii) až v), písm. b) až f) a v relevantnom prípade v článku 29a ods. 2 písm. h) na úrovni skupiny tohto konečného materského podniku z tretej krajiny.

Prvý pododsek sa uplatňuje len na veľké dcérske podniky a malé a stredne veľké dcérske podniky, s výnimkou mikropodnikov, ktoré sú subjektmi verejného záujmu v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 1 písm. a).

Členský štát vyžaduje, aby pobočka nachádzajúca sa na jeho území, ktorá je pobočkou podniku, ktorý sa riadi právom tretej krajiny, ktorá buď nie je súčasťou skupiny, alebo je v konečnom dôsledku vlastnená podnikom, ktorý bol zriadený v súlade s právom tretej krajiny, uverejnila a sprístupnila správu o udržateľnosti obsahujúcu informácie uvedené v článku 29a ods. 2 písm. a) bodoch iii) až v), písm. b) až f) a v relevantnom prípade v článku 29a ods. 2 písm. h) na úrovni skupiny alebo, ak to nie je uplatniteľné, na individuálnej úrovni podniku z tretej krajiny.

Pravidlo uvedené v treťom pododseku sa uplatňuje len na pobočku, ak podnik z tretej krajiny nemá dcérsky podnik uvedený v prvom pododseku a ak pobočka v predchádzajúcom účtovnom roku dosiahla čistý obrat vo výške viac ako 40 miliónov EUR.

Prvý a tretí pododsek sa vzťahujú na dcérske podniky alebo pobočky uvedené v uvedených pododsekoch len vtedy, ak podnik z tretej krajiny dosiahol na úrovni skupiny alebo, ak to nie je uplatniteľné, na individuálnej úrovni čistý obrat v Únii vo výške viac ako 150 miliónov EUR za každý z posledných dvoch po sebe nasledujúcich účtovných rokov.

Členské štáty môžu vyžadovať, aby im dcérske podniky alebo pobočky uvedené v prvom a treťom pododseku zasielali informácie o čistom obrate, ktorý na ich území a v Únii dosiahli podniky z tretích krajín.

2. Členské štáty vyžadujú, aby sa správa o udržateľnosti, ktorú predkladá dcérsky podnik alebo pobočka uvedená v odseku 1, vypracovala v súlade so štandardmi prijatými podľa článku 40b.

Odchyľne od prvého pododseku tohto odseku sa správa o udržateľnosti uvedená v odseku 1 tohto článku môže vypracovať v súlade so štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti prijatými podľa článku 29b alebo spôsobom rovnocenným s uvedenými štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti, ako sa stanovuje v súlade s vykonávacím aktom o rovnocennosti štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti prijatým podľa článku 23 ods. 4 tretieho pododseku smernice 2004/109/ES.

Ak informácie požadované na vypracovanie správy o udržateľnosti uvedenej v prvom pododseku tohto odseku nie sú k dispozícii, dcérsky podnik alebo pobočka uvedená v odseku 1 požiada podnik z tretej krajiny, aby im poskytol všetky informácie potrebné na splnenie ich povinností.

V prípade, že sa neposkytnú všetky požadované informácie, dcérsky podnik alebo pobočka uvedená v odseku 1 vypracuje, uverejní a sprístupní správu o udržateľnosti uvedenú v odseku 1 obsahujúcu všetky informácie, ktoré má, dostala alebo získala, a vydá vyhlásenie, v ktorom uvedie, že podnik z tretej krajiny nesprístupnil potrebné informácie.

3. Členské štáty vyžadujú, aby sa správa o udržateľnosti uvedená v odseku 1 uverejnila spolu s názorom týkajúcim sa uistenia vyjadreným jednou alebo viacerými osobami alebo spoločnosťami, ktoré sú oprávnené vyjadriť názor týkajúci sa uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti podľa vnútroštátneho práva podniku z tretej krajiny alebo členského štátu.

V prípade, že podnik z tretej krajiny neposkytne názor týkajúci sa uistenia v súlade s prvým pododsekom, dcérsky podnik alebo pobočka vydá vyhlásenie, v ktorom uvedie, že podnik z tretej krajiny neposkytol potrebný názor týkajúci sa uistenia.

4. Členské štáty môžu každoročne informovať Komisiu o dcérskych podnikoch alebo pobočkách podnikov z tretích krajín, ktoré splnili požiadavku na uverejnenie stanovenú v článku 40d, a o prípadoch, keď bola správa uverejnená, ale dcérsky podnik alebo pobočka konali v súlade s odsekom 2 štvrtým pododsekom tohto článku. Komisia na svojom webovom sídle zverejní zoznam podnikov z tretích krajín, ktoré uverejňujú správu o udržateľnosti.

Článok 40b

Štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti pre podniky z tretích krajín

Komisia prijme do 30. júna 2024 v súlade s článkom 49 delegovaný akt, ktorým sa táto smernica doplní stanovením štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti pre podniky z tretích krajín, v ktorých sa bližšie určia informácie, ktoré sa majú zahrnúť do správ o udržateľnosti uvedených v článku 40a.

Článok 40c

Zodpovednosť za vypracúvanie, uverejňovanie a sprístupňovanie správ o udržateľnosti týkajúcich sa podnikov z tretích krajín

Členské štáty stanovia, že pobočky podnikov z tretích krajín sú zodpovedné za to, že podľa svojho najlepšieho vedomia a schopností zabezpečia, aby bola ich správa o udržateľnosti vypracovaná v súlade s článkom 40a a uverejnená a sprístupnená v súlade s článkom 40d.

Členské štáty stanovia, že členovia správnych, riadiacich a dozorných orgánov dcérskych podnikov uvedených v článku 40a majú kolektívnu zodpovednosť za to, že podľa svojho najlepšieho vedomia a schopností zabezpečia, aby bola ich správa o udržateľnosti vypracovaná v súlade s článkom 40a a uverejnená a sprístupnená v súlade s článkom 40d.

Článok 40d

Uverejnenie

1. Dcérske podniky a pobočky uvedené v článku 40a ods. 1 tejto smernice uverejnia svoju správu o udržateľnosti spolu s názorom týkajúcim sa uistenia a v relevantnom prípade spolu s vyhlásením uvedeným v článku 40a ods. 2 štvrtom pododseku tejto smernice do 12 mesiacov od súvahového dňa účtovného roku, za ktorý sa správa vypracovala, ako stanovuje každý členský štát, v súlade s článkami 14 až 28 smernice (EÚ) 2017/1132 a v relevantnom prípade v súlade s článkom 36 uvedenej smernice.

2. Ak sa správa o udržateľnosti spolu s názorom týkajúcim sa uistenia a v relevantnom prípade spolu s vyhlásením uverejneným v súlade s odsekom 1 tohto článku nespístupnia verejnosti bezplatne na webovom sídle registra uvedeného v článku 16 smernice (EÚ) 2017/1132, členské štáty zabezpečia, aby správa o udržateľnosti spolu s názorom týkajúcim sa uistenia a v relevantnom prípade spolu s vyhlásením uverejneným podnikmi v súlade s odsekom 1 tohto článku boli sprístupnené verejnosti bezplatne aspoň v jednom z úradných jazykov Únie najneskôr 12 mesiacov po súvahovom dni účtovného roku, za ktorý sa správa vypracovala, na webovom sídle dcérskeho podniku alebo pobočky, ako sa uvádza v článku 40a ods. 1 tejto smernice.“

15. Názov kapitoly 11 sa nahrádza takto:

„KAPITOLA 11

PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA“

16. Vkladá sa tento článok:

„Článok 48i

Prechodné ustanovenia

1. Členské štáty povolia do 6. januára 2030 dcérskemu podniku v Únii, na ktorý sa vzťahuje článok 19a alebo 29a a ktorého materský podnik sa neriadi právom členského štátu, aby vypracoval konsolidované vykazovanie informácií o udržateľnosti v súlade s požiadavkami článku 29a, ktoré zahŕňa všetky dcérske podniky tohto materského podniku v Únii, na ktoré sa vzťahuje článok 19a alebo 29a.

Členské štáty do 6. januára 2030 povolia, aby konsolidované vykazovanie informácií o udržateľnosti uvedené v prvom pododseku tohto odseku zahŕňalo informácie stanovené v článku 8 nariadenia (EÚ) 2020/852, ktoré sa vzťahujú na činnosti vykonávané všetkými dcérskymi podnikmi materského podniku v Únii uvedenými v prvom pododseku tohto odseku, na ktoré sa vzťahuje článok 19a alebo 29a tejto smernice.

2. Dcérsky podnik v Únii uvedený v odseku 1 je jedným z dcérskych podnikov skupiny v Únii, ktorý dosiahol najväčší obrat v Únii aspoň v jednom z predchádzajúcich piatich účtovných rokov, v relevantnom prípade na konsolidovanom základe.

3. Konsolidované vykazovanie informácií o udržateľnosti uvedené v odseku 1 tohto článku sa uverejňuje v súlade s článkom 30.

4. Na účely oslobodenia stanoveného v článku 19a ods. 9 a článku 29a ods. 8 sa vykazovanie v súlade s odsekom 1 tohto článku považuje za vykazovanie materským podnikom na úrovni skupiny, pokiaľ ide o podniky zahrnuté do konsolidácie. Vykazovanie v súlade s odsekom 1 druhým pododsekom tohto článku sa považuje za splnenie podmienok uvedených v článku 19a ods. 9 druhom pododseku písm. c) a článku 29a ods. 8 druhom pododseku písm. c).“

17. Článok 49 sa mení takto:

a) odseky 2 a 3 sa nahrádzajú takto:

„2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 1 ods. 2, článku 3 ods. 13, článkoch 29b, 29c a 40b a článku 46 ods. 2 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 5. januára 2023. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje o rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 1 ods. 2, článku 3 ods. 13, článkoch 29b, 29c a 40b a článku 46 ods. 2 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.“;

b) vkladá sa tento odsek:

„3b. Komisia pri prijímaní delegovaných aktov podľa článkov 29b a 29c zohľadňuje technické poradenstvo skupiny EFRAG za predpokladu, že:

- a) toto poradenstvo bolo vypracované riadnym a náležitým postupom, pod verejným dohľadom a transparentne, s využitím odborných znalostí, s vyváženou účasťou príslušných zainteresovaných strán a s dostatočným verejným financovaním v záujme zabezpečenia jeho nezávislosti a na základe pracovného programu, ktorý bol predmetom konzultácie s Komisiou;
- b) toto poradenstvo je doplnené analýzami nákladov a prínosov, ktoré zahŕňajú analýzy vplyvov technického poradenstva na aspekty udržateľnosti;
- c) toto poradenstvo je doplnené vysvetlením toho, ako sú zohľadnené prvky uvedené v článku 29b ods. 5;
- d) účasť na práci skupiny EFRAG na technickej úrovni je založená na odborných znalostiach v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a nie je podmienená finančným príspevkom.

Písmenami a) a d) nie je dotknutá účasť verejných orgánov a vnútroštátnych normalizačných organizácií na technickej činnosti skupiny EFRAG.

Sprievodné dokumenty k technickému poradenstvu skupiny EFRAG sa predkladajú spolu s technickým poradenstvom.

Komisia konzultuje so skupinou expertov členských štátov pre udržateľné financovanie uvedenou v článku 24 nariadenia (EÚ) 2020/852 a zároveň s Výborom pre účtovné predpisy uvedeným v článku 6 nariadenia (ES) č. 1606/2002 o návrhu delegovaných aktov pred ich prijatím, ako sa uvádza v článkoch 29b a 29c tejto smernice.

Komisia požiada Európsky orgán pre cenné papiere a trhy (ďalej len „ESMA“), Európsky orgán pre bankovníctvo (ďalej len „EBA“) a Európsky orgán pre poisťovníctvo a dôchodkové poistenie zamestnancov (ďalej len „EIOPA“) o stanovisko k technickému poradenstvu poskytnutému skupinou EFRAG, a to najmä pokiaľ ide o jeho súlad s nariadením (EÚ) 2019/2088 a s delegovanými aktmi prijatými podľa uvedeného nariadenia. ESMA, EBA a EIOPA poskytnú svoje stanoviská do dvoch mesiacov od dátumu prijatia žiadosti Komisie.

Komisia pred prijatím delegovaných aktov uvedených v článkoch 29b a 29c tejto smernice konzultuje technické poradenstvo poskytnuté skupinou EFRAG aj s Európskou environmentálnou agentúrou, Agentúrou Európskej únie pre základné práva, Európskou centrálnou bankou, Výborom európskych orgánov pre dohľad nad výkonom auditu a platformou pre udržateľné financovanie vytvorenou podľa článku 20 nariadenia (EÚ) 2020/852. Ak sa ktorýkoľvek z uvedených orgánov rozhodne predložiť stanovisko, musí ho predložiť do dvoch mesiacov odo dňa jeho konzultácie s Komisiou.“;

c) odsek 5 sa nahrádza takto:

„5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 1 ods. 2, článku 3 ods. 13, článku 29b, 29c alebo 40b alebo článku 46 ods. 2 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade, alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.“.

Článok 2

Zmeny smernice 2004/109/ES

Smernica 2004/109/ES sa mení takto:

1. V článku 2 ods. 1 sa dopĺňa toto písmeno:

„r) „vykazovanie informácií o udržateľnosti“ je vykazovanie informácií o udržateľnosti v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 18 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ (*).

(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ z 26. júna 2013 o ročných účtovných závierkach, konsolidovaných účtovných závierkach a súvisiacich správach určitých druhov podnikov, ktorou sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES a zrušujú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Ú. v. EÚ L 182, 29.6.2013, s. 19).“

2. Článok 4 sa mení takto:

a) v odseku 2 sa písmeno c) nahrádza takto:

„c) vyhlásenie osôb zodpovedných v rámci emitenta so zreteľným uvedením ich mien a funkcií o tom, že podľa ich najlepšieho vedomia podáva účtovná závierka vypracovaná v súlade s platným súborom účtovných noriem pravdivý a verný obraz aktív, pasív, finančnej situácie a hospodárskeho výsledku emitenta a podnikov zahrnutých do celkovej konsolidácie a že správa vedenia obsahuje verný prehľad vývoja a výsledkov obchodnej činnosti a postavenia emitenta a podnikov zahrnutých do celkovej konsolidácie, spolu s opisom hlavných rizík a neistôt, ktorým čelia, a v relevantnom prípade s informáciou, že je vypracovaná v súlade so štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti uvedenými v článku 29b smernice 2013/34/EÚ a so špecifikáciami prijatými podľa článku 8 ods. 4 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/852 (*).

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/852 z 18. júna 2020 o vytvorení rámca na uľahčenie udržateľných investícií a o zmene nariadenia (EÚ) 2019/2088 (Ú. v. EÚ L 198, 22.6.2020, s. 13).“;

b) odseky 4 a 5 sa nahrádzajú takto:

„4. Účtovná závierka je auditovaná v súlade s článkom 34 ods. 1 prvým pododsekom a článkom 34 ods. 2 smernice 2013/34/EÚ.

Štatutárny audítor vydá názor a vyjadrenie k správe o hospodárení uvedenej v článku 34 ods. 1 druhom pododseku písm. a) a b) a v článku 34 ods. 2 smernice 2013/34/EÚ.

Správa audítora uvedená v článku 28 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES (*), podpísaná osobou alebo osobami zodpovednými za vykonávanie práce uvedenej v článku 34 ods. 1 a 2 smernice 2013/34/EÚ, sa zverejní v plnom znení spolu s ročnou finančnou správou.

Názor týkajúci sa uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti sa v prípade potreby poskytuje v súlade s článkom 34 ods. 1 druhým pododsekom písm. aa) a článkom 34 ods. 2 až 5 smernice 2013/34/EÚ.

Správa o uistení v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti uvedená v článku 28a smernice 2006/43/ES sa v celom rozsahu zverejní spolu s ročnou finančnou správou.

5. Správa vedenia sa vypracuje v súlade s článkami 19, 19a a 20 a článkom 29d ods. 1 smernice 2013/34/EÚ a zahŕňa špecifikácie prijaté podľa článku 8 ods. 4 nariadenia (EÚ) 2020/852, ak ju vypracujú podniky uvedené v uvedených ustanoveniach.

Ak je emitent povinný vypracovať konsolidovanú účtovnú závierku, konsolidovaná správa vedenia sa vypracúva v súlade s článkami 29 a 29a a článkom 29d ods. 2 smernice 2013/34/EÚ a zahŕňa špecifikácie prijaté podľa článku 8 ods. 4 nariadenia (EÚ) 2020/852, ak ju vypracúvajú podniky uvedené v uvedených ustanoveniach.

(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES zo 17. mája 2006 o štatutárnom audite ročných účtovných závierok a konsolidovaných účtovných závierok, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a ktorou sa zrušuje smernica Rady 84/253/EHS (Ú. v. EÚ L 157, 9.6.2006, s. 87).“

3. Článok 23 ods. 4 sa mení takto:

a) tretí a štvrtý pododsek sa nahrádzajú takto:

„Komisia v súlade s postupom uvedeným v článku 27 ods. 2 tejto smernice prijme potrebné rozhodnutia o rovnocennosti účtovných noriem za podmienok stanovených v článku 30 ods. 3 tejto smernice a o rovnocennosti štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti, ako sa uvádza v článku 29b smernice 2013/34/EÚ, ktoré používajú emitenti z tretích krajín. Ak Komisia rozhodne, že účtovné normy alebo štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti tretej krajiny nie sú rovnocenné, môže dotknutým emitentom povoliť, aby takéto normy a štandardy naďalej používali počas primeraného prechodného obdobia.

V súvislosti s tretím pododsekom tohto odseku Komisia prijme prostredníctvom delegovaných aktov prijatých v súlade s článkom 27 ods. 2a, 2b a 2c a za podmienok uvedených v článkoch 27a a 27b aj opatrenia zamerané na určenie všeobecných kritérií rovnocennosti, ktoré sa týkajú účtovných noriem a štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti relevantných pre emitentov z viac než jednej krajiny.“;

b) dopĺňa sa tento pododsek:

„Kritériá, ktoré Komisia používa pri posudzovaní rovnocennosti štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti používaných emitentmi z tretích krajín uvedenými v treťom pododseku, zabezpečujú aspoň to:

a) aby sa v štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti vyžadovalo, aby podniky zverejňovali informácie o environmentálnych, sociálnych a správnych faktoroch;

- b) aby sa v štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti vyžadovalo, aby podniky zverejňovali informácie potrebné na pochopenie ich vplyvu na aspekty udržateľnosti a informácie potrebné na pochopenie toho, ako aspekty udržateľnosti ovplyvňujú ich rozvoj, výkonnosť a postavenie.“

4. Vkladá sa tento článok:

„Článok 28d

Usmernenia ESMA

ESMA po konzultáciách s Európskou environmentálnou agentúrou a Agentúrou Európskej únie pre základné práva vydá usmernenia v súlade s článkom 16 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 týkajúce sa dohľadu nad vykazovaním informácií o udržateľnosti zo strany príslušných vnútroštátnych orgánov.“

Článok 3

Zmeny smernice 2006/43/ES

Smernica 2006/43/ES sa mení takto:

1. Článok 1 sa nahrádza takto:

„Článok 1

Predmet úpravy

V tejto smernici sa stanovujú pravidlá týkajúce sa štatutárneho auditu ročnej a konsolidovanej účtovnej závierky, ako aj uistenia v oblasti ročného a konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti.“

2. Článok 2 sa mení takto:

a) body 2 až 6 sa nahrádzajú takto:

- „2. „štatutárny audítor“ je fyzická osoba, ktorú v súlade s touto smernicou schválili príslušné orgány členského štátu na vykonávanie štatutárnych auditov a v relevantnom prípade uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti;
3. „audítorská spoločnosť“ je právnická osoba alebo akýkoľvek iný subjekt, bez ohľadu na jej či jeho právnu formu, ktoré v súlade s touto smernicou schválili príslušné orgány členského štátu na vykonávanie štatutárnych auditov a v relevantnom prípade uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti;
4. „audítorský subjekt z tretej krajiny“ je subjekt, bez ohľadu na jeho právnu formu, ktorý vykonáva audit ročnej alebo konsolidovanej účtovnej závierky alebo v relevantnom prípade uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti spoločnosti registrovanej v tretej krajine a nie je subjektom zaregistrovaným ako audítorská spoločnosť v niektorom členskom štáte v dôsledku schválenia v súlade s článkom 3;
5. „audítor z tretej krajiny“ je fyzická osoba, ktorá vykonáva audit ročnej alebo konsolidovanej účtovnej závierky alebo v relevantnom prípade uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti spoločnosti registrovanej v tretej krajine a nie je osobou zaregistrovanou ako štatutárny audítor v niektorom členskom štáte v dôsledku schválenia v súlade s článkami 3 a 4;
6. „audítor skupiny“ je štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť, ktorá vykonáva štatutárny audit konsolidovanej účtovnej závierky alebo v relevantnom prípade uistenie v oblasti konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti;“;

b) vkladá sa tento bod:

„16a. „kľúčový partner alebo kľúčoví partneri pre udržateľnosť“ je:

- a) štatutárny audítor alebo štatutárni audítori, ktorých audítorská spoločnosť určila pre konkrétnu zákazku na uisťovacie služby v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti ako primárne zodpovedných za vykonávanie uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti v mene audítorskej spoločnosti; alebo
- b) v prípade uistenia v oblasti konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti aspoň štatutárny audítor alebo štatutárni audítori, ktorých audítorská spoločnosť určila ako primárne zodpovedných za vykonávanie uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti na úrovni skupiny, a štatutárny audítor alebo štatutárni audítori, ktorí sú určení ako primárne zodpovední na úrovni významných dcérskych podnikov; alebo
- c) štatutárny audítor alebo štatutárni audítori, ktorí podpisujú správu o uistení v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti uvedenú v článku 28a;“;

c) dopĺňajú sa tieto body:

- „21. „vykazovanie informácií o udržateľnosti“ je vykazovanie informácií o udržateľnosti v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 18 smernice 2013/34/EÚ;
22. „uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti“ je vykonávanie postupov, ktorých výsledkom je názor vyjadrený štatutárnym audítorm alebo audítorskou spoločnosťou v súlade s článkom 34 ods. 1 druhým pododsekom písm. aa) a článkom 34 ods. 2 smernice 2013/34/EÚ;
23. „nezávislý poskytovateľ uisťovacích služieb“ je orgán posudzovania zhody akreditovaný v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 (*) na špecifickú činnosť posudzovania zhody uvedenú v článku 34 ods. 1 druhom pododseku písm. aa) smernice 2013/34/EÚ.

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 z 9. júla 2008, ktorým sa stanovujú požiadavky akreditácie a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 339/93 (Ú. v. EÚ L 218, 13.8.2008, s. 30).“

3. Článok 6 sa nahrádza takto:

„Článok 6

Kvalifikácia týkajúca sa vzdelania

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 11, môže byť fyzická osoba schválená na vykonávanie štatutárneho auditu, iba ak dosiahla úroveň vzdelania potrebnú na prijatie na vysokú školu alebo rovnocennú úroveň, potom absolvovala program teoretického vzdelávania a odbornej praxe a zložila skúšku odbornej spôsobilosti na úrovni záverečnej skúšky na vysokej škole alebo rovnocennej úrovni, organizovanú alebo uznávanú dotknutým členským štátom.
2. Fyzická osoba môže byť okrem schválenia na vykonávanie štatutárnych auditov podľa odseku 1 tohto článku schválená aj na vykonávanie uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, ak sú splnené dodatočné osobitné požiadavky uvedené v článku 7 ods. 2, článku 8 ods. 3, článku 10 ods. 1 druhom pododseku a v článku 14 ods. 2 štvrtom pododseku tejto smernice.
3. Príslušné orgány uvedené v článku 32 spolupracujú medzi sebou s cieľom dosiahnuť zblíženie požiadaviek uvedených v tomto článku. Pri takejto spolupráci uvedené príslušné orgány zohľadňujú vývoj v oblasti auditu a audítorskej profesie, a najmä zblíženie, ktoré sa už v súvislosti s audítorskou profesiou dosiahlo. Spolupracujú s Výborom európskych orgánov pre dohľad nad výkonom auditu (ďalej len „CEAOB“) a príslušnými orgánmi uvedenými v článku 20 nariadenia (EÚ) č. 537/2014 v rozsahu, v akom sa takéto zblíženie týka štatutárneho auditu a uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti subjektov verejného záujmu.“

4. Článok 7 sa nahrádza takto:

„Článok 7

Skúška odbornej spôsobilosti

1. Skúška odbornej spôsobilosti uvedená v článku 6 zaručí potrebnú úroveň teoretických znalostí v oblastiach relevantných pre štatutárny audit a schopnosť uplatniť tieto znalosti v praxi. Aspoň časť tejto skúšky je v písomnej forme.

2. Aby mohol byť štatutárny audítor schválený aj na vykonávanie uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, skúška odbornej spôsobilosti uvedená v článku 6 zaručí potrebnú úroveň teoretických znalostí v oblastiach relevantných pre uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, ako aj schopnosť uplatniť tieto znalosti v praxi. Aspoň časť tejto skúšky musí byť v písomnej forme.“

5. V článku 8 sa dopĺňa tento odsek:

„3. Aby mohol byť štatutárny audítor schválený aj na vykonávanie uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, test teoretických vedomostí uvedený v odseku 1 zahŕňa aj aspoň tieto oblasti:

- a) právne požiadavky a štandardy týkajúce sa prípravy ročného a konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti;
- b) analýzu udržateľnosti;
- c) postupy náležitej starostlivosti, pokiaľ ide o aspekty udržateľnosti;
- d) právne požiadavky a štandardy pre uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti uvedené v článku 26a.“

6. V článku 10 ods. 1 sa dopĺňa tento pododsek:

„Aby mohol byť štatutárny audítor alebo uchádzač schválený aj na vykonávanie uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, musí mať aspoň osem mesiacov praktickej odbornej prípravy uvedenej v prvom pododseku v oblasti uistenia týkajúceho sa ročného a konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti alebo v oblasti iných služieb súvisiacich s udržateľnosťou.“

7. Článok 12 sa nahrádza takto:

„Článok 12

Kombinácia praktickej odbornej prípravy a teoretického vzdelávania

1. Členské štáty môžu stanoviť, že obdobia teoretického vzdelávania v oblastiach uvedených v článku 8 ods. 1 a 2 sa započítajú do období odbornej činnosti uvedených v článku 11, pokiaľ je toto vzdelávanie zakončené skúškou uznávanou členským štátom. Takéto vzdelávanie trvá najmenej jeden rok, pričom do obdobia odbornej činnosti sa započítajú najviac štyri roky.

2. Obdobie odbornej činnosti, ako aj praktická odborná príprava nesmú byť kratšie než trvanie teoretického vzdelávania spolu s praktickou odbornou prípravou požadovanou v článku 10 ods. 1 prvom pododseku.“

8. V článku 14 ods. 2 sa dopĺňa tento pododsek:

„Aby mohol byť štatutárny audítor schválený aj na vykonávanie uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, skúška spôsobilosti uvedená v prvom pododseku sa týka primeraných znalostí štatutárneho audítora v oblasti zákonov a predpisov hostiteľského členského štátu v rozsahu, ktorý je relevantný pre uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.“

9. Vkladá sa tento článok:

„Článok 14a

Štatutárni audítori schválení alebo uznaní pred 1. januárom 2024 a osoby prechádzajúce procesom schvaľovania na pozíciu štatutárneho audítora k 1. januáru 2024

Členské štáty zabezpečia, aby sa na štatutárnych audítorov, ktorí boli schválení alebo uznaní na vykonávanie štatutárnych auditov pred 1. januárom 2024, nevzťahovali požiadavky článku 7 ods. 2, článku 8 ods. 3, článku 10 ods. 1 druhého pododseku a článku 14 ods. 2 štvrtého pododseku.

Členské štáty zabezpečia, aby sa na osoby, ktoré k 1. januáru 2024 prechádzajú procesom schvaľovania stanoveným v článkoch 6 až 14, nevzťahovali požiadavky článku 7 ods. 2, článku 8 ods. 3, článku 10 ods. 1 druhého pododseku a článku 14 ods. 2 štvrtého pododseku za predpokladu, že tento proces dokončia do 1. januára 2026.

Členské štáty zabezpečia, aby štatutárni audítori schválení pred 1. januárom 2026, ktorí chcú vykonávať uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, získali potrebné znalosti týkajúce sa vykazovania informácií o udržateľnosti a uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti vrátane oblastí uvedených v článku 8 ods. 3, a to prostredníctvom priebežného vzdelávania uvedeného v článku 13.“

10. Článok 16 sa mení takto:

a) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. V prípade štatutárnych audítorov obsahuje verejný register aspoň tieto údaje:

- a) meno, adresu a registračné číslo;
- b) v prípade potreby názov, adresu, internetovú adresu a registračné číslo audítorskej spoločnosti alebo spoločností, v ktorej je štatutárny audítor zamestnaný, alebo ku ktorej je pridružený ako partner či iným spôsobom;
- c) či je štatutárny audítor schválený aj na vykonávanie uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti;
- d) každú ďalšiu registráciu ako štatutárneho audítora u príslušných orgánov iných členských štátov a ako audítora v tretích krajinách vrátane názvu registračného orgánu a v relevantnom prípade registračného čísla, a uvedenie skutočností, či sa registrácia týka štatutárneho auditu, uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti alebo oboch týchto činností.“

b) v odseku 2 sa dopĺňa tento pododsek:

„V registri sa uvedie, či audítori z tretej krajiny uvedení v prvom pododseku sú registrovaní na vykonávanie štatutárneho auditu, uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti alebo oboch týchto činností.“

11. Článok 17 sa mení takto:

a) v odseku 1 sa písmeno e) nahrádza takto:

„e) meno a registračné číslo všetkých štatutárnych audítorov, ktorí sú zamestnaní v audítorskej spoločnosti alebo ktorí sú s ňou spojení ako partneri alebo iným spôsobom, a uvedenie skutočností, či sú schválení aj na vykonávanie uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti;“

b) v odseku 1 sa písmeno i) nahrádza takto:

„i) každú ďalšiu registráciu ako audítorskej spoločnosti u príslušných orgánov iných členských štátov a ako audítorského subjektu v tretích krajinách vrátane názvu registračného orgánu a v prípade potreby registračného čísla a uvedenie skutočností, či sa registrácia týka štatutárneho auditu, uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti alebo oboch týchto činností;“

c) v odseku 2 sa dopĺňa tento pododsek:

„V registri sa uvedie, či audítorské subjekty z tretích krajín uvedené v prvom pododseku sú registrované na vykonávanie štatutárneho auditu, uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti alebo oboch týchto činností.“

12. Článok 24b sa mení takto:

a) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že štatutárny audit vykonáva audítorská spoločnosť, táto audítorská spoločnosť určila aspoň jedného kľúčového audítorského partnera. Audítorská spoločnosť poskytne určenému kľúčovému audítorskému partnerovi či partnerom dostatočné zdroje a personál, ktorý má potrebnú odbornosť a schopnosti na to, aby mohol riadne vykonávať svoje povinnosti.

Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti vykonáva audítorská spoločnosť, táto audítorská spoločnosť určila aspoň jedného kľúčového partnera pre udržateľnosť, ktorý môže byť kľúčovým audítorským partnerom alebo jedným z kľúčových audítorských partnerov. Audítorská spoločnosť poskytne kľúčovému partnerovi alebo partnerom pre udržateľnosť dostatočné zdroje a personál, ktorý má potrebnú odbornosť a schopnosti na to, aby mohol riadne vykonávať svoje povinnosti.

Hlavným kritériom audítorskej spoločnosti pri výbere kľúčového audítorského partnera alebo partnerov, a v relevantnom prípade kľúčového partnera alebo partnerov pre udržateľnosť, ktorých určí, je zabezpečenie kvality auditu a uistenia, nezávislosti a odbornosti.

Kľúčový audítorský partner alebo partneri sa aktívne zapájajú do vykonávania štatutárneho auditu. Kľúčový partner pre udržateľnosť sa aktívne zapája do vykonávania uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.“;

b) vkladá sa tento odsek:

„2a. Štatutárny audítor pri vykonávaní uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti venuje dostatok času zákazke a vyčlení dostatočné zdroje, aby mohol riadne vykonávať svoje povinnosti.“;

c) v odseku 4 sa písmená b) a c) nahrádzajú takto:

„b) v prípade audítorskej spoločnosti meno alebo mená kľúčových audítorských partnerov a v relevantnom prípade meno alebo mená kľúčových partnerov pre udržateľnosť;

c) poplatky účtované za štatutárny audit, poplatky účtované za uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a poplatky účtované za ostatné služby v ktoromkoľvek účtovnom roku.“;

d) vkladá sa tento odsek:

„5a. Štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť vytvoria pre každú zákazku na uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti uisťovací spis.

Štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť zdokumentuje aspoň údaje zaznamenané v súlade s článkom 22b, pokiaľ ide o uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.

Štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť si ponechá všetky ostatné údaje a dokumenty, ktoré sú dôležité na doloženie správy o uistení v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti uvedenej v článku 28a a na sledovanie dodržiavania súladu s touto smernicou a inými platnými právnymi požiadavkami, pokiaľ ide o uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.

Uisťovací spis sa uzatvára najneskôr do 60 dní odo dňa podpísania správy o uistení v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti uvedenej v článku 28a.

Ak ten istý štatutárny audítor vykonáva štatutárny audit ročných účtovných závierok a uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, uisťovací spis sa môže zahrnúť do audítorského spisu.“;

e) odsek 6 sa nahrádza takto:

„Štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť uchováva záznamy o všetkých písomne podaných sťažnostiach týkajúcich sa vykonávania uskutočnených štatutárnych auditov a vykonávania zákaziek na uistenie v oblasti uskutočneného vykazovania informácií o udržateľnosti.“

13. Článok 25 sa nahrádza takto:

„Článok 25

Poplatky za audit a uistenie

Členské štáty zabezpečia, aby boli zavedené vhodné pravidlá, ktorými sa zaistí, že poplatky za štatutárne auditu a uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti:

- a) nie sú ovplyvňované ani určované poskytovaním dodatočných služieb subjektu, ktorý je predmetom štatutárneho auditu alebo uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti; a
- b) nemôžu byť založené na žiadnej forme podmienenosti.“

14. Vkladajú sa tieto články:

„Článok 25b

Profesijná etika, nezávislosť, nestrannosť, dôvernosť informácií a služobné tajomstvo v súvislosti s uistením v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti

Požiadavky uvedené v článkoch 21 až 24a týkajúce sa štatutárneho auditu účtovných závierok sa uplatňujú *mutatis mutandis* na uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.

Článok 25c

Zakázané neaudítorské služby v prípadoch, ak štatutárny audítor vykonáva uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti subjektu verejného záujmu

1. Štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť vykonávajúca uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti subjektu verejného záujmu alebo ktorýkoľvek člen siete, do ktorej štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť patrí, nesmú priamo ani nepriamo poskytnúť subjektu verejného záujmu, ktorý je predmetom uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, jeho materskému podniku ani ním kontrolovaným podnikom v rámci Únie zakázané neaudítorské služby uvedené v článku 5 ods. 1 druhom pododseku písm. b) a c) a písm. e) až k) nariadenia (EÚ) č. 537/2014 v:

- a) období medzi začiatkom obdobia, na ktoré sa vzťahuje uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, a vydaním správy o uistení v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti; a
- b) účtovnom roku, ktorý bezprostredne predchádza obdobiu uvedenému v písmene a) tohto odseku vo vzťahu k službám uvedeným v článku 5 ods. 1 druhom pododseku písm. e) nariadenia (EÚ) č. 537/2014.

2. Štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť vykonávajúca uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti subjektov verejného záujmu a v prípade, že štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť patrí do siete, ktorýkoľvek člen takejto siete môže poskytnúť subjektu verejného záujmu, ktorý je predmetom uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, jeho materskému podniku alebo ním kontrolovaným podnikom iné neaudítorské služby, než sú zakázané neaudítorské služby uvedené v odseku 1 tohto článku alebo v relevantnom prípade zakázané neaudítorské služby uvedené v článku 5 ods. 1 druhom pododseku nariadenia (EÚ) č. 537/2014 alebo služby, ktoré členské štáty považujú za služby predstavujúce hrozbu pre nezávislosť, ako sa uvádza v článku 5 ods. 2 uvedeného nariadenia, a to pod podmienkou schválenia výborom pre audit po tom, ako riadne posúdil ohrozenie nezávislosti a ochranné opatrenia uplatnené v súlade s článkom 22b tejto smernice.

3. Ak člen siete, do ktorej patrí štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť vykonávajúca uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti subjektu verejného záujmu, poskytuje zakázané neaudítorské služby, ktoré sú uvedené v odseku 1 tohto článku, podniku založenému v tretej krajine, nad ktorým má kontrolu subjekt verejného záujmu, ktorý je predmetom uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, dotknutý štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť posúdi, či by jeho či jej nezávislosť nebola spochybnená tým, že člen siete poskytuje také služby.

Ak je ich nezávislosť ovplyvnená, štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť uplatní ochranné opatrenia s cieľom zmierniť ohrozenie spôsobené poskytnutím zakázaných neaudítorských služieb uvedených v odseku 1 tohto článku v tretej krajine. Štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť môže pokračovať vo vykonávaní uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti subjektu verejného záujmu, len ak môže v súlade s článkom 22b odôvodniť, že poskytovanie takýchto služieb nemá vplyv na jeho či jej odborný úsudok a správu o uistení v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.

Článok 25d

Nezrovnalosti

Článok 7 nariadenia (EÚ) č. 537/2014 sa uplatňuje *mutatis mutandis* na štatutárneho audítora alebo audítorskú spoločnosť, ktorá vykonáva uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti subjektu verejného záujmu.“

15. Vkladá sa tento článok:

„Článok 26a

Štandardy pre uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti

1. Členské štáty vyžadujú, aby štatutárni audítori a audítorské spoločnosti vykonávali uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti v súlade so štandardmi pre uistenie, ktoré prijala Komisia v súlade s odsekom 3.

2. Členské štáty môžu uplatňovať vnútroštátne štandardy, postupy alebo požiadavky pre uistenie, kým Komisia neprijme štandard pre uistenie upravujúci rovnakú oblasť.

Členské štáty oznamujú Komisii vnútroštátne štandardy, postupy alebo požiadavky pre uistenie najmenej tri mesiace pred tým, ako nadobudnú účinnosť.

3. Komisia najneskôr 1. októbra 2026 prijme delegované akty v súlade s článkom 48a, ktorými sa doplní táto smernica s cieľom stanoviť štandardy pre limitované uistenie, v ktorých sa stanovujú postupy, ktoré audítori alebo audítorská spoločnosť alebo spoločnosti vykonávajú v záujme vyvodenia ich záverov o uistení v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, vrátane plánovania zákaziek, zohľadnenia rizík a reakcie na riziká a druhov záverov, ktoré sa majú zahrnúť do správy o uistení v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti alebo v relevantnom prípade do správy audítora.

Komisia najneskôr 1. októbra 2028 prijme delegované akty v súlade s článkom 48a, ktorými sa doplní táto smernica s cieľom stanoviť štandardy pre primerané uistenie, a to na základe posúdenia, či je primerané uistenie pre audítorov a podniky uskutočniteľné. S prihliadnutím na výsledky tohto posúdenia, a ak je to teda vhodné, sa v uvedených delegovaných aktoch stanoví dátum, od ktorého má byť názor uvedený v článku 34 ods. 1 druhom pododseku písm. aa) založený na zákazke na primerané uistenie, ktorá vychádza z uvedených štandardov pre primerané uistenie.

Komisia môže prijať štandardy pre uistenia uvedené v prvom a druhom pododseku, len ak:

- a) boli vypracované náležitým postupom, pod verejným dohľadom a transparentne;
- b) prispievajú k vysokej miere dôveryhodnosti a ku kvalite ročného alebo konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti; a
- c) prispievajú k verejnému blahu v Únii.“

16. Vkladá sa tento článok:

„Článok 27a

Uistenie v oblasti konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti

1. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade zákaziek na uistenie v oblasti konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti skupiny podnikov:

- a) v súvislosti s konsolidovaným vykazovaním informácií o udržateľnosti niesol audítor skupiny plnú zodpovednosť za správu o uistení v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti uvedenú v článku 28a;
- b) audítor skupiny vyhodnotil prácu týkajúcu sa uistenia, ktorú na účel uistenia v oblasti konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti vykonal nezávislý poskytovateľ alebo poskytovatelia uisťovacích služieb, audítor alebo audítori z tretej krajiny, štatutárny audítor alebo štatutárni audítori, audítorský subjekt alebo subjekty z tretej krajiny alebo audítorská spoločnosť alebo spoločnosti, a zdokumentoval povahu, načasovanie a rozsah práce týchto audítorov, v relevantnom prípade vrátane preverky audítorom skupiny zameranej na príslušné časti dokumentácie týkajúcej sa uistenia vypracovanej týmito audítormi; a
- c) audítor skupiny preveril prácu týkajúcu sa uistenia, ktorú na účel uistenia v oblasti konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti vykonal nezávislý poskytovateľ alebo poskytovatelia uisťovacích služieb, audítor alebo audítori z tretej krajiny, štatutárny audítor alebo štatutárni audítori, audítorský subjekt alebo subjekty z tretej krajiny alebo audítorská spoločnosť alebo spoločnosti, a zdokumentoval ju.

Dokumentácia, ktorú uchováva audítor skupiny, musí umožniť, aby relevantný príslušný orgán mohol preveriť prácu audítora skupiny.

Na účely prvého pododseku písm. c) tohto odseku audítor skupiny požiada o súhlas dotknutého nezávislého poskytovateľa alebo poskytovateľov uisťovacích služieb, dotknutého audítora alebo audítorov z tretej krajiny, dotknutého štatutárneho audítora alebo štatutárnych audítorov, dotknutý audítorský subjekt alebo subjekty z tretej krajiny alebo dotknutú audítorskú spoločnosť alebo spoločnosti s prenosom relevantnej dokumentácie počas vykonávania uistenia v oblasti konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti ako podmienkou na to, aby sa audítor skupiny mohol spoliehať na prácu tohto nezávislého poskytovateľa alebo poskytovateľov uisťovacích služieb, audítora alebo audítorov z tretej krajiny, štatutárneho audítora alebo štatutárnych audítorov, audítorského subjektu alebo subjektov z tretej krajiny alebo audítorskej spoločnosti alebo spoločností.

2. Ak audítor skupiny nedokáže splniť ustanovenie odseku 1 prvého pododseku písm. c), prijme vhodné opatrenia a informuje o tom relevantný príslušný orgán.

Tieto opatrenia v prípade potreby zahŕňajú vykonanie ďalšej práce týkajúcej sa uistenia v príslušnom dcérskom podniku, a to priamo alebo zadaním týchto úloh externému subjektu.

3. Ak je audítor skupiny predmetom preverky zabezpečenia kvality alebo prešetrenia týkajúceho sa uistenia v oblasti konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti skupiny podnikov, audítor skupiny na požiadanie sprístupní príslušnému orgánu relevantnú, ním uchovávanú dokumentáciu o práci týkajúcej sa uistenia, ktorú vykonal príslušný nezávislý poskytovateľ alebo poskytovatelia uisťovacích služieb, audítor alebo audítori z tretej krajiny, štatutárny audítor alebo štatutárni audítori, audítorský subjekt alebo subjekty z tretej krajiny alebo audítorská spoločnosť alebo spoločnosti na účel uistenia v oblasti konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti vrátane všetkých pracovných dokumentov relevantných pre uistenie v oblasti konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti.

Príslušný orgán môže od relevantných príslušných orgánov podľa článku 36 požadovať dodatočnú dokumentáciu o práci týkajúcej sa uistenia vykonanej akýmkoľvek štatutárnym audítorom alebo audítormi alebo audítorskou spoločnosťou alebo spoločnosťami na účel uistenia v oblasti konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti.

Ak uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti materského podniku alebo dcérskeho podniku skupiny podnikov vykonáva ktorýkoľvek audítor alebo audítori z tretej krajiny alebo audítorský subjekt alebo subjekty z tretej krajiny, príslušný orgán môže požiadať relevantné príslušné orgány z tretích krajín prostredníctvom dohôd o spolupráci o dodatočnú dokumentáciu o práci týkajúcej sa uistenia vykonanej akýmkoľvek audítorom alebo audítormi z tretej krajiny alebo audítorským subjektom alebo subjektmi z tretej krajiny.

Odchyľne od tretieho pododseku, ak akýkoľvek nezávislý poskytovateľ alebo poskytovatelia uisťovacích služieb, audítor alebo audítori z tretej krajiny alebo audítorský subjekt alebo subjekty, ktorí nemajú uzavreté dohody o spolupráci, vykonali uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti materského podniku alebo dcérskeho podniku skupiny podnikov, audítor skupiny je na požiadanie zodpovedný aj za zabezpečenie riadneho poskytnutia dodatočnej dokumentácie o práci týkajúcej sa uistenia vykonanej takýmto nezávislým poskytovateľom alebo poskytovateľmi uisťovacích služieb, audítorom alebo audítormi z tretej krajiny alebo audítorským subjektom alebo subjektmi z tretej krajiny vrátane pracovnej dokumentácie relevantnej z hľadiska uistenia v oblasti konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti. S cieľom zaistiť poskytnutie týchto dokumentov si audítor skupiny ponechá kópiu tejto dokumentácie alebo sa s nezávislým poskytovateľom alebo poskytovateľmi uisťovacích služieb, audítorom alebo audítormi z tretej krajiny alebo audítorským subjektom alebo subjektmi z tretej krajiny dohodne, že k takejto dokumentácii bude mať na požiadanie neobmedzený prístup, alebo prijme akékoľvek iné vhodné opatrenie. V prípade, že prenos pracovnej dokumentácie týkajúcej sa uistenia z tretej krajiny k audítorovi skupiny nie je z právnych alebo iných dôvodov možný, dokumentácia, ktorú audítor skupiny uchováva, musí zahŕňať dôkazy o tom, že uplatnil primerané postupy s cieľom získať prístup k dokumentácii týkajúcej sa uistenia a v prípade iných ako právnych prekážok vyplývajúcich z právnych predpisov dotknutej tretej krajiny dôkazy, ktoré existenciu takýchto prekážok dokazujú.“

17. V článku 28 ods. 2 sa písmeno e) nahrádza takto:

„e) uvedie názor a vyjadrenie, pričom obe vychádzajú z práce vykonanej v priebehu výkonu auditu, podľa článku 34 ods. 1 druhého pododseku písm. a) a b) smernice 2013/34/EÚ;“

18. Vkladá sa tento článok:

„Článok 28a

Správa o uistení v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti

1. Štatutárny audítor alebo audítori alebo audítorská spoločnosť alebo spoločnosti predložia v správe o uistení v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti výsledky uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti. Uvedená správa sa musí vypracovať v súlade s požiadavkami štandardov pre uistenie prijatých Komisiou prostredníctvom delegovaných aktov prijatých podľa článku 26a ods. 3 alebo, kým Komisia neprijme tieto štandardy pre uistenie, v súlade s vnútroštátnymi štandardmi pre uistenie, ako sa uvádza v článku 26a ods. 2.

2. Správa o uistení v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti sa vypracúva písomne a:

a) uvedie sa v nej subjekt, ktorého ročné alebo konsolidované vykazovanie informácií o udržateľnosti je predmetom zákazky na uistenie; špecifikuje ročné alebo konsolidované vykazovanie informácií o udržateľnosti a dátum a obdobie, na ktoré sa vzťahuje; a uvedie sa v nej rámec vykazovania informácií o udržateľnosti, ktorý sa použil pri jej príprave;

b) zahŕňa opis rozsahu uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, v ktorom sa identifikujú aspoň štandardy pre uistenie, v súlade s ktorými sa uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti vykonalo;

c) zahŕňa názor uvedený v článku 34 ods. 1 druhom pododseku písm. aa) smernice 2013/34/EÚ.

3. Ak uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti vykonal viac ako jeden štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť, štatutárny audítor alebo audítori alebo audítorská spoločnosť alebo spoločnosti sa dohodnú na výsledkoch uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a predložia spoločnú správu a názor. V prípade nezhody každý štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť predloží svoj názor v samostatnom odseku správy o uistení v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a uvedie dôvod nezhody.

4. Správu o uistení v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti podpíše štatutárny audítor vykonávajúci uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a uvedie dátum vyhotovenia. Ak uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti vykonáva audítorská spoločnosť, správu o uistení týkajúcu sa vykazovania informácií o udržateľnosti podpíše aspoň štatutárny audítor alebo audítori vykonávajúci uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti v mene audítorskej spoločnosti. V prípade súčasného zapojenia viac ako jedného štatutárneho audítora alebo audítorskej spoločnosti musí byť správa o uistení v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti podpísaná všetkými štatutárnymi audítormi alebo aspoň štatutárnymi audítormi, ktorí vykonali uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti v mene každej audítorskej spoločnosti. Vo výnimočných prípadoch môžu členské štáty stanoviť, že takýto podpis alebo podpisy nie je potrebné zverejniť, ak by takéto zverejnenie mohlo viesť k bezprostrednému a závažnému ohrozeniu osobnej bezpečnosti ktorejkoľvek osoby.

V každom prípade musí byť meno zainteresovanej osoby alebo mená zainteresovaných osôb známe relevantným príslušným orgánom.

5. Ak ten istý štatutárny audítor vykonáva štatutárny audit ročných účtovných závierok a uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, členské štáty môžu požadovať, aby sa správa o uistení v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti zahrnula ako samostatná časť správy audítora.

6. Správa štatutárneho audítora alebo audítorskej spoločnosti o konsolidovanom vykazovaní informácií o udržateľnosti musí byť v súlade s požiadavkami stanovenými v odsekoch 1 až 5.“

19. Článok 29 sa mení takto:

a) v odseku 1 sa písmeno d) nahrádza takto:

„d) osoby, ktoré vykonávajú previerky zabezpečenia kvality, musia mať primerané odborné vzdelanie a relevantné skúsenosti týkajúce sa štatutárneho auditu a finančného výkazníctva a v relevantnom prípade vykazovania informácií o udržateľnosti a uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti alebo iných služieb súvisiacich s udržateľnosťou spolu so špecifickou odbornou prípravou zameranou na previerky zabezpečenia kvality;“;

b) v odseku 1 sa písmeno f) nahrádza takto:

„f) súčasťou previerky zabezpečenia kvality podporenej primeranou kontrolou vybraných audítorských spisov a v relevantnom prípade uisťovacích spisov, je posúdenie súladu s uplatniteľnými audítorskými štandardmi a požiadavkami na nezávislosť a v relevantnom prípade štandardmi pre uistenie, ako aj posúdenie kvantity a kvality vynaložených zdrojov, poplatkov za audit a poplatkov účtovaných za uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, a vnútorného systému kontroly kvality audítorskej spoločnosti;“;

c) v odseku 1 sa písmeno h) nahrádza takto:

„h) previerky zabezpečenia kvality prebiehajú na základe analýzy rizika a v prípade štatutárnych audítorov a audítorských spoločností, ktoré vykonávajú štatutárne audity v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 1 písm. a) a ktoré v relevantnom prípade vykonávajú uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, aspoň raz za šesť rokov;“;

d) v odseku 2 sa písmeno a) nahrádza takto:

„a) osoby uskutočňujúce previerky musia mať primerané odborné vzdelanie a relevantné skúsenosti v oblasti štatutárneho auditu a finančného výkazníctva a v relevantnom prípade vykazovania informácií o udržateľnosti a uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti alebo iných služieb súvisiacich s udržateľnosťou spolu so špecifickou odbornou prípravou zameranou na previerky zabezpečenia kvality;“;

e) vkladá sa tento odsek:

„2a. Členské štáty môžu do 31. decembra 2025 oslobodiť osoby vykonávajúce previerky zabezpečenia kvality vo vzťahu k uisteniu v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti od požiadavky mať príslušné skúsenosti s vykazovaním informácií o udržateľnosti a uistením v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti alebo s inými službami týkajúcimi sa udržateľnosti.“

20. V článku 30 sa odseky 1 a 2 nahrádzajú takto:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby existovali účinné systémy prešetrovania a sankcií s cieľom zistiť nesprávne vykonávanie štatutárneho auditu a uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, napraviť ho a zabrániť mu.

2. Bez toho, aby boli dotknuté ich systémy občianskoprávnej zodpovednosti, členské štáty stanovia účinné, primerané a odrádzajúce sankcie vo vzťahu k štatutárnym audítorom a audítorským spoločnostiam pre prípady, ak sa štatutárne audity alebo uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti nevykonávajú v súlade s ustanoveniami prijatými pri vykonávaní tejto smernice a v relevantnom prípade s nariadením (EÚ) č. 537/2014.

Členské štáty môžu rozhodnúť, že nestanovia pravidlá pre správne sankcie za porušenia, ktoré už podliehajú vnútroštátnemu trestnému právu. V uvedenom prípade oznámia Komisii príslušné ustanovenia trestného práva.“

21. V článku 30a ods. 1 sa vkladá toto písmeno:

„ca) dočasný zákaz v trvaní do troch rokov, ktorým sa štatutárnemu audítovi, audítorskej spoločnosti alebo kľúčovému partnerovi pre udržateľnosť zakazuje vykonávať uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a/alebo podpisovať správy o uistení v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti;“

22. V článku 30a ods. 1 sa vkladá toto písmeno:

„da) vyhlásenie, že správa o uistení v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti nespĺňa požiadavky uvedené v článku 28a tejto smernice;“

23. Článok 32 sa mení takto:

a) v odseku 3 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„3. Príslušný orgán je riadený nepraktizujúcimi osobami, ktoré majú znalosti v oblastiach relevantných z hľadiska štatutárneho auditu a v relevantnom prípade uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti. Vyberú sa na základe nezávislého a transparentného postupu nominácie.“;

b) v odseku 4 sa písmeno b) nahrádza takto:

„b) prijímaním štandardov profesionálnej etiky, vnútornej kontroly kvality audítorských spoločností, vykonávania auditu a uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti okrem prípadov, keď sú tieto štandardy prijaté alebo schválené inými orgánmi členského štátu;“

24. Vkladá sa tento článok:

„Článok 36a

Regulačné opatrenia medzi členskými štátmi v súvislosti s uistením v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti

Požiadavky uvedené v článkoch 34 a 36 týkajúce sa štatutárneho auditu účtovných závierok sa uplatňujú *mutatis mutandis* na uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.“

25. Článok 37 sa mení takto:

a) v odseku 1 sa dopĺňa tento pododsek:

„Prvý pododsek sa uplatňuje na vymenovanie štatutárneho audítora alebo audítorskej spoločnosti na účely uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.“;

b) v odseku 2 sa dopĺňa tento pododsek:

„Prvý pododsek sa uplatňuje na vymenovanie štatutárneho audítora alebo audítorskej spoločnosti na účely uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.“;

c) odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Akékoľvek ustanovenie zmluvy, ktorým sa obmedzuje výber, ktorý uskutočňuje valné zhromaždenie akcionárov alebo členov auditovaného subjektu podľa odseku 1, na určité kategórie alebo zoznamy štatutárnych audítorov alebo audítorských spoločností, pokiaľ ide o vymenovanie konkrétneho štatutárneho audítora alebo audítorskej spoločnosti, ktorí majú vykonať štatutárny audit a v relevantnom prípade uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti uvedeného subjektu, je zakázané. Každé takéto existujúce ustanovenie je neplatné.

Členské štáty zabezpečia, aby akcionári alebo členovia veľkých podnikov, na ktoré sa vzťahujú články 19a a 29a smernice 2013/34/EÚ, s výnimkou podnikov uvedených v článku 2 bode 1 písm. a) uvedenej smernice, a ktorí predstavujú viac ako 5 % hlasovacích práv alebo 5 % základného imania podniku, konajúci jednotlivo alebo spoločne, mali právo predložiť návrh uznesenia, ktoré sa má prijať na valnom zhromaždení akcionárov alebo členov a v ktorom sa požaduje, aby akreditovaná tretia strana, ktorá nie je súčasťou tej istej audítorskej spoločnosti alebo siete ako štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť vykonávajúca štatutárny audit, vypracovala správu o určitých prvkoch vykazovania informácií o udržateľnosti a aby sa takáto správa prístupnila valnému zhromaždeniu akcionárov alebo členov.“

26. Článok 38 sa mení takto:

a) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby štatutárni audítori alebo audítorské spoločnosti mohli byť odvolaní iba na základe riadnych dôvodov. Rozdielne názory na účtovné postupy, postupy auditu alebo v relevantnom prípade na vykazovanie informácií o udržateľnosti alebo postupy uistenia nie sú riadnym dôvodom na odvolanie.“;

b) v odseku 2 sa dopĺňa tento pododsek:

„Povinnosť informovať uvedená v prvom pododseku sa uplatňuje aj na uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.“;

c) v odseku 3 sa dopĺňa tento pododsek:

„Prvý pododsek sa uplatňuje aj na uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.“

27. Článok 39 sa mení takto:

a) vkladá sa tento odsek:

„4a. Členské štáty môžu umožniť, aby funkcie pridelené výboru pre audit týkajúce sa vykazovania informácií o udržateľnosti a týkajúce sa uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti vykonával správny alebo dozorný orgán ako celok alebo špecializovaný orgán zriadený správnym alebo dozorným orgánom.“;

b) v odseku 6 sa písmená a) až e) nahrádzajú takto:

„a) informuje správny alebo dozorný orgán auditovaného subjektu o výsledku štatutárneho auditu a v relevantnom prípade o výsledku uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, pričom poskytne vysvetlenie, ako štatutárny audit a uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti prispeli k integrite finančného výkazníctva a v relevantnom prípade vykazovania informácií o udržateľnosti a akú mal výbor pre audit v uvedenom procese úlohu;

b) monitoruje proces finančného výkazníctva a v relevantnom prípade proces vykazovania informácií o udržateľnosti vrátane procesu elektronického vykazovania, ako sa uvádza v článku 29d smernice 2013/34/EÚ, a postupu, ktorý podnik uplatnil s cieľom identifikovať informácie vykazované v súlade so štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti prijatými podľa článku 29b uvedenej smernice, a predkladá odporúčania alebo návrhy na zabezpečenie ich integrity;

c) monitoruje účinnosť vnútornej kontroly kvality a systémov riadenia rizík podniku a v prípade potreby jeho vnútorného auditu, pokiaľ ide o finančné výkazníctvo a v relevantnom prípade vykazovanie informácií o udržateľnosti podniku vrátane jeho procesu elektronického vykazovania, ako sa uvádza v článku 29d smernice 2013/34/EÚ, a to bez toho, aby porušil svoju nezávislosť;

d) monitoruje štatutárny audit ročných a konsolidovaných účtovných závierok a v relevantnom prípade uistenie v oblasti ročného a konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti, najmä jeho vykonávanie, pričom zohľadňuje všetky zistenia a závery príslušného orgánu podľa článku 26 ods. 6 nariadenia (EÚ) č. 537/2014;

e) preveruje a monitoruje nezávislosť štatutárnych audítorov alebo audítorských spoločností v súlade s článkami 22, 22a, 22b, 24a, 24b, 25b, 25c a 25d tejto smernice a s článkom 6 nariadenia (EÚ) č. 537/2014, a najmä vhodnosť poskytovania neaudítorských služieb auditovanému subjektu v súlade s článkom 5 uvedeného nariadenia;“

28. Článok 45 sa mení takto:

a) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Príslušné orgány členského štátu zaregistrujú v súlade s článkami 15, 16 a 17 tejto smernice každého audítora a audítorský subjekt z tretej krajiny, ak tento audítor alebo audítorský subjekt z tretej krajiny poskytuje správu audítora týkajúcu sa ročnej alebo konsolidovanej účtovnej závierky alebo v relevantnom prípade správu o uistení týkajúcu sa ročného alebo konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti podniku založeného mimo Únie, ktorého prevoditeľné cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu daného členského štátu v zmysle vymedzenia v článku 4 ods. 1 bode 21 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/65/EÚ (*), okrem prípadov, ak je dotknutý podnik emitentom výhradne nesplatených dlhových cenných papierov, na ktoré sa uplatňuje jedna z týchto možností:

- a) tieto cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v členskom štáte, ako sa vymedzuje v článku 4 ods. 1 bode 21 smernice 2014/65/EÚ, pred 31. decembrom 2010 a ich jednotková menovitá hodnota je v deň emisie najmenej 50 000 EUR alebo v prípade dlhových cenných papierov denominovaných v inej mene sa ku dňu emisie rovná najmenej 50 000 EUR;
- b) tieto cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v členskom štáte, ako sa vymedzuje v článku 4 ods. 1 bode 21 smernice 2014/65/EÚ, od 31. decembra 2010 a ich jednotková menovitá hodnota je v deň emisie najmenej 100 000 EUR alebo v prípade dlhových cenných papierov denominovaných v inej mene sa ku dňu emisie rovná najmenej 100 000 EUR.

(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/65/EÚ z 15. mája 2014 o trhoch s finančnými nástrojmi, ktorou sa mení smernica 2002/92/ES a smernica 2011/61/EÚ (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 349).“;

- b) odseky 4 až 6 sa nahrádzajú takto:

„4. Bez toho, aby bol dotknutý článok 46, správy audítora týkajúce sa ročnej účtovnej závierky alebo konsolidovanej účtovnej závierky alebo v relevantnom prípade správy o uistení týkajúcej sa ročného alebo konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti uvedené v odseku 1 tohto článku vydané audítormi alebo audítorskými subjektmi z tretích krajín, ktorí nie sú registrovaní v členskom štáte, nemajú v danom členskom štáte žiadny právny účinok.

5. Členský štát môže zaregistrovať audítorský subjekt z tretej krajiny na účely auditu účtovnej závierky, len ak:

- a) väčšina členov správneho alebo riadiaceho orgánu audítorského subjektu z tretej krajiny spĺňa požiadavky, ktoré sú rovnocenné požiadavkám stanoveným v článkoch 4 až 10, s výnimkou článku 7 ods. 2, článku 8 ods. 3 a článku 10 ods. 1 druhého pododseku;
- b) audítor z tretej krajiny vykonávajúci audit v mene audítorského subjektu z tretej krajiny spĺňa požiadavky, ktoré sú rovnocenné požiadavkám stanoveným v článkoch 4 až 10, s výnimkou článku 7 ods. 2, článku 8 ods. 3 a článku 10 ods. 1 druhého pododseku;
- c) audity ročnej účtovnej závierky alebo konsolidovanej účtovnej závierky uvedené v odseku 1 tohto článku sa vykonávajú v súlade s medzinárodnými audítorskými štandardmi, ako sa uvádza v článku 26, ako aj s požiadavkami stanovenými v článkoch 22, 22b a 25, alebo v súlade s rovnocennými štandardmi a požiadavkami;
- d) audítorský subjekt z tretej krajiny uverejňuje na svojom webovom sídle ročnú správu o transparentnosti, ktorá obsahuje informácie uvedené v článku 13 nariadenia (EÚ) č. 537/2014, alebo spĺňa rovnocenné požiadavky týkajúce sa zverejnenia informácií.

Členský štát môže zaregistrovať audítorský subjekt z tretej krajiny na účely uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, len ak:

- a) väčšina členov správneho alebo riadiaceho orgánu audítorského subjektu z tretej krajiny spĺňa požiadavky, ktoré sú rovnocenné požiadavkám stanoveným v článkoch 4 až 10;
- b) audítor z tretej krajiny vykonávajúci uistenie v mene audítorského subjektu z tretej krajiny spĺňa požiadavky, ktoré sú rovnocenné požiadavkám stanoveným v článkoch 4 až 10;
- c) uistenie týkajúce sa ročného alebo konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti uvedené v odseku 1 sa vykonáva v súlade so štandardmi pre uistenie uvedenými v článku 26a, ako aj v súlade s požiadavkami stanovenými v článkoch 22, 22b, 25 a 25b alebo s rovnocennými štandardmi a požiadavkami;
- d) audítorský subjekt z tretej krajiny uverejňuje na svojom webovom sídle ročnú správu o transparentnosti, ktorá obsahuje informácie uvedené v článku 13 nariadenia (EÚ) č. 537/2014, alebo spĺňa rovnocenné požiadavky týkajúce sa zverejnenia informácií.

5a. Členský štát môže zaregistrovať audítora z tretej krajiny na účely auditu účtovnej závierky, len ak spĺňa požiadavky stanovené v odseku 5 prvom pododseku písm. b), c) a d) tohto článku.

Členský štát môže zaregistrovať audítora z tretej krajiny na účely uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, len ak spĺňa požiadavky stanovené v odseku 5 druhom pododseku písm. b), c) a d) tohto článku.

6. S cieľom zaistiť jednotné podmienky uplatňovania odseku 5 prvého pododseku písm. c) a odseku 5 druhého pododseku písm. c) tohto článku je Komisia splnomocnená rozhodovať o rovnocennosti, na ktorú sa v ňom odkazuje, prostredníctvom vykonávacích aktov. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 48 ods. 2.

Pokiaľ Komisia neprijala takéto rozhodnutie, môžu rovnocennosť uvedenú v odseku 5 prvom pododseku písm. c) a v odseku 5 druhom pododseku písm. c) tohto článku posúdiť členské štáty.

Komisia je splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 48a dopĺňajúce túto smernicu na účely stanovenia všeobecných kritérií rovnocennosti, ktoré sa majú použiť pri posudzovaní toho, či sa audity účtovných závierok a v relevantnom prípade uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti uvedené v odseku 1 tohto článku vykonávajú v súlade s medzinárodnými audítorskými štandardmi v zmysle článku 26 a v relevantnom prípade so štandardmi pre uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti uvedenými v článku 26a, ako aj s požiadavkami stanovenými v článkoch 22, 24 a 25. Takéto kritériá, ktoré sú uplatniteľné na všetky tretie krajiny, používajú členské štáty na posudzovanie rovnocennosti na vnútroštátnej úrovni.“

29. Článok 48a sa mení takto:

a) v odseku 2 sa dopĺňa tento pododsek:

„Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 26a ods. 2 sa Komisii udeľuje na dobu neurčitú.“;

b) odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 26 ods. 3, článku 26a ods. 3, článku 45 ods. 6, článku 46 ods. 2 a článku 47 ods. 3 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.“;

c) odsek 5 sa nahrádza takto:

„5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 26 ods. 3, článku 26a ods. 3, článku 45 ods. 6, článku 46 ods. 2 alebo článku 47 ods. 3 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote štyroch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament aj Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.“.

Článok 4

Zmeny nariadenia (EÚ) č. 537/2014

Nariadenie (EÚ) č. 537/2014 sa mení takto:

1. V článku 4 ods. 2 sa druhý pododsek nahrádza takto:

„Na účely obmedzení uvedených v prvom pododseku tohto odseku sa vylučuje uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a neaudítorské služby, ktoré vyžadujú právne predpisy Únie alebo vnútroštátne právne predpisy a ktoré sú iné ako tie, ktoré sa uvádzajú v článku 5 ods. 1.“

2. Článok 5 sa mení takto:

a) v odseku 1 druhom pododseku sa písmeno c) nahrádza takto:

„c) vedenie účtovníctva a vypracúvanie účtovných záznamov a účtovných závierok, ako aj príprava vykazovania informácií o udržateľnosti;“;

b) v odseku 4 sa za prvý pododsek vkladá tento pododsek:

„Schválenie výborom pre audit uvedené v prvom pododseku nie je potrebné na poskytovanie uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.“.

Článok 5

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkami 1 až 3 tejto smernice do 6. júla 2024. Znenie týchto opatrení bezodkladne oznámia Komisii.

2. Členské štáty uplatnia opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkom 1 s výnimkou bodu 14:

a) v prípade účtovných rokov, ktoré začínajú 1. januára 2024 alebo neskôr:

i) na veľké podniky v zmysle článku 3 ods. 4 smernice 2013/34/EÚ, ktoré sú subjektmi verejného záujmu v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 1 uvedenej smernice a ktorých priemerný počet zamestnancov počas účtovného roku je k súvahovému dňu viac ako 500;

ii) na subjekty verejného záujmu v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 1 smernice 2013/34/EÚ, ktoré sú materskými podnikmi veľkej skupiny v zmysle článku 3 ods. 7 uvedenej smernice a ktorých priemerný počet zamestnancov počas účtovného roku je k súvahovému dňu na konsolidovanom základe viac ako 500;

b) v prípade účtovných rokov, ktoré začínajú 1. januára 2025 alebo neskôr:

i) na veľké podniky v zmysle článku 3 ods. 4 smernice 2013/34/EÚ iné ako tie, ktoré sú uvedené v písmene a) bode i) tohto pododseku;

ii) na materské podniky veľkej skupiny v zmysle článku 3 ods. 7 smernice 2013/34/EÚ iné ako tie, ktoré sú uvedené v písmene a) bode ii) tohto pododseku;

c) v prípade účtovných rokov, ktoré začínajú 1. januára 2026 alebo neskôr:

i) na malé a stredne veľké podniky v zmysle článku 3 ods. 2 a 3 smernice 2013/34/EÚ, ktoré sú subjektmi verejného záujmu v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 1 písm. a) uvedenej smernice, a ktoré nie sú mikropodnikmi, ako sa vymedzujú v článku 3 ods. 1 uvedenej smernice;

ii) na malé a menej zložené inštitúcie vymedzené v článku 4 ods. 1 bode 145 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 za predpokladu, že sú veľkými podnikmi v zmysle článku 3 ods. 4 smernice 2013/34/EÚ alebo že sú malými a stredne veľkými podnikmi v zmysle článku 3 ods. 2 a 3 uvedenej smernice, ktoré sú subjektmi verejného záujmu v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 1 písm. a) uvedenej smernice, a ktoré nie sú mikropodnikmi, ako sa vymedzujú v článku 3 ods. 1 uvedenej smernice;

- iii) na kaptívne poisťovne vymedzené v článku 13 bode 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/138/ES ⁽³⁹⁾ a kaptívne zaistovne vymedzené v článku 13 bode 5 uvedenej smernice za predpokladu, že sú veľkými podnikmi v zmysle článku 3 ods. 4 smernice 2013/34/EÚ alebo malými a stredne veľkými podnikmi v zmysle článku 3 ods. 2 a 3 uvedenej smernice, ktoré sú subjektmi verejného záujmu v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 1 písm. a) uvedenej smernice, a ktoré nie sú mikropodnikmi, ako sa vymedzujú v článku 3 ods. 1 uvedenej smernice.

Členské štáty uplatnia opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkom 1 bodom 14 pre účtovné roky, ktoré sa začínajú 1. januára 2028 alebo neskôr.

Členské štáty uplatnia opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkom 2:

a) v prípade účtovných rokov, ktoré začínajú 1. januára 2024 alebo neskôr:

- i) na emitentov v zmysle vymedzenia v článku 2 ods. 1 písm. d) smernice 2004/109/ES, ktorí sú veľkými podnikmi v zmysle článku 3 ods. 4 smernice 2013/34/EÚ, ktorých priemerný počet zamestnancov počas účtovného roku je k ich súvahovému dňu viac ako 500;
- ii) na emitentov v zmysle vymedzenia v článku 2 ods. 1 písm. d) smernice 2004/109/ES, ktorí sú materskými podnikmi veľkej skupiny v zmysle článku 3 ods. 7 smernice 2013/34/EÚ, ktorých priemerný počet zamestnancov počas účtovného roku je k ich súvahovému dňu viac ako 500;

b) v prípade účtovných rokov, ktoré začínajú 1. januára 2025 alebo neskôr:

- i) na emitentov v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 1 písm. d) smernice 2004/109/ES, ktorí sú veľkými podnikmi v zmysle článku 3 ods. 4 smernice 2013/34/EÚ inými ako tie, ktoré sú uvedené v písmene a) bode i) tohto pododseku;
- ii) na emitentov v zmysle vymedzenia v článku 2 ods. 1 písm. d) smernice 2004/109/ES, ktorí sú materskými podnikmi veľkej skupiny v zmysle článku 3 ods. 7 smernice 2013/34/EÚ inými ako tie, ktoré sú uvedené v písmene a) bode ii) tohto pododseku;

c) v prípade účtovných rokov, ktoré začínajú 1. januára 2026 alebo neskôr:

- i) na emitentov v zmysle vymedzenia v článku 2 ods. 1 písm. d) smernice 2004/109/ES, ktorí sú malými a stredne veľkými podnikmi v zmysle článku 3 ods. 2 a 3 smernice 2013/34/EÚ a ktorí nie sú mikropodnikmi ako sa vymedzujú v článku 3 ods. 1 smernice 2013/34/EÚ;
- ii) na emitentov vymedzených ako malé a menej zložité inštitúcie v článku 4 ods. 1 bode 145 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 za predpokladu, že sú veľkými podnikmi v zmysle článku 3 ods. 4 smernice 2013/34/EÚ alebo že sú malými a stredne veľkými podnikmi v zmysle článku 3 ods. 2 a 3 uvedenej smernice, ktoré sú subjektmi verejného záujmu v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 1 písm. a) uvedenej smernice, a ktorí nie sú mikropodnikmi, ako sa vymedzujú v článku 3 ods. 1 uvedenej smernice;
- iii) na emitentov vymedzených ako kaptívne poisťovne v článku 13 bode 2 smernice 2009/138/ES alebo ako kaptívne zaistovne v článku 13 bode 5 uvedenej smernice za predpokladu, že sú veľkými podnikmi v zmysle článku 3 ods. 4 smernice 2013/34/EÚ alebo malými a stredne veľkými podnikmi v zmysle článku 3 ods. 2 a 3 uvedenej smernice, ktoré sú subjektmi verejného záujmu v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 1 písm. a) uvedenej smernice, a ktorí nie sú mikropodnikmi, ako sa vymedzujú v článku 3 ods. 1 uvedenej smernice.

⁽³⁹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/138/ES z 25. novembra 2009 o začatí a vykonávaní poistenia a zaistenia (Solventnosť II) (Ú. v. EÚ L 335, 17.12.2009, s. 1).

Členské štáty uplatnia opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkom 3 pre účtovné roky, ktoré sa začínajú 1. januára 2024 alebo neskôr.

3. Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach uvedených v odseku 1 alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

4. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 6

Preskúmanie a podávanie správ

1. Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o vykonávaní tejto pozmeňujúcej smernice, ktorá zahŕňa okrem iného:

- a) posúdenie dosiahnutia cieľov tejto pozmeňujúcej smernice vrátane zblížovania postupov v oblasti vykazovania medzi členskými štátmi;
- b) posúdenie počtu malých a stredne veľkých podnikov dobrovoľne používajúcich štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti uvedené v článku 29c smernice 2013/34/EÚ;
- c) posúdenie toho, či a ako by sa mal rozsah pôsobnosti ustanovení zmenených touto pozmeňujúcou smernicou ďalej rozšíriť, najmä pokiaľ ide o malé a stredne veľké podniky a podniky z tretích krajín pôsobiace priamo na vnútornom trhu Únie bez dcérskeho podniku alebo pobočky na území Únie;
- d) posúdenie vykonávania požiadaviek na vykazovanie informácií dcérskymi podnikmi a pobočkami podnikov z tretích krajín zavedených touto pozmeňujúcou smernicou vrátane posúdenia počtu podnikov z tretích krajín, ktoré majú dcérske podniky alebo pobočky vykazujúcu informácie v súlade s článkom 40a smernice 2013/34/EÚ; posúdenie mechanizmu presadzovania a prahových hodnôt stanovených v uvedenom článku;
- e) posúdenie toho, či a ako zabezpečiť pre osoby so zdravotným postihnutím prístupnosť k správam o udržateľnosti uverejneným podnikmi, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tejto pozmeňujúcej smernice.

Správa sa uverejní do 30. apríla 2029 a potom každé tri roky a v prípade potreby sa k nej pripoja legislatívne návrhy.

2. Komisia do 31. decembra 2028 preskúma úroveň koncentrácie trhu s uistením v oblasti udržateľnosti a podá o nej správu. Pri tomto preskúmaní sa zohľadnia vnútroštátne režimy uplatniteľné na nezávislých poskytovateľov uisťovacích služieb a posúdi sa, či a do akej miery tieto vnútroštátne režimy prispievajú k otvoreniu trhu s uistením.

Komisia do 31. decembra 2028 posúdi možné právne opatrenia na zabezpečenie dostatočnej diverzifikácie trhu s uistením v oblasti udržateľnosti a primeranej kvality vykazovania informácií o udržateľnosti. Komisia preskúma opatrenia stanovené v článku 34 smernice 2013/34/EÚ a posúdi potrebu ich rozšírenia na iné veľké podniky.

Správa sa predloží Európskemu parlamentu a Rade do 31. decembra 2028 a v prípade potreby sa k nej pripoja legislatívne návrhy.

Článok 7

Nadobudnutie účinnosti a uplatňovanie

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom nasledujúcim po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 4 tejto smernice sa uplatňuje od 1. januára 2024 na účtovné roky, ktoré sa začínajú 1. januára 2024 alebo neskôr.

Článok 8

Adresáti

Táto smernica je určená členskými štátmi.

Článok 4 je záväzný v celom rozsahu a priamo uplatniteľný vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 14. decembra 2022

Za Európsky parlament
predsedníčka
R. METSOLA

Za Radu
predseda
M. BEK
